

ఓం భూర్భువః స్వః తత్త్వవితుర్వేణ్యం భర్తోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్



యొగీశ్వర్ గ్రామయైత్రి



ఓం వందే భగవతీం దేవిం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రేత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముహుః

ప్రభుర ప్రజ్ఞ

సజల శ్రద్ధ

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోవిష్ట, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య

శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

శ్రీధ్వని సంస్థాను
డాక్టర్ ప్రణవ పండ్య
సంస్థాన మండలి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
పాన్మార్గ వ్యామవతీశాప్రి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహచార్య

సంపుటి 17 - సంచిక 03
ఆగస్టు 2012
విడిప్రైటరూ. 12.00
సుం॥ చందారూ. 120
3సు॥ చందారూ. 350
10సు॥ చందారూ. 1116

పత్రిక చందా మనీ ఆర్డర్ డ్యూరా
కాని, డ్రాప్ట డ్యూరా కాని
పంపవలసిన చిరునామా
“శ్రీ వేదమూత గాయతీ త్రంపు”
గాయతీ చేతనా కేంద్రము
పౌవ.పి. రోడ్, ముసాపేట,
అశ్విని హోస్ దగ్గర,
పైదరాబాదు - 500 018.

పరమాత్మ ఒక్కడే చాలు

వివిధ రకాలైన సంపదల కొరకు అనేక రీతులలో ఈ భౌతిక ప్రపంచమంతటా గాలించాను. కాని నాకు బాధలు కష్టాలే మిగిలాయి. ఇక భౌతికమైన వెదుకులాటను ఆపి, స్వయంగా నా లోపలే ఉన్న సంపద కోసం అన్వేషణ ప్రారంభించాను. సాక్షాత్తు భగవంతుడే లభించాడు. ‘భగవంతుడిని పోగొట్టుకోవటం ఆపద అని, ఆయనను పొందటం సంపద అని’ అప్పుడు తెలిసింది.

ఒక చారణుడు చక్రవర్తిని ఎంతగానో పొగిదాడు. ఆయనను పొగుడుతూ చక్కని పొటలు కూడా పాడాడు. అతని పొగడ్తలను విని చక్రవర్తి చిరునవ్వు నవ్వుతూ ఉండిపోయాడు. అంతూ అయిన తరువాత ఆ చారణుడికి చక్రవర్తి ఎన్నో బంగారునాటేలను బహుశాకరించాడు. చారణుడు ఆ బంగారునాటేల వైపు దృష్టిసారించగానే అతని లోపల ఏదో ఒక మెరుపు మెరిసినట్లయినది. ఆ మెరుపు అతని చేతనష్టమంతటా విస్తరించింది.

అతడు బంగారునాటములను విసిరికొట్టి స్వత్యం చెయ్యటం ఆరంభించాడు. ఒక విశేషమైన కృతజ్ఞత అతడి వదనంపైన వ్యాపించింది. నాటేలను చూసిన వెంటనే అతడిలో ఎలాంటి మార్పు వచ్చిందో తెలియదు. ఇప్పుడు అతడు చారణుడు కాదు. ఒక సాధువు అయినాడు.

చాలా సంవత్సరాల తర్వాత ఎవరో అతనిని ‘ఆ నాటములలో ఏమున్నది?’ అని అడిగారు. ఆ నాటములలో ఏమైనా గారడీ ఉన్నదా అని ప్రశ్నించారు. అందుకు సమాధానంగా ఆ సాధువు ఒకసారి నవ్వి ఇలా అన్నాడు. ‘నాటములలో కాదు, వాని పైన వ్రాసి ఉన్న వాక్యాలలో గారడీ ఉన్నది’. ‘జీవితంలో అన్ని అవసరాలకు ఆ పరమాత్మ ఒక్కడు ఉంటే చాలు’ అనే వాక్యం ఆ నాటముల పైన వ్రాసి ఉన్నది’ అని అన్నాడు.

నిజంగా పరమాత్మ ఒక్కడు ఉంటే చాలు అన్న విషయం సత్యమే! ఒక వ్యక్తి వద్ద సకల సంపదలు, సమస్త భోగభాగాలు ఉన్నాయి. పతే భగవంతుని ఉనికి అతనివద్ద లేని కారణంగా అతడు దరిద్రునివలె ఉంటాడు. అలాగే మరొక వ్యక్తి వద్ద ఎటువంటి సంపదలు, సాధనోపకరణములు ఏమీ లేవు. అయితే అతనికి భగవంతుని అందదండలు ఉన్న కారణంగా అతడు సంపత్తికాలి అనిపించుకున్నాడు. అన్నీ పొందాలనుకున్న వ్యక్తి, అన్నించీనీ త్యాగం చెయ్యపలసి ఉంటుంది అన్న నియమం అప్పుడే వెల్లడయింది. అన్నింటినీ త్యజించగలిగే సాహసం చెయ్యగలిగిన వ్యక్తులు సాక్షాత్తు ఆ భగవంతుడినే పొందగలుగుతారు.

యుగశక్తి గాయత్రి మాస పత్రికపై ఫిర్యాదులు, సూచనలు, సులహోల కొరకు ఈ క్రింది నంబర్లలో సంప్రదించండి.

ఫోన్: 040-23700722, 9440769798

ఎకాగ్రమైన మనస్సుతో చేసిన ఉపాసనతో ఇష్టదైవం యొక్క సింహసనం కదులుతుంది.

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : పరమాత్మ ఒక్కడే చాలు	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం :	
స్వచ్ఛమైన మనస్సు నుండి సబ్జెక్ట్ సమాజం	2
3. వేదమంత్రం : మనం బ్రాహ్మణులం కావాలి	3
4. గాయత్రీ విధ్య-23 : ధ్యానం	4
5. గాయత్రీ చిత్రావళి - 2 : అధ్యాత్మిక జననీ జనకులు	7
6. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ - ఆరవ అధ్యాయం (మొదటి ప్రకరణం) : సత్యాప్రాస సంఘర్షణ ప్రకరణం	8
7. పూజ్య గురుదేవుల శతసూత్ర కార్యక్రమం : 87-94 రాజకీయ రంగం - శీల నిర్మాణం	9
8. శోధ కథ : బుద్ధభగవానుని సన్నిధిలో	11
9. స్వాతంత్య దినోత్సవ ప్రయోకం :	
మానవజాతి పాలన, సభ్యతకు జన్మస్థలి భరతభూమి	13
10. ప్రగతిశీల స్వావలంబనం-1 : గ్రామాభివృద్ధి	16
11. ఆదిశక్తి యొక్క లీలా కథలు-26 : సింహాహినియైన భవానీమాత సాధన ద్వారా మహోభాగులు కాగలరు	19
12. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర-2:	
భారత భాగ్య విధాత	22
13. యువతకు ప్రయోకం : ఐశ్వర్యం - 4	26
14. తిలకధారణ వెనుకగల విజ్ఞానం, దర్శనం	29
15. మేడమ్ జ్ఞాపటస్నే జన్మదిన ప్రయోకం : పరోక్ష జగత్తు - అనంతమైన అవకాశాల భాండాగారం	32
16. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి :	
యుగశిల్పులకు నాలుగు కార్యక్రమాలు	34
17. నా వారితో నా మాట : ప్రజ్ఞను ప్రఖురతరం చేయాలి	38
18. ఆరోగ్యమే మహోభాగ్యం-21 : హోమియో షైడ్యూ సేవ	40
19. సుభాషితాలలో సుధారస బిందువులు - 10	43
20. నిత్యస్వరణీయులు - 8 :	
సమైక్యతా స్వాధీనకుడు సద్గురు పటేల్	44
21. క్రావణ మాసం - శోభిత హసం	45
22. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	46



సద్గురు వచనామృతం

స్వచ్ఛమైన మనస్సు నుండి సబ్జెక్ట్ సమాజం

పనులకు మూలం ఆలోచనలు. మన్సివ్యుంలో ఎటువంటి ఆలోచనలు. తిరుగుతూ ఉంటే అటువంటి పనులు జరుగుతూ ఉంటాయి. స్వార్థపరత్వంతో, తృప్తితో, వాంచతో, అహంభావంతో కూడిన ఆలోచనలలో మునిగి ఉండే వారిలో రకరకాల క్లేశాలు, కలహాలు, దుష్పర్మలు, నేరాలు నిరంతరం పెరుగుతూ ఉంటాయి. ఎక్కడ పరమార్థానికి, సంయుమనానికి, సంతృప్తికి, నమ్రతకు, ఆదర్శ వాదానికి ప్రాధాన్యత ఉంటుందో అక్కడ సత్కర్మలే జరుగుతుంటాయి. ఫలితంగా కృతయుగ సుఖశాంతుల వాతావరణం నిర్మాణం అవుతుంది. ఆరోగ్యక్రమమైన శరీరానికి, స్వచ్ఛమైన మనసుకు సంబంధం ఉంది. అలాగే స్వచ్ఛమైన మనసుపై సబ్జెక్ట్ సమాజం నిర్మాణం ఆధారపడి ఉంటుంది. శరీరంలో వ్యాధి ఉంటే, మనస్సులో తక్కువస్థాయి ఆలోచనలే వస్తూ ఉంటాయి. అస్వస్థుడైన వ్యక్తి ఎక్కువసేపు ఉన్నత భావనలను మనస్సులో ఉంచుకోలేదు. అటువంటి వ్యక్తులతో నిండిన సమాజం ఎన్నడూ సబ్జెక్ట్ సమాజం కాలేదు. ఏకత్వం, ప్రేమ, ప్రగతి, శాంతి, సమృద్ధుల వైపుకు మానవజాతి ముందుకు పోవాలంటే ప్రజల మనస్సులు ఆదర్శవాదంతో, ధర్మవాదంతో, కర్తవ్యవరాయణతతో, పరోపకారంతో, ఆస్తికతతో పొంగి పొరలాలి. ఈ దిశలో మనం ఆడగులు వేస్తూ ఉంటే ఉన్నతి కొరకు అవసరమయ్యే యోగ్యతలు, సామర్థ్యాలు, అన్ని త్వరగా తేలికగా లభిస్తాయి. దుర్భణాలు కలిగిన మనస్సుల నేర్పరితనం, సాధన సంపత్తులు దుర్దినియోగం కావడం వల్ల ఆపదలు ఇనుమడిస్తాయి.

- ఆఖండజ్యోతి, జూలై, 1962

అనువాదం: సత్యనారాయణ గుప్తా

పండుగలు

ఆగస్టు 2012

02-08-2012 జంధ్యాల పూర్తిమ / రాఫీ పూర్తిమ

15-08-2012 స్వాతంత్య దినోత్సవం

సెప్టెంబర్ 2012

19-09-2012 వినాయక చవితి

వశంలో ఉన్న మనస్సు ఒక పనిమీద నిమగ్నమయితే ఇక అటు ఇటు పోదు.

మనం బ్రాహ్మణులం కావాలి

బ్రాహ్మణాసః సోమినో వాచమక్తత ।

బ్రాహ్మ కృష్ణస్తః పరిపత్రీణమ్ ।

అధ్వర్యవో ధర్మిణః సిప్పిదానా ।

ఆవిర్భవన్తి గుహ్యో నకేచిత్ ॥ (బుగ్గేద 7/103/8)

భావార్థం : శాంత స్వభావి, తపస్వి, సత్కర్మలు చేసేవాదే బ్రాహ్మణుడు. సంవత్సర వర్యంతము నడిచే సోమయుక్త యజ్ఞములో ఎలా మంత్ర ధ్వని చేస్తారో, కప్పలు కూడా అలాంటి ధ్వనులే చేస్తాయి. స్వయంగా జ్ఞానియై, ప్రపంచానికి జ్ఞానమిచ్చి, దారిత్విన వారిని సన్మార్ఘంలోనికి తేచేవారినే బ్రాహ్మణులంటాడు. వారు ప్రపంచంలో ముందుకు వచ్చి ప్రజలకు ఉపకారం చేయాలి.

సందేశం : మన బుమలు, మనీమలు కర్కులనుసరించి వర్ష వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేసి, నాలుగు వర్షములలో బ్రాహ్మణులపై గురుతర భారముంచారు. ప్రపంచమంతటా జ్ఞాన ప్రకాశము వ్యాపింప చేయుట వారి బాధ్యత. నేడు వర్షవ్యవస్థ కర్మసు బట్టి కాక జస్తము బట్టి భావించుట మన దురధృష్టము. కేవలం బ్రాహ్మణ కులంలో జన్మించినందున అతడు మొద్దబ్యాయి అయినా చివరికి దొంగ, బద్యామ్, మోసగాడు, దురాచారి, కుటిలుడు, కపటి అయినా కూడా బ్రాహ్మణుడంటున్నారు.

ఎవరు తేజస్సి, జ్ఞాని, పవిత్రుడు, సంయమియో అతడే బ్రాహ్మణుడు. అతడే పరోహితుడవతాడు. ‘అగ్ని బుఖిః పవమానః పాంచజన్యః. అతని కర్తవ్యం ఏమిటంటే అధికాధిక జ్ఞానార్జన చేయాలి. సంయమియై, యజ్ఞీయ జీవనం జీవించాలి; లోకశిక్షణ, ధర్మపదేశం వంటి ప్రశంసనీయ కార్యాలలో నిమగ్నం కావాలి. ఏ వ్యక్తి అయినా విర్య యొక్క ఉపయోగము తన స్వార్థం కొరకు మాత్రమే చేస్తుంటే, ఇతరులకు జ్ఞానదానం చెయ్యకపోతే అతడు బ్రాహ్మణుడని పిలువతగడు.

బ్రాహ్మణుని స్వభావము సౌమ్యం, శాంతం, సహన శీలం, సంయమి అయి ఉండాలి. శారీరక మానసిక తపస్సుతో పరిపూర్వ తపస్సీ జీవనం జీవించాలి. ఎటువంటి కరిన, వివరిత పరిస్థితులలో కూడా తన పనిలో నిమగ్నముయ్యింతగా శరీర తపస్సు చేసి బలిష్టుడై ఉండాలి. సోమరితనము, అజాగ్రత్తలో చిక్కుకోకుండా ఉండాలి. మానసిక తపస్సు ద్వారా మాయ,

మోహం, మమకారం, క్రోధం, దురాలోచనలు, చెడు స్నేహముల నుండి విముక్తి పొంది ఉండాలి. తన అవసరాలను తగించుకొని, తక్కువలో తక్కువతో తన పని గడువుకొని, యజ్ఞీయ భావనతో పరోపకారము కొరకు తన సర్వస్వము సమర్పించు కొనుటకై తత్పరుడై ఉండాలి. పరమపిత పరమేశ్వరుడు మనమ్యులకే ఈ బాధ్యత అప్పగించాడు, వారు దానిని నిర్విర్మించేందుకు బుమలు బ్రాహ్మణ వర్ణాన్ని స్థాపించారు.

బ్రాహ్మణునికి అన్నింటికన్నా పెద్ద శత్రువు అహంకారము. అతడు జ్ఞానవంతుడగుటవలన అందరి నుండి గౌరవం ప్రాప్తించు చుండుటచే తాము ఇతరుల కంటే ఉన్నతుడనని అనుకుంటాడు. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ అహంకారములలో, అన్నింటికన్నా మించిన వికారము అహంకారమే. దీనివలన మనస్సులో భావాత్మక నికృష్టత జన్మిస్తుంది. గుణాలలో, వస్తు విశేషములో ఇతరుల కన్నా తాను గొప్పవాడిననే నీచ ఆలోచన అతని మనస్సులో తలెత్తుతుంది. అహంకారమునకు గురికాగానే అతడు సంతులనం పోగొట్టుకొని బ్రాహ్మణత్వాన్ని కూడా కోల్పోతాడు.

మన ధర్మవేమంటే మనం బ్రాహ్మణులం కావాలి. బ్రాహ్మణత్వాన్ని రక్షించాలి, పోషించాలి.

★ ★ ★

ఎంచాలి విశాల హృదయం

ద్రోపది యొక్క ఐదుగురు పుత్రులు నిదిస్తుండగా ద్రోణుని పుత్రుడైన అశ్వద్ధామ వారిని చరపతాడు. పాండవుల క్రోధానికి హద్దు లేదు. అశ్వద్ధామను బంధించి తెస్తారు. ద్రోపది ఎదురుగా అతని శిరస్సు భండించాలనుకున్నారు.

ద్రోపదిలో అప్పటికే వివేకం జాగ్రత్తమయింది. “పుత్రుడు మరణిస్తే తల్లి ఎంత దుఃఖిస్తుందో నాకు తెలుసు. అంతే దుఃఖం గురువు ద్రోణాచార్యుని భార్యకు కలుగుతుంది. గురు బుఱమును, గురుమాత బుఱమును అర్థం చేసుకుని అతనిని వదిలి వేయండి” అన్నది. ప్రతీకార భావనను కరుణ జయించింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

వశంలో ఉంచుకున్న మనస్సు భూలోకంలోని కల్పవృక్షము.



గాయత్రీ విద్య-23

ధ్యానం

ధ్యానం ఒక మానసిక ప్రక్రియ. దీని ధ్యానా ఏ వస్తువునయిన మనస్సులో స్థాపించుకోవచ్చు. మానసిక క్షేత్రంలో స్థాపించబడిన వస్తువు ఆకర్షణ కేంద్రం అవుతుంది. మస్తిష్కం యొక్క అధికాధిక శక్తులు దానివైపు లాగబడతాయి. ఘల స్వరూపంగా అవి ఒక స్థానంపై కేంద్రికరించబడతాయి. అయిస్థాంతం నలువైపుల చల్లాచెదురుగా పడి ఉన్న లోహాపు కణములను తన వైపు లాక్ష్మీంటుంది. ఇదే విధంగా మనస్సులో పడి ఉన్న చిత్రప్రవృత్తులు ఒక స్థానంలో గుమిగూడతాయి.

ఏదైనా ఆదర్శాన్ని, లక్ష్మీన్ని, ఇష్టాన్ని నిర్ధారించుకుని దానితో తన్నయత్వం చెందడాన్ని ధ్యానం అంటారు. మనిషి ఎలా ధ్యానం చేస్తే అలా తయారవుతాడు. అచ్చులో తడి మట్టిని వేసి నొక్కితే దాని ఆకృతికి మారిపోతుంది. కీటక బృంగముల ఉదాహరణ సుప్రసిద్ధము. బృంగం (గండు తుమ్మెదు) కీటకాన్ని (మిదుత) పట్టుక వచ్చి దాని నలువైపుల రుంకారం చేస్తూ తిరుగుతుంది. కీటకం ఆ రుంకార ధ్వనిని తన్నయత్వంతో వింటుంది, బృంగం యొక్క రూపంతో, చేష్టలతో త్రద్ధతో ఏకాగ్రభావంతో కలిసి పోతుంది. కీటకం మనస్సు భృంగముయుమయి భృంగం యొక్క రూపాన్ని పొందడం జరుగుతుంది. దాని మాంసం, నాడులు, చర్చం మొదలైనవి మనస్సుతోపాటే పరివర్తనం చెందడం ప్రారంభమవుతుంది. కొద్ది సమయంలో దాని మనస్సు, శరీరం, భృంగంవలె తయారవుతాయి. ఇదే విధంగా ధ్యానం వల్ల సాధకుని సర్వాంగముల కాయకల్పం జరుగుతుంది.

సాధారణ ధ్యానంతో మానవుని శరీరం పరివర్తన చెందదు. దీనికారకు ప్రత్యేకమైన రీతిలో లోతైన సాధనలు చెయ్యివలసి ఉంటుంది. కాని మానసిక కాయకల్పం చేయడం వల్ల ప్రతి మనిషి ధ్యానసాధనతో పరిపూర్ణమైన లాభం పొందగలడు. ప్రతి సాధకుడు ఇష్టదైవాన్ని ఎంచుకోవాలని బుములు నొక్కి వక్కాణించారు. ఇష్టదైవాన్ని ఎంచుకోవడమంటే జీవన ప్రధాన లక్ష్మీన్ని నిర్ధారించుకొనుటయే. ఇష్టదైవ ఉపాసన అంటే ఆ లక్ష్మీంలో తన మానసిక చేతనను తన్నయింపచేయాలి. ఇలా చేయడం వల్ల మనస్సు యొక్క చిందరవందరగా పడి ఉన్న శక్తులన్నీ ఒక బిందువుపై కేంద్రికరించబడతాయి. ఒక స్థానంపై

ఏకాగ్రత సాధించుట వలన ఆ దిశయందు సర్వమానసిక శక్తులు లగ్గుమవుతాయి. ఘలస్వరూపంగా సాధకుని గుణం స్వభావం, ఆలోచనలు, ఉపాయం అద్భుత రీతిలో పెంపొందుతాయి. అభీష్ట లక్ష్మయును తేలికగా అనతికాలంలోనే చేరతాడు. దీనినే ఇష్టసిద్ధి అంటారు.

ఆదర్శముల, ఇష్టముల కొరకు ధ్యానసాధనలో వాటిని దివ్యరూపధారులైన దేవతల రూపంలో భావించుకుని వానితో తన్నయత స్థాపించుకొనుటయే యోగుల పద్ధతి. సజాతీయులవైనే ఇష్టం ఉంటుంది. అందువల్ల ఇష్టాన్ని లక్ష్మీరూపంలో దివ్యదేహ ధారులైన దేవతలుగా భావించి వాటితో తన్నయత పొందడమనే గుధమైన, రహస్యమైన మనోవైజ్ఞానిక ఆధారం ఉపయోగించు కోవాలి. ఒక్కటక్క అభిలాషకు, ఆదర్శానికి ఒక్కటక్క ఇష్టదైవం ఉన్నది. బలమునకు ప్రతీక దుర్గ, ధనమునకు ప్రతీక లక్ష్మీ, బుద్ధికి ప్రతీక సరస్వతి, ధార్మిక సంపదకు గాయత్రి, భౌతిక విజ్ఞానమునకు ప్రతీక సావిత్రిగా భావిస్తారు. గౌరి, పద్మ, శచి, మేధా, సావిత్రి, విజయ, జయ, దేవసేన, స్వద్ధా, స్వాహా, మాతర, లోకమాతర, ధృతి, తుప్పి, పుప్పి, ఆత్మదేవి అనే పోడశ మాత్రుకలు ప్రసిద్ధి గాంచినవి. శైలపుత్రి, బ్రహ్మాచారి, చంద్రఫుంట, కూప్యాండ, స్వందమాత, కాత్యాయని, కాళరాత్రి, మహాగౌరి, సిద్ధిధాత్రి, ఈ నవదుర్గలకు తమ తమ ప్రత్యేకతలు ఉన్నాయి.

ఒకే ఇష్టదైవం విభిన్న గుణములు కలది కూడా కావచ్చు. ఒకే మహాశక్తి వివిధ ప్రయోజనముల కొరకు కాళి, తార, పోడశి, భువనేశ్వరి, చిన్నమస్తా, త్రిపుర, శైరవి, బగళ, మాతంగి, కమల, ఇంద్రాణి, వైష్ణవి, బ్రాహ్మణి, కౌమారి, నరసింహా, బారాహి, మహేశ్వరి మొదలైన వివిధ రూపాలలో ఉపాసన చెయ్యవచ్చు. ఒకే మహాగాయత్రిని ప్రీం, శీర్ం, కీల్ (సరస్వతి, లక్ష్మీ, కాళి) మూడు రూపాలలో ఉపాసన జరుగుతుంది. ఇంకా ఈ మూడింటిలో అనేక భేదములు ఉంటాయి. ఏ సాధకులలో ఈ మహాశక్తి అపేక్ష, పిత్రుశక్తి రూపంలో అధిక రుచి ఉంటుందో, ఎవరిలో నారిశక్తి తత్త్వం పురుషతత్త్వ ప్రధానంగా (పుంలింగం) దివ్య తత్వములవైపు మనస్సు విశేషంగా లగ్గుమవుతుందో వారు గణేశుడు. సృసింహా, శైరవి, శివ, విష్ణు మొదలైన ఇష్టముల (దేవతలు) ఉపాసన చేస్తారు.

వాయువును వశంలో ఉంచుకొనుట ఎంత కష్టమో మనస్సును వశంలో ఉంచుకొనుట అంతే కష్టం.

ఇక్కడ ఎటువంటి భ్రమలో పడకూడదు. అనేక దేవతలకు స్వతంత్ర ఆధారం లేదు. ఈ శ్వరుడు ఒకడే. ఆయన అనేక శక్తులనే అనేక దేవతల పేర్లతో పిలుస్తారు. మనుష్యుడు తన ఇచ్చ, రుచి, ఆవశ్యకానుసారం ఈ ఈశ్వరీయ శక్తులను ప్రాప్తించుకునేదుకు, తమవైపు ఆకర్షించుకునేదుకు, తమ లక్ష్మీములను ఎంచుకుని, వాటితో తస్యయత పొందడమనే మనోవైజ్ఞానిక ఉపాసన పద్ధతి ద్వారా ఆ శక్తులను తమలో అధిక పరిమాణంలో ధారణ చేస్తారు.

ధ్యానయోగ సాధనలో, మనస్సు యొక్క ఏకాగ్రత లక్ష్మీన్ని, ఇష్టాన్ని యోగస్తితిలో పొందే ప్రయత్నం జరుగుతుంది. దీనికారక ధ్యాన విధానం నిర్ధారించబడింది. ధ్యానంలో ఐదు అంగములు న్నాయి. అవి 1) స్థితి 2) సంస్థితి 3) విగతి 4) ప్రగతి 5) సంస్కృతి.

స్థితి అంటే సాధకుడు ఉపాసన చేసే సమయంలో ఉన్న స్థితి. మందిరంలో, నది ఒడ్డున, ఏకాంతంగా, స్వశానంలో, స్నానం చేసి, స్నానం చెయ్యకుండా, పద్మసనంలో, సిద్ధాసనంలో, ఎటువైపు తిరిగి కూర్చుని, ఏ ముద్రలో, ఏ సమయంలో, ఎలా ధ్యానం చెయ్యాలి? దానికి సంబంధించిన వ్యవస్థను స్థితి అంటారు.

సంస్కృతి అంటే ఇష్టదేవత యొక్క అందమైన రూపనిర్ధారణ, ఉపాస్య దైవం యొక్క ముఖాకృతి, ఆకారం, ముద్ర, వస్తుములు, అభూషణములు (నగలు), వాహనం, స్థానం, భావములను నిశ్చయించుకోవడాన్ని సంస్కృతి అంటారు.

విగతి అంటే ఇష్టదేవంలో ఏ ప్రత్యేకతలు, శక్తులు, సామర్థ్యములు, పరంపరలు, గుణములు ఉన్నాయి అనేది తెలుసు కోపడమే.

ప్రగతి అంటే ఉపాసనా కాలంలో సాధకుని మనస్సులో ఉన్న భావములు. దాస్య, సభ, గురు, బంధువు, మిత్రుడు. మాతా, పిత, పుత్రుడు, సేవకుడు, శత్రువు మొదలైన సంబంధాలలో ఏ సంబంధంతో ఉపాస్య దేవతను భావిస్తామో, ఆ స్థితిని ప్రగాఢం చేసుకొనేదుకు ఇష్టదేవమును ధ్యానావస్థలో తమ తమ అంతరిక భావములలో వివిధ శబ్దములతో, చేష్టల ద్వారా ఉపస్థితి చెయ్యడాన్ని ప్రగతి అని అంటారు.

సంస్కృతి అంటే సాధకుడు సాధ్యంతో, ఉపాసకుడు ఉపాస్య దేవతతో ఏకం కావడం రెండింటిలో (ఇద్దరిలో) ఎటువంటి బేధం ఉండదు. భృంగంపై కీటకం యొక్క తస్యయత దైవత స్థానంలో అద్వైతం; ఉపాస్య ఉపాసకుల అబేధంలో స్వయంగా ఇష్టదేవంతో

పరిపూర్వంగా లీనమైనటువంటి అనుభూతి. అగ్నిలో పడి కర్త ముక్క కూడా అగ్నివలె ఎర్రగా మారుతుంది. అలాంటి స్థితి ఏ క్షణంలో అనుభూతిలోకి వస్తుందో దానిని సంస్కృతి అంటారు.

ఈకే ఇష్టదేవాన్ని అనేక ప్రయోజనముల కొరకు అనేక ప్రకారములుగా ధ్యానం చేస్తారు. ఇక్కడ ఆ విస్తార పర్షణ ఇవ్వడం సాధ్యం కాదు. ఇక్కడ మనోమయకోశమును వ్యవస్థితం చేసేందుకు, ధ్యానం ద్వారా మనస్సును ఏకాగ్రం చేసేందుకు, మనస్సును వశంలో తెచ్చుకునే విధి మాత్రమే చెప్పుబడుతున్నది. దీని కారకు కొన్ని ధ్యాన పద్ధతులు ఇవ్వబడుతున్నాయి.

1) మనుపుగా ఉన్న రాతితోగాని, ధాతువులతో అందమైన గాయత్రి ప్రతిమ సమకూర్చుకోవాలి. దానిని ఒక చక్కని ఆసనంపై పెట్టుకోవాలి. ప్రతిదినం ఆ ప్రతిమకు జల, ధూప, దీప, గంధ, వైవేద్య, అక్షత, పుష్పములు మొదలైన మంగళ మయమైన ద్రవ్యములతో పూజించాలి. ఈ విధంగా ప్రతినిట్యం చేయడం వల్ల సాధకునిలో శ్రద్ధ పెరుగుతుంది. మానసిక ప్రవృత్తులు ఆ దిశలోకి మరలుతాయి. సాధకునిలోని అరుచిని పోగాట్టి రుచిని ఉత్సవం చేయగల ప్రథమ సోపానం ఈ పార్థివ పూజయే.

2) దుధి అయి, దర్శకో చేసిన ఆసనంపై తూర్పుముఖంగా పద్మసనంలో కూర్చోవాలి. ఎదుట గాయత్రి చిత్రపటాన్ని పెట్టుకోవాలి. మనోయోగ పూర్వకంగా ఆమె ముఖాకృతి లేక అంగ ప్రత్యంగములను చూడాలి. కన్నలు మూసుకోవాలి. ఆ చిత్రం యొక్క సూక్ష్మ కూడా ధ్యానావస్థలో చక్కగా గోచరిస్తుంది. ఈ ప్రతిమకు మానసిక సాప్తాంగ ప్రణామం చేయాలి. బదులుగా ఆశీర్వాదం ప్రాప్తిస్తున్నట్లు భావించుకోవాలి.

3) ఏకాంత స్థానంలో స్థిరంగా కూర్చోండి. నిఖిల నీల ఆకాశంలో ఏ వస్తువు లేదు. కేవలం ఒక బంగారు వర్షణ కల సూర్యుడు తూర్పు దిశలో మెరుస్తున్నాడు. ధ్యానావస్థలో విశేషమైన మనోయోగపూర్వకంగా ఆ సూర్యుని చూడండి. దాని మద్దలో హంసారూఢి అయిన అందమైన గాయత్రిమాత స్వరూపం అస్ప్రంగా దృష్టిగోచరం అవుతుంది. అభ్యాసంతో ఈ అందమైన రూపం స్ప్రంగా కనిపించడం జరుగుతుంది.

4) గాయత్రి-సూర్యుని బంగారు కిరణములు నా నగ్న శరీరంపై పడుతున్నాయి. అవి రోమకూపంలోకి ప్రవేశించి ఆ కాంతితో దేహంలో సమస్త స్వాల సూక్ష్మ అంగములలో తన వెలుగు ప్రకాశంలో నింపుతున్నాయి.

లోభం, క్రోధం, తృప్తి మనుస్తగువానితో మానసిక పతనం జరుగుతుంది.

5) దివ్యమైన తేజస్సుతో, అత్యంత సుందరమైన ఎంత అందమైనదంటే మీరు ఎంత బాగా కల్పన చేయగలరో అంత అందంగా ఆకాశంలో దివ్య పశ్చములతో, ఆభరణాలతో ఉన్నటువంటి గాయత్రీమాతను ధ్యానం చేయండి. ధ్యానం ఏదైనా అందమైన చిత్రం ఆధారంగా చేసుకుంటే మంచిది. గాయత్రీమాత యొక్క ఒక్కాక్క అంగమును విశేషమైన మనోయోగపూర్వకంగా చూడండి. ఆమె ముఖాకృతి, చూపులు, చిరునవ్వు, భావ భంగిమలమై విశేష ధ్యానం ఇవ్వండి. మాత తన అభీష్టహాచి, చేష్ట, సంకేతముల ధ్వరా మీ మనస్సులో నవీన భావములను సంచారం చేస్తుంది.

6) శరీరమును పూర్తిగా సడలించాలి. ఈజిచైర్లో కాని, ఒక దిండు లేక గోడను ఆనుకుని శరీరం యొక్క నాడులన్నీ నిర్ణయమైనట్లు చేసుకోవాలి. తరువాత ఇలా ధ్యానం చేయాలి. సుందరమైన ఆకాశంలో చాలా ఎత్తున ఉన్నటువంటి దృవ నక్షత్రం నుంచి వెలువడిన ఒక నీల వర్షపు శుభ్ర కిరణం సుధాధారవలె తన వైపు వస్తున్నట్లుగా, మస్తిష్కం లేక హృదయంలో బుతుంభరా బుద్ధి రూపంలో, ప్రజ్ఞారూపంలో ప్రవేశిస్తున్నది. ఆ పరమ దివ్య పరమ ప్రేరక శక్తిని చూచి తన హృదయంలో సద్వాపనలు, మస్తిష్కంలో మంచి ఆలోచనలు, సముద్రంలో ఆటుపోట్లువలె పొంగి పొరలుతున్నాయి. ఈ దివ్య ధారను ప్రేరకమైన ఆ ధృవతార సత్యలోకావస్తమైన గాయత్రీ మాతయే. బాలకుడు తన తల్లి ఒడిలో ఎలా ఆడుకుంటాడో అలాగే మీరు కూడా గాయత్రీమాత ఒడిలో ఆడుకుంటున్నట్లు భావించాలి.

7) మేరుదండ్రాన్ని (వెన్నెముక) నిటారుగా ఉంచుకొని పదానునంలో కూర్చోవాలి. కన్నులు మూసుకోండి. భ్రూమధ్య భాగంలో (భ్యకుటి) లో తెల్లని వర్షం దివ్యజ్యోతిని ధ్యానించండి. ఈ జ్యోతి విద్యుత్తపలె క్రియాశీలమై (active) తన శక్తితో మస్తిష్కంలో చెల్లాడెచురుగా పడి ఉన్న ఆనేక శక్తులకు పోషణ ఇచ్చి జాగరణ చేస్తున్నదని భావించాలి, విశ్వసించాలి.

8) ఇలా భావన చేయాలి. మీ శరీరం ఒక అందమైన రథం. మనస్సు, బుద్ధి, చిత్రం, అహంకారం ఆనే గుర్తాలు ఆ రథానికి కట్టబడ్డాయి. ఈ రథంలో దివ్యతేజోమయమైన మాత విరాజ మానమై ఉన్నది. గుర్తముల కళ్ళములు ఆమె చేతిలో ఉన్నాయి. ఏ గుర్తం ఆటు ఇటు అయితే, కొరడాతో దానిని దండించి సరియైన మార్గంలో పెడుతున్నట్లు భావించుకోవాలి. గుర్తాలు కూడా భయపడి మాత యొక్క దెబ్బలను స్వీకరిస్తున్నాయి.

9) హృదయస్థానం దగ్గర, సూర్య చక్రంలో సూర్యుని వంచి ప్రకాశాన్ని ధ్యానం చేయండి. ఇది ఆత్మ యొక్క ప్రకాశం. దానిలో మాత యొక్క శక్తి కలుస్తున్నది. ప్రకాశం ఎక్కువవుతున్నది. ఈ పెరిగి పెద్దదయిన ప్రకాశంలో ఆత్మ యొక్క వస్తు స్వరూపం యొక్క దర్శనం అవుతుంది. ఆత్మ సాక్షాత్కార కేంద్రం సూర్య చక్రమే.

10) నలుపైపుల అంధకారం ఉన్నట్లు ధ్యానం చేయండి. దానిలో హోలిలాగా పుట్టి నుండి ఆకాశం వరకు ప్రచండ తేజస్సు జాజ్యల్యమానంగా ఉన్నది. దానిలో ప్రవేశించడం వల్ల మీ శరీరం లోని ప్రతి అంగం, మనస్సు ఆ పరమతేజస్సుతో సమానంగా అగ్నిమయమయ్యాయి. మీ సమస్త పాపతాపములు, వికారాలు, సంస్కారాలు తగలబడిపోయాయి. శుద్ధమైన సచ్చిదానంద శేషం మిగిలిపోయాంది.

పైన కొన్ని సుగమమైన, సర్వోపయోగమైన ధ్యాన విధానములు చెప్పబడ్డాయి. ఇవి సరళమైనవి. ప్రతిబంధనములు లేనివి. వీచి కొరకు ఎటువంచి విశేష నియమాలు పొట్టించ నవసరం లేదు. శుద్ధ అయి ఈ సాధనలు చేసుకోవాలి. అవకాశం వచ్చినపుడు ఇతర సమయాలలో కూడా చిత్రం శాంతంగా ఉంటే ఈ ధ్యానములను, మీ అభిరుచికి తగినట్లు ధ్యానం చేసుకొనవచ్చు. ఈ ధ్యానములలో మనస్సును సంయమముగా, ఏకాగ్రం చేయుటకు చాలా శక్తి ఉన్నది. ఉపాసన యొక్క ఆధ్యాత్మిక లాభం కూడా లభిస్తుంది.

★ ★ ★

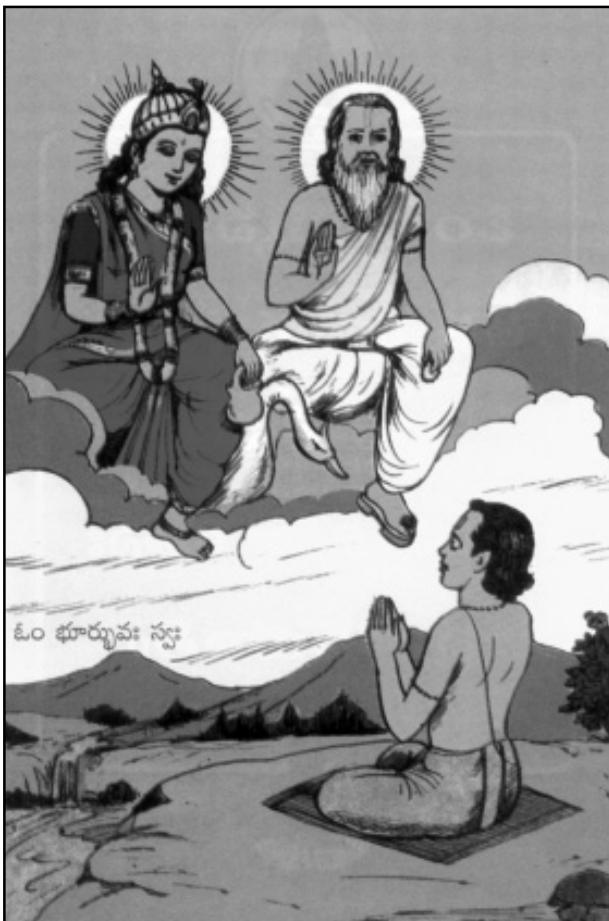
ముల్లా నసీరుర్దీన్

ముల్లా నసీరుర్దీన్ ఫిలీకి చెందిన బాదుపొ. ఆయన తీరిక సమయాలలో టోపీలను తయారుచేసి వాటి ద్వారా లభించిన ధనంతో తన వ్యక్తిగత అవసరాలను తీర్చుకునేవాడు. ఒకనాడు ఆయన భార్య వంట చేస్తుండగా చేయి కాలింది. “బాదుపొ భార్య అయిండి కూడా ఒక్క నౌకరు లేదు. నా కోసం ఒక వంట మనిషినయినా ఏర్పాటు చేయలేవా” అని ఆమె భర్తను ప్రశ్నించింది. దానికి నసీరుర్దీన్ ఇలా అన్నాడు. ఈ రాజ్యం, ఈ ధనం, ఈ వైభవం అన్నీ ప్రజలవి. నేను వీటిని రక్కించే నౌకరును మాత్రమే. నౌకరుకు నౌకర్లు ఎక్కడ నుంచి వస్తారు. అందువలన నీకు వంట నేనే చేసి పెడతానని సిద్ధమవుతాడు. భర్త యొక్క ప్రవర్తన భార్య హృదయాన్ని కదిలించివేసింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

రాగముల నివృత్తి వైరాగ్యం

ఆధ్యాత్మిక జననీ జనకులు



మాతా పితరుల రజోవీర్యములతోనే అన్ని ప్రాణుల జన్మకలుగుతుంది. ద్విజత్వము, రెండవ జన్మ అనేది మానవుని వాస్తవిక విశేషత. ఈ రెండవ జన్మ గాయత్రీ మాత, ఆచార్యుడే తండ్రి యొక్క దివ్య శక్తుల సమన్వయముతో కలుగుతుంది. యజ్ఞోపవీత సంస్కారము గురుమంత్రము యొక్క విధి విధానముతో కూడిన దీక్ష. ఈ రెండవ జన్మ ద్విజత్వము యొక్క ప్రకటనగా భావించబడుతుంది. ఈ ప్రకటన లేకుండా ఎవరికీ గాయత్రీ అధికారము లభించదు. గాయత్రీ యొక్క అధికారము ద్విజులకేనని శాస్త్రములలో చెప్పబడినది.

నిగురా (గురువు లేకుండా) అన్నది భారతీయ సమాజంలో ఒక తీట్టు. ఎందుకంటే ప్రతి మనుష్యునికి

మానసిక వికాసము, సంస్కారము, పరిమార్గము, బీజారోపణ, నిర్మాణములకు ఒక సుయోగ్యుడు, అనుభవజ్ఞుడు, సచ్చరిత్రుడైన విద్యాంసుని యొక్క సమగ్ర సహాయము ఆవశ్యకమవుతుంది. ఎవరికి ఈ సహాయము లభించదో వారు సంస్కారవంతులయ్యే దెలా? ప్రాచీనకాలంలో ప్రతి వ్యక్తికి ఒక ధర్మ గురువు ఉండేవాడు. అందుకే మాత, పిత, ఆచార్యులను బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులుగా వర్ణించారు.

గాయత్రీ మంత్రము (locked), ఎప్పటివరకు అది ఉత్సులితము (unlocked) కాదో అప్పటివరకు అది ఫలించదు. దీని వాస్తవిక తాత్పర్యము ఏమంటే ప్రాణదీక్ష ద్వారా మంత్రశక్తి స్నేహింగమును తన అంతరంగములో స్థాపించుకొనుట. ఎలాగైతే సామూహిక హోలి నుండి అగ్నిని తెచ్చి తమ ఇంటిలోని చిన్న హోలిని వెలిగిస్తామో అలాగే ఎవరైనా నైష్ఠవిక గాయత్రీ ఉపాసకుని నుండి ఆ అగ్నికణాన్ని తీసుకొని దీక్షావిధి ద్వారా తమ లోపల స్థాపించుకొంటే సాధనలో తగిన సాఫల్యము లభిస్తుంది. కేవలం 24 అక్షరాలు మనసం చేసినంత మాత్రాన ఒరిగేదేమీ ఉండదు.

సాధకుడు తన సాధనలో గాయత్రీ మాత-గురు పితల ద్వారా తన ఆధ్యాత్మిక ద్వీతీయ జన్మ ప్రసవించబడినదని అనుకోవాలి. ఇరువురి పట్లా శ్రద్ధ కలిగిన సాధకుడు ఈ మహామంత్ర సాధనలో సఫలుడవుతాడు. ఏకపక్షసాధన చేసే వ్యక్తి సరియైన మార్గదర్శనం, ప్రకాశము ప్రాప్తించక తన బహుమూల్య సమయము నిష్పలంగా పోగొట్టుకుంటాడు.

గాయత్రీ శక్తివంతమైనది, కానీ ఆ శక్తి జాగరణ గురువు ద్వారా మాత్రమే అవుతుంది. గురువులేని సాధకుడు అత్యధిక ప్రయత్నము చేసి కూడా అత్యుప్రాప్త ఫలమును పొందుతాడు. అందుకే ఉపాసకులు ఆధ్యాత్మిక మాతాపితలైన గాయత్రీ-గురువుల పట్ల సముచిత శ్రద్ధ కలిగి ఉండుట ఉచితము.

- అనువాదం : దా॥ తుమ్మారి

అపరంతో మనస్సును మార్చవచ్చు.

సత్సుహస సంఘర్షణ ప్రకరణం

ఏవం ప్రష్టో హోనియుక్త మనావశ్యకమహ్యదః ।
అవాంఖనీయతాస్తుత్వం స్థాపయా మాసమాన్యతామ్ ॥ 16

ఈ విధంగా సృష్టికర్త హోనికరమైనది, అనావశ్యకమైన అవాంఖనీయమైనది అయిన మార్గాలను సృష్టించి, వాటి నుండి బయటపడి, వాటికి దూరంగా ఉంటూ, న్యాయ నిష్ఠను అలవర్షు కోమని భగవంతుడు ఇచ్చే సందేశాన్ని మనం ఆచరణలో పెట్టాలి.

వ్యాయామభవనే యే తు యుద్ధ యంత్రేహి పరస్పరమ్ ।
శూరావీరాశ్చ జాయంతే బిలిష్టా నాత్ర సంశయః ॥ 17

నిత్యము వ్యాయామశాలలో సాధన చేస్తూ, దేహ దారుధ్యాన్ని పెంపాందించుకునే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటారు యోగ సాధకులైన బలశాలురు. వారే వీరులుగా, శూరులుగా మారి సుశిల్పితులైన యుద్ధ సైనికులుగా రక్షణ బాధ్యతను స్వీకరిస్తారు. ఆ నిత్యసాధన కేవలం దేహానికి మాత్రమే కాకుండా మనస్సుకు, బుద్ధికి కూడా అవసరం. మనస్సు ఇంద్రియాల నుండి, బుద్ధి అలసత్వం నుండి రక్షించబడాలంటే తప్పక నిత్యసాధన అవసరం. అప్పడే పటిష్టమైన బుద్ధి, నిర్వలమైన మనస్సులు కర్మమార్గంవైపు, నిష్యాముకర్మ లక్ష్యంవైపు మనిషిని నడిపిస్తాయి.

పరాక్రమానరస్యాన్ని, మహాత్వ మహితోగుణః ।
ఉదయః సంభవస్త స్య సంఘర్షణైవనాన్యధా ॥ 18

నిత్యసాధన ద్వారా ఇంద్రియాలను అదుపు చేస్తూ, తమ పరాక్రమాన్ని ప్రదర్శించిన మనస్సు, బుద్ధి, జ్ఞానమనే ఉదయాన్ని అందించి, ఆ వెలుగులో “చీకటి” అనే నైరాశ్యాన్ని తొలగింపచేసి, ఆరోగ్యంతోబాటు మనోదైర్యాన్ని ఇస్తాయి. ఆ మహిమాన్విత గుణాల వల్లనే లౌకిక ఆకర్షణాలకు అతీతంగా మనిషి ఎదుగుతాడు. ఇంద్రియ నిగ్రహ శక్తితో నిత్య సంఘర్షణతో మనిషి పరాక్రమునిగా, త్రివిక్రమునిగా (సత్తు, రజ్ఞ, తమస్సులను జయించిన) లోకంలో మార్గదర్శకుడైతాడు.

ఏతాధృశే త్వనాయాతే జీవనేవసరేసరః ।
వంచితః ప్రతిభాయాశ్చ ప్రభరత అపిత్వలమ్ ॥ 19

ఇటువంటి కర్మయోగసాధన చేయకుంటే నరుడు లౌకిక బంధనాలకు చిక్కుకుపోయి, తన ప్రజ్ఞా పాటవాల దారి మళ్ళీ, వ్యధంగా, నిష్ప్యయోజనకరంగా మారి అధర్మ మార్గంలోకి పయనించే అవకాశం ఉంటుంది. మానవుని ప్రతిథ, ప్రకర్షలు ఇలా వ్యధాగా, విరుద్ధంగా మారి ఎటువంటి దశ, దిశా నిర్దేశం లేని వ్యధ జీవితాన్ని గడుపుతాడు.

యేన స నిష్ప్యభం దీనహీనమేవ హి జీవతి ।
జాగ్రతి స్త తృరత్వం చ ప్రభరతాసంతి సద్గుణః ॥ 20

దీనుని వలే, హీనంగా జీవనాన్ని గడిపే మానవుడు తప్పక జాగ్రతి, తత్తురత, పట్టుదల (రక్షణయే లక్ష్యంగా కల్గి ఉండడం) అనే సద్గుణాలను పొందే ప్రయత్నం చేయవలెను అప్పడే అతనికి జీవన లక్ష్యం తెలుస్తుంది. అప్పడే యదార్థ మానవునిగా మారతాడు. జాగ్రతి అంటే ఏది ఆదర్థ జీవనానికి వాంఖనీయం (కోరతగినది), ఏది అవాంఖనీయం (కోరతగినది) అనే విచక్షణ, ‘తత్తురత అనగా, ఒక నిర్ణయాన్ని తీసుకుని, తదనుగుణంగా కర్మాచరణ కొరకు కర్మ, జ్ఞానేంద్రియాలను సమన్వయపరిచే క్రియాశీలత ‘ప్రభరత’ అంటే తాను తీసుకున్న నిర్ణయానికి ఎటువంటి అవరోదాలు, ఆటంకాలు రాకుండా రక్షణ బాధ్యతను స్వీకరించి, తుది విజయం వరకు పాటవడడటమే. కావున ఈ మూడు సద్గుణాలు మానవ జీవన వికాసానికి తోడ్పడే సద్గుణ త్రయం.

ఇమే త్రయోగుణా న్యాయ పక్షమాత్రిత్య సర్వధా ।
యుద్ధమానే భజంత్యాశు వికాసంతు మాహమునో ॥21

ఈ మూడు గుణాలు న్యాయమార్గాలలో మానవుని పయనింపచేస్తూ విరోధగుణాల పట్ల యుద్ధాన్ని ప్రకటించి, వాటి దురాక్రమణు అడ్డుకునే శక్తినిచ్చే సంజీవినీ మంత్రాల వంటివి. ఇవే మానవ వికాసానికి తోడ్పడే యదార్థ విజయ సూత్రాలు. ఓ మహామునీ! వీటిని నిత్యం ప్రతిబక్షరూ సేవించినప్పడే వారి జన్మ సాఫల్యం అవుతుంది.

- కథాకథన వ్యాఖ్యానం: సాధన నరసింహచార్య

మానసిక స్థితిని మార్పుకొనడమే పూజావిధానం.

రాజకీయ రంగం, శీల నిర్మణం

ఈనాడు ప్రభుత్వ వ్యవస్థకు బలం పెచ్చగా ఉంది. కనుక దాని బాధ్యత కూడా ఎక్కువే. జాతీయ శీలం ఉన్నతి పొందడంలో, పతనం చెందడంలో ప్రభుత్వ వ్యవస్థ తన విధానాల ద్వారా ఎంతగానో సహాయపడవచ్చు, ఆటంకపరచవచ్చు కూడా. రాజకీయరంగంలో శీల (character) నిర్మణానికి దోషదం చేసే కొన్ని సూచనలను దిగువ ఇస్తున్నాం. మనం నేడు ప్రత్యక్షంగా రాజకీయాలలో పాల్గొనడం లేదు. అయితే, ఒక ఓటరుగా, బాధ్యత కలిగిన పౌరుడుగా ప్రభుత్వ వ్యవస్థను తగు విధంగా మెరుగు పరచేందుకు ప్రయత్నించడం మన బాధ్యత.

ఎన్నికలు వ్యక్తులకు ఈ సలహాలు అందాలి. రేపు ఎన్నుకోబడే వ్యక్తులకు కూడా ఈ సలహాల ప్రాముఖ్యాన్ని తెలియజ్ఞాలి. ఎన్నికన వ్యక్తుల అధిక సంఖ్యాక బలం ఈ దిశలో చర్యలు తీసుకోగలుగుతుంది. అల్పసంఖ్యలో ఉన్న వ్యక్తులు కూడా అధిక సంఖ్యాకులను ప్రభావితం చేయగలుగుతారు. ప్రజా ఉద్యమంగా ఈ ఆలోచనా విధానాన్ని ప్రభుత్వానికి అందిస్తే, దీన్ని పరిశీలించి తగు సంస్కరణలు జరిపే అవకాశం ప్రభుత్వానికి లభిస్తుంది. మనం నిర్మణాత్మకమైన కృషి చేయాలి. ప్రభుత్వ వ్యవస్థలో శీల నిర్మణానికి ఉపకరించే వాతావరణం నిర్మణం కావడానికి ప్రయత్నించాలి.

భగవదీత ద్వారా జన జాగరణ

భగవత సప్తాహోల ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జాగరణ జరుగుతుంది. అలాగే, గీతా సప్తాహోల ద్వారా జన జాగరణ జరుపడానికి కృషి జరగాలి. యుగ నిర్మణ యోజన ప్రతిపాదించే ఆర్థ ఆలోచనా విధానం భగవదీతలో సమగ్రంగా ఉన్నది. వ్యామోహంలో చిక్కుకున్న అర్జునునికి కృష్ణ భగవానుడు గీతా సందేశాన్ని వినిపించి అతడిని కర్తవ్య మర్గంలో నడిపించాడు. అలాగే, నిద్రాణమై ఉన్న భారతదేశాన్ని మేలుకొల్పుడానికి జన జీవనంలో గీతా జ్ఞానాన్ని ప్రవేశపెట్టాలి.

గీతా ప్రవచనాలు ఇవ్వడంలో శిక్షణ ఇవ్వడానికి ఒక ప్రత్యేక పథకాన్ని రూపొందించారు. గీతా శోకాలకు అనుగుణమైన రామాయణ ఘట్టాలను, చారిత్రక పౌరాణిక కథలను పర్చించే పుస్తకాలు తయారైనాయి. ఆ పుస్తకాల ద్వారా గీతా సందేశాన్ని ఆభాలగోపాలం, స్త్రీ పురుషులు, విద్యావంతులు, నిరక్షరాస్యులు అందరికి ఆకర్షణీయంగా, ప్రబోధకంగా, హృదయానికి హత్తుకునే

విధంగా అందించవచ్చు. గీతకు పాడుకునేందుకు అనువైన పద్యానుపాదం కూడా అచ్చయింది. దానిని కీర్తనగా, భజనగా పాడుకోవచ్చు. సమావేశాలలో పాల్గొనే వ్యక్తులు జట్టుగా ఏర్పడి, ఒక జట్టు తర్వాత మరో జట్టు ఈ పద్యానుపాదాన్ని సామాపీకంగా పరించవచ్చు. అలా చేస్తే, గీతా పారాయణం ఎంతో ఆకర్షణీయంగా రూపొందుతుంది. ఏ శ్లోకంతో ఏ యుగ నిర్మణ సిద్ధాంతాన్ని జోడించాలో, దాన్ని ఎలా ప్రతిపాదించాలో ఆ పద్ధతిని ఈ గీతా సప్తాహ సాహిత్యంలో పర్చించారు. ఇలాంటి ప్రవచనాలు ఇచ్చే వ్యక్తుల శిక్షణకై నెలరోజుల శిక్షణ శిబిరాలను నిర్వహిస్తూ ఉండాలి.

పరమపూజ్య గురుదేవులు ప్రజ్ఞాపురాణాన్ని యుగపురాణంగా రచించారు. భాగవత పురాణ కథలె ప్రజ్ఞాపురాణం ప్రవచనానికి కూడా వారం రోజులపాటు కార్యక్రమాన్ని విర్మాటు చేయాలి.

ఓట్లు, ఓటర్లు

ప్రజాసామ్యంలో ప్రభుత్వాల బాగోగుల బాధ్యత ఓటర్లపై ఉన్నది. ఓటు వేయడం ఒక పరమపవిత్రమైన కర్తవ్యం. ఓటు విలువను మనం గుర్తించాలి. పక్కమాతం వల్ల, ఒత్తిడివల్ల, ప్రలోభం వల్ల ఎవరో ఒకరికి ఓటువేసే పొరపాటు చేయకూడదు. పార్టీ యొక్క అభ్యర్థి యొక్క ఆలోచనా విధానం, భావనల ఉత్సూప్తప్తను సరిగ్గా అంచనా వేయాలి. జాతి భవిష్యత్తును నిర్మించే బాధ్యతను మనం ఎవరికి ఇవ్వాలి అని బాగా ఆలోచించి ఓటు వేయాలి. ప్రభుత్వంలో తగు సంస్కరణ రావాలంటే, ఓటర్లను సంస్కరించడం అవసరం.

విద్యా విధానాన్ని సంస్కరించాలి

విద్యాలయాలు వ్యక్తిత్వాలను తీర్చిదిద్దే కర్మాగారాలు. విద్యాలయాలలోని వాతావరణం, అధ్యాపకుల వ్యక్తిత్వాలు, పార్య ప్రణాళిక, సువ్యవస్థ ఇవన్నీ విద్యార్థుల మనస్సులను ప్రభావితం చేస్తాయి. విద్యార్థుల భవిష్యత్తును చాలావరకు రూపుదిద్దుతాయి. విద్యార్థుల శీలవంతులుగా, కార్యశారురులుగా, నాగరికులుగా, సేవానిరతులుగా, చక్కని శౌరూలుగా తయారయ్యాందుకు అనువుగా విద్యావిధానాన్ని సంస్కరించేందుకై ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలి. నైతిక బోధన విద్యలో అంతర్భాగం కావాలి. నైతిక, సాంస్కృతిక భావనలతో విద్యాలయాల వాతావరణం నిండిపోవాలి. ఇందు కోసం ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలి.

ఐశ్వర్యవంతుడుగా ఎదగాలనుకొనువానికి ప్రాణాయామ ప్రక్రియ తప్పనిసరి.

దురాచారాల నిర్మాలన

సాంఘిక దురాచారాలు వైతిక నేరాలకన్నా మరింత హాని కలిగిస్తాయి. మానసిక బలహీనతవల్ల వాటిని అనుసరిస్తాం. కానీ వాటివల్ల సమాజానికి జరిగే అపకారం ఇంతా అంతా కాదు. కనుక, ఈ దురాచారాలను నిర్మాలిస్తూ శాసనాలు అమలు జరగాలి. స్వర్ణ నియంత్రణ చట్టాన్ని కరినంగా అమలుచేస్తే, నగలపై వ్యామోహం కొద్ది వారాలలో నశిస్తుంది. వరకట్టం, బాల్య వివాహాలు, వేశ్యావృత్తి మున్సుగువానిపై చట్టాలు ఉన్నాయి. కానీ వాటి అమలు నామమాత్రంగా ఉంది. దానివల్ల న్యాయం, చట్టం నవ్యలపాలు అవుతున్నాయి.

కనుక, ఆయా చట్టాలను త్వరితగతిని, కరినంగా అమలు చేయాలి. ఆ చట్టాలను కూడా మరింత కరినం చేయాలి.

చౌకగా, త్వరగా, సరళంగా న్యాయం

నేడు న్యాయం పొందడం కష్టంగా ఉంది. జాప్యాలు హెచ్చు. ఖర్పులు ఏపరితం. పేదలు, అమాయకులు న్యాయాన్ని పొందలేక పోతున్నారు. దుర్మార్గులు ధనబలంతో న్యాయాన్ని తారుమారు చేయగలుగుతున్నారు. న్యాయమ్యవస్తులోని ఈ లోపాలను తొలగించాలి. వ్యక్తికి తేలికగా, త్వరగా, చౌకగా న్యాయం అందాలి. ఆ విధంగా న్యాయ వ్యవస్థను సంస్కరించాలి. న్యాయ శాఖలోని ఉద్యోగులకు ప్రజలను ఇభ్యందిపెట్టే అధికారాలు ఉండకూడదు. అప్పుడు లంచగొండితనం సహజంగా అంతమవుతుంది.

నేరాలపట్ల కాలిస్తూ

ప్రభుత్వం నేరస్తుల పట్ల కరినంగా వ్యవహరించాలి. కొద్దిపాటి శిక్ష, కారాగారాలలో మితిమీరిన సౌకర్యాలు అందడం వల్ల కైదీలు సంస్కరించబడరు. నిర్భయులుగా తయారై తిరిగి వస్తారు. కారాగారాలలో సంస్కరించే వాతావరణం ఉన్నదా? కారాగారాలలో ఇబ్బందులు లేకపోతే, నేరస్తులు వాటికి జంకకుండా మరిన్ని నేరాలు చేస్తాపోతారు. రష్యా మున్సుగు దేశాలలో నేరస్తులకు కరిన శిక్షలు అమలు జరుగుతున్నాయి. ఆ దేశాలలో ప్రజలు నేరం చేయడానికి భయపడుతున్నారు. ఈ భయం తగ్గితే, తొలగితే ఆ నేరాలు తప్పక పెరుగుతాయి. కనుక, కొద్దిపాటి శిక్షణ విధించే చట్టాలు, కారాగారాలలో మితిమీరిన సౌకర్యాలు శీల నిర్మాణం దృష్టిపోతాయి. ఈ వాస్తవాన్ని గుర్తించేటట్లు ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలి.

చట్టం నుండి తప్పించుకునే సమాజ వ్యతిరేక గూండా శక్తుల నేర ప్రవృత్తిని నిరోధించడానికి ఒక ప్రత్యేక యంత్రాన్ని

నిర్మించాలి. ఉన్నత ఆదర్శాలు కలిగి, పరీక్షలో నిలిచిన వ్యక్తులే దానిలో గూఢచారులుగా ఉండి వాస్తవిక పరిస్థితులపై నిఘూ ఉంచాలి. ఈ యంత్రాంగం చేసిన దర్శాత్మ ఆధారంగా గూండా శక్తులను నిర్వీర్యం చేయాలి. దౌర్జన్యం, ధనం, చాతుర్యం ఉపయోగించి నేడు నేరస్తులు చట్టం నుండి తప్పించుకుంటున్నారు. ఈ అపకారం ఉండకూడదు. న్యాయస్తూనాల ద్వారానేకాక, వాస్తవిక పరిస్థితిని దర్శాత్మ చేసే ఉన్నతస్తూయి దర్శాత్మ సంఘం సూచనలు ఆధారంగా కూడా శిక్ష విధించే ఏర్పాటు ఉండాలి.

అధికారుల నిజాయితి

నేర నిరోధక శాఖ అధికారులను నియమించేముందు వారి నిజాయితీని, విశ్వసనీయతని దీర్ఘకాలం పరీక్షించవలని ఉంటుంది. నేరాన్ని నిరోధించటంలో వారి భావన, ప్రతిభ ఎలాంటివో కూడా పరీక్షించాలి. అనుభవంలేని కుర్రవాళ్ళను నేరనిరోధక శాఖ పదవులలో సరాసరి నియమించడం, వారి శీలాన్ని గురించి రహస్య దర్శాత్మ జరగకపోవడంలాంటివి పరిపాలనలో అవినీతిని సృష్టిస్తాయి. విద్యార్థి, యోగ్యతలతో పాటు అనుభవానికి, శీలానికి ప్రాధాన్యం ఇచ్చి, ఆయా పాత్రతలన్నీ కలిగిన వారినే అవినీతి నిరోధానికి అపకారం ఉన్న ఉద్యోగాలలో నియమించాలి. నేరం చేసిన అధికారులకు మామూలు శిక్షకన్నా ఇరవై రెట్లు శిక్ష వేసే ఏర్పాటు చట్టంలో ఉండాలి. అధికారులలో అవినీతి అంతం కానంతపరకూ ప్రజలలో అవినీతి అంతం కావడం కష్టం.

ఆర్థిక అసమానత తగ్గాలి

ఆర్థిక అసమానతలపై, దుబారా ఖర్పులపై అదుపు ఉండాలి. ప్రధానంగా ఆర్థిక కారణాలవల్లనే నేరాలు పెరుగుతున్నాయి. కనుక, తన బ్రతుకుదెరువు చక్కగా సాగేందుకు అవసరమైనన్ని ధన సంపాదన సాధనాలు ప్రతివ్యక్తికి అందాలి. అధిక వినియోగంపై, అధికంగా కూడచెట్టడంపై పరిమితులు విధించి నప్పుడే ఇది సాధ్యవడుతుంది. బట్టల మిల్లులలో పాస్త్రాల డిజ్యూన్ల సంఖ్య తగ్గితే, పాస్త్రాల ఖర్పు తగ్గుతుంది. అలాగే, అవసర వస్తువుల సంఖ్యను, వైవిధ్యాన్ని పరిమితం చేయాలి. ఉత్పత్తికి ఒక జాతీయ స్థాయిని నిర్మించాలి. దానిలో కొద్ది తేడాలు ఉండవచ్చు. కానీ ఆకాశానికి భూమికి, ఏనుగుకు దోషకు ఉన్నంత తేడా ఉండకూడదు.

సామూహికత, సమతల ఆధారాలుగా సమాజాన్ని పునర్నిర్మించాలి. అందువల్ల నేరాలు సహజంగానే బాగా తగ్గిపోతాయి.

★ ★ ★

ప్రాణాయామం చేయుట వలన విషయం అర్థం కాకపోవడమంటూ ఉండదు.

భగవానుని సన్నిధిలో...

జేతవనం అంతట అలోకికమైన ఒక సుగంధం వ్యాపించి ఉంది. అపురూపమైన ఆ కమల గంధం బుద్ధభగవానుని దివ్య దేహం నుండి ప్రపణిస్తోంది. నిరంతర తపోసాధన భగవానుని దేహాన్ని అన్ని విధాలా దివ్యంగా చేసింది. ఆయన ఎక్కడ ఉంటే ఆ స్థలం సువాసనతో నిండిపోతుంది. వెలుగుల వెల్లువ ఆ స్థలాన్ని ఎల్లప్పుడూ ఆపరించి ఉంటుంది. విలక్షణమైన ఆ వెలుగులో భగవానుని తపస్సు, జ్ఞానముల రశ్మి మెరుస్తూ ఉంటుంది. దాని సంపర్కంలోకి వచ్చిన ప్రతి వ్యక్తి శాశ్వతంగా ఆయన వాడు అయిపోతాడు. అతడు కోరుకున్నా, కోరుకోకపోయినా భగవానుని ప్రేమ పాశంలో బందీ అయిపోతాడు. ప్రభువు తనవాడు, ఆయనను మించిన శ్రేయాభిలాషి మరొకరు లేరు అనే సత్యం అతడికి సహజంగా అనుభవం అపుతుంది.

భగవానుని ఈ సహజ కరుణ, వారి అపరిమిత ప్రేమ, ఆయన అపురూప వాత్సల్యం వారి వ్యక్తిత్వం నుండి సుగంధంగా, వెలుగుల వెల్లువగా ప్రపణిస్తూ ఉంటుంది. బుద్ధ భగవానుడు తన వ్యక్తిత్వంతో, తన వేయి చేతులతో లక్ష్మాది వరాలను పంచుతుంటారు. వారి ఉనికి ఆశీస్తుల వానగా, కృపా వర్ధంగా వ్యక్తం అవుతూ ఉంటుంది. అందులో తడిసిన వారి వ్యక్తిత్వాలు ధన్యములు అవుతాయి. అయినా కొందరు దురదృష్టప్రపంతుల చెడు సంస్కారాలు ఈ ఆశీస్తులు, ఈ దయామృతం వారికి అందకుండా చేస్తున్నాయి. వారి దుష్ట ప్రవృత్తులు అందుకు అవరోధాలుగా నిలుస్తున్నాయి. తమ వంచనయే వారిని బుద్ధ భగవానుని కృపకు దూరం చేస్తోంది. ఒక్కసారి ఈ పరిస్థితి అతి దారుణంగా, అతి దుష్టరంగా పరిణమిస్తుంది. వారు భగవానుని ఉనికిని చూసి అసూయ చెందుతూ ఉంటారు.

తథాగత భగవానుని పేరు ఈ సంకుచిత బుద్ధులను భయ బ్రాంతులను చేస్తుంది. ఆయన అస్తిత్వం మానవ జీవనంలో ఆ మూలాగ్ర విష్వవానికి మారుపేరు. తమ జీవితంలోని క్షుద్రత్వాలను వదలలేక వాటిని అంటిపెట్టుకుని ఉండే జనం భయభీతులై, భగవానునికి దూరంగా ఉండడమే మంచిదని భావిస్తున్నారు. అంతే కాదు. తమ పిల్లలను కూడా ఆయనకు దూరంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. బుద్ధుని గాలి కూడా తమకు సోకకుండా జాగ్రత్త పడవలసిందిగా ఇలాంటి జనం తమ పిల్లలను కట్టడి చేశారు. బుద్ధునికి కాని, ఆయన భిక్షువులకు కాని ఎన్నడూ

ప్రణామం చేయము అని తమ పిల్లల చేత ఒట్లు వేయించుకున్నారు.

అయినా జేతవనం నుండి వెలువడుతున్న సుగంధం ఆ పరిసరాలలో నివసించే పిల్లల లేత మనసులలో వారికి తెలియకుండానే ప్రవేశించింది. కల్గుకుపటం లేని వారి హృదయాలు ప్రభువు వెలుగుతో అప్రయత్నంగానే నిండిపోయాయి. ఏదో అద్భుత శైతన్యం తమను జేతవనానికి అప్పోనిస్తున్నదని వారికి తరచుగా అనిపించేది. అయితే తమ తల్లింద్రుల కట్టడి వారిని నిస్పహాయులను చేసింది. జేతవనంలోకి వెళ్ళవద్దని మన తల్లిదండ్రులు మనమై అంక్ష విధించారు. నిజమే. కాని దాని పరిసరాలకు వెళ్ళవద్దని వారు చెప్పలేదు కదా. ఆ చుట్టుప్రక్కల ఆడుకుంటే తప్పేముంది? అని ఒకరోజు ఆ పిల్లలలో ఒకడు తన మిత్రులకు సూచించాడు. పిల్లలకు ఆ మాట నచ్చింది. వారంతా జేతవనం బయట ఆడుకోవడం మొదలుపెట్టారు. అలా ఆడగా ఆడగా వారికి దాహం వేసింది. అలసట కలిగింది. ఈ దాహంలో ఈ అలుపులో వారు తమ పెద్దల మాట మరచి పోయారు. మంచినీళ్ళకోసం వెదుకుతూ వారు జేతవనంలోకి ప్రవేశించారు. అద్భుతం కలసి వచ్చి వారలా ప్రవేశించడంతోనే వారికి భగవానుని దర్శనం లభించింది. భగవానుడు వారికి తన చేతులతో మంచినీళ్ళ ఇచ్చారు. ఎంతో ఆప్యాయంగా వారి చేత మిరాయిలు తినిపించారు. భగవానుని సమీపించడంతో అలోకమైన ఆ వెలుగు, ఆ సువాసనా ఆయన నుండే వెలువడు తున్నదని వారు గ్రహించారు. కరుణావతారం అయిన తథాగతుని కరుణ, ప్రేమ, వాత్సల్యం వారందరినీ ముగ్గులను చేశాయి.

ప్రభువు వచొలు వారికి ఎంతో తృప్తినిచ్చాయి. తథాగతుడు క్షణకాలం పాటు చూపిన ప్రేమ తమ తల్లిదండ్రులు సంపత్తురాల తరబడి చూపిన ప్రేమ కన్నా మిన్న అని వారు అనుభూతి పొందారు. వారంతా ఆనందంతో తస్మయులైనారు. ప్రేమతో పులకించిపోయారు. అలాంటి ప్రేమ వారికి మున్నెన్నడూ తెలిసినది కాదు. సూదంటు రాయి వంటి ఆ అకర్షుణ వారెన్నడూ ఊహించినది కాదు. అలాంటి అద్భుత ఆకర్షుణ, అలాంటి అపూర్వ సౌందర్యం, అలాంటి అపూర్వ ఉత్సవహేల వారెన్నడూ చూచి ఎరుగరు. వారంతా తమ ఆటపాటులు మరచిపోయి రోజంతా భగవానుని దగ్గర ఉండిపోయారు. వారి ఆంతరిక చేతన భగవానుని సుగంధంలో తనను తాను మరచిపోయింది.

క్రమశిక్షణాపరుడు కానిదే సంకల్పవంతుడు కాలేడు.

భగవానుని కరుణ రసంలో వారు తడిసిపోయారు. తథాగతుని అలోకికత వారి పసి హృదయాలను చూరగొన్నది.

అలా భగవానుని ప్రేమ వారికొక వ్యసనంగా మారింది. వారు రోజుా ఏదోవిధంగా ప్రభువు వద్దకు చేరసాగారు. క్రమక్రమంగా వారు భగవానుని వద్ద ధ్యానంలో కూర్చొనసాగారు. అమాయకమైన వారి శ్రద్ధ చూడముచ్చట అయింది. ప్రభువుకు అంకితం కాసాగాయి వారి మనస్సులు, వారి ప్రాణాలు. ఎలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడిందంటే వారు ప్రభువు వద్ద ఉన్నా ఇంటిలో ఉన్నా వారి భావ చైతన్యం ప్రభువు చుట్టూ పరిఫ్రమిస్తూ ఉండేది.

చివరికి వీరి ఉన్నత్త స్థితి వీరి తల్లితండ్రుల దృష్టికి వచ్చింది. వారు కోపంతో ఊగిపోయారు. వారి క్రోధం కట్టలు త్రైంచుకుంది. తాము ఎంతో గారాబంగా పెంచిన తమ పిల్లలను వారు చాపబాదారు. కుల పురోహితులు ఆ పిల్లలకు నచ్చచెప్పారు. వారిని సముదాయించారు. వారిని భయపెట్టారు. నయానా, భయానా చెప్పి చూచారు. ఆ చిన్న పిల్లల మీద సామ దాన భేద దండ ఉపాయాలను ప్రయోగించారు. అయినా వారి హృదయాల లోతులలోకి చేరుకున్న భగవానుని అలోకిక ప్రేమ ఏ మాత్రం తగ్గలేదు. వారి నిశ్శల హృదయాలపై పడిన బుద్ధుని ముద్ర ఏ మాత్రం చెక్కుచెదరలేదు.

పిల్లల తల్లిదండ్రులు ఏడుపులు, పెడబోభ్యులు సాగించారు. వారి కోపతాపాలు పెరిగిపోయాయి. భ్రష్టాడైన గౌతముడు అమాయక్కలైన తమ పిల్లలను కూడా భ్రష్ట పట్టించాడని వారు అడిగిన వారికి, అడగిన వారికి తమ గోడు వెళ్ళబోసుకున్నారు. ఈ కోపం పెరిగి పెరిగి వారు గంగవెర్చులు ఎత్తిపోయారు. తమ పిల్లలను వదులుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. ఒకరోజున తమ పిల్లలను అప్పగించవేయడానికి బుద్ధుని వద్దకు వెళ్ళారు. అలుక, కోపం, ఆక్రోశం నిండిన మనస్సులతో వారు జేతవనంలో అడుగు పెట్టగానే ప్రభువు వెలుగు, ప్రేమ, సుగంధం వారిని క్రమ్యకున్నాయి. భగవానుని సన్నిధిలో వారి జీకటి జీవితాలలో జ్యోతులు వెలిగాయి. ఆశ్చర్యంలో మునిగిన ఆ తల్లితండ్రులందరికి భగవానుడు ఈ ధర్మ వచనాలను వినిపించారు.

అవజ్ఞ వజ్ఞమతినో వజ్ఞ చావజ్ఞదస్సినో ।
మిచ్చాదిట్టిసమాదానా సత్తా గచ్ఛంతి దుగ్గతి ॥
వజ్ఞంచ వజ్ఞతో త్రత్వా అవజ్ఞం చ అవజ్ఞతో ।
సమ్మాదిట్టి సమాదానా సత్తా గచ్ఛంతి సుగ్గతిం ॥

అనగా -

అదోపంలో (దోషం లేనివోట) దోషదృష్టి ఉన్నవారు, దోపంలో అదోష దృష్టి కలిగిన వారు మిథ్య దృష్టిని అలవరచుకుని దుర్గతి పొందుతారు.

దోషాన్ని దోషంగా, అదోషాన్ని (దోషం లేనిది) అదోషంగా తెలుసుకున్న వ్యక్తులు సమ్యక్ దృష్టిని కలిగి సుగతిని పొందుతారు.

ఈ చిన్న సూత్రాలు రెండింటిని ఇచ్చి, ప్రభువు వారికి సమ్యక్ దృష్టిని ప్రసాదించారు. బుద్ధ భగవానుని వద్దకు చేరిసప్పుడు మన ఆంతరిక భావనలు ఎలా ఆయనవే అవుతాయో వారికి అనుభవం అయింది.

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

77. వాసుదేవ, ప్రజాపతి, వాయువాది సురలిరువది నలుగురితో వరలుచున్న రాజమంత్రమున్ పరియింప రక్షజేయు విశ్వ జనయత్రి గాయత్రి వేదమాత

తా:- గాయత్రీ మంత్రములో గల 24 ఆక్షరాలు 24 దేవతల శక్తిభేజాలు. అవి : అగ్ని, ప్రజాపతి, చంద్ర, తఃశాస, సావిత్రి, ఆదిత్య, బృహస్పతి, మిత్రావరుడు, భగ్, తఃశ్వర, గంగేశ, త్స్వాష్టా, పూషా, ఇంద్రాగ్ని, వాయు, వామదేవ, మైత్రావరణ, వైశ్వదేవ, మాతృక, విష్ణు, వసుగుణములు, రుద్రగుణములు, కుబేర, అశ్వనీకమారులు. ఇట్టి మంత్రమును నిత్యం సృరిస్తే సాధకుని ఎల్లవేళలా రక్షిస్తుంది విశ్వజనయత్రి.

78. రామకృష్ణాది అవతార నామములను అరయనిరువది నాలుగు అమరియుండి కొలుచువారికి సద్గుధి గూర్చుచుండు విశ్వ జనయత్రి గాయత్రి వేదమాత

తా:- గాయత్రీ మంత్రములో గల 24 ఆక్షరాలలో దేవదేవుని 24 అవతారములున్నవి. అవి : నారాయణ, హంస, యజ్ఞపురుష, మత్స్య, కూర్చు, వరాహ, నరసింహ, వామన, పరశురామ, నారద, ధన్యంతరి, సనత్సుమార, దత్తాత్రేయ, కపిల, బుషథ్దేవ, హయగ్రీవ, మోహిని, హరి, ప్రభు, రామ, కృష్ణ, వ్యాస, బుద్ధ, నిష్ఠుకం ప్రజ్ఞ. ఇట్టి దేవిని నిత్యం కొలుచువారికి సద్గుధిని కలిగిస్తుంది.

రచన : సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్మ కవితాసుధానిధి
లీ అయినాల మల్లేశ్వర రావ

మీలోని లోటుపాట్లతోపాటు ఉన్న ఆర్థతలను గుర్తించండి.

మానవజాతి పాలన, సభ్యతకు జన్మనృష్టి భరతభూమి

ఆర్యల ప్రప్రథమ నివాసస్థలి రూపంలో భారతభూమి మరియు దాని ప్రాచీన వైదిక సభ్యత యొక్క ప్రామాణికత విషయంలో అందరు ఏకాభిప్రాయమును కలిగి ఉన్నారు అన్నది సత్యము. జ్ఞాన-విజ్ఞానములకు చెందిన విభిన్న ధారలుకూడా ఈ తథ్యమనే సత్యమని ప్రామాణికరిస్తున్నాయి. దీని ప్రాచీనతకు చెందిన ప్రమాణాలు ఖగోళవిద్యలో అనగా జ్యోతిర్విద్యలో కూడా లభ్యమౌతాయి. డేవిడ్సఫరాలె రచించిన ‘గాడ్ సేవ్ కింగ్స్’ పుస్తకంలో వైదిక సంక్రాంతి (equinox) లేదా విషణ్వితమును అంతరిక్ష సంఘటనల వర్షాను వస్తాయి. వాటి కాలవ్యవధి క్రీ.పూ. 4000 నుండి 6000 మధ్య అని చెబుతారు. భారతీయ జ్యోతిర్విద్యామంసుడు కె.జి. సిద్ధార్థకృష్ణ యజ్ఞర్వేదంలో క్రీ.పూ. 8500 కాలంలో రమారమి ఒక సోలిస్టిస్ (solistic) సంభవించినదని స్పష్టంగా చెప్పిన సంగతిని గుర్తించారు. బుగ్గేదం అంతకంటే ప్రాచీనమైనది అని ఈ పరిశోధనలు వెల్లడిస్తున్నాయి. బ్రాహ్మణములు, సూత్రములు దీని తరువాత క్రీ.పూ. 3000 సంవత్సరముల క్రితము రచించబడినవి అని చెప్పారు.

గణితవిజ్ఞానం ద్వారా కూడా వైదికసభ్యత యొక్క పురాతనత వెల్లడొతున్నది. ‘పాలిటిక్స్ ఆఫ్ హిస్టరీ’ అను పుస్తకంలో రాజూరామగారు, సైదెన్వర్ అను అమెరికా గణితశాస్త్రవేత్త ప్రాచీనకాలం నాటి ఈజిష్ట్, బాబిలోనియా మరియు గ్రీకుదేశాల జ్యోతిషీయ సులభసూత్రాలు భారతీయ గణితము నుండి తీసుకొనబడ్డాయి అని చెప్పారు. ఈజిష్ట్ మరియు బాబిలోనియా సామ్రాజ్యాలలో జ్యోతిషులు అను సులభసూత్రాల రచన క్రీ.పూ. 2000 సంవత్సరములోనే చేరారు. అనగా సులభసూత్రాల రచన క్రీ.పూ. 2000 సంవత్సరాల కంటే ముందరే జరిగినది అనే విషయము తేటతెల్లవొతున్నది. ఆ కాలంలో వికసించిన సింధు-సరస్వతి సభ్యతల అద్భుత వ్యవస్థలోను మరియు పూజామందిరాలలోను జ్యోతిషీయేళా గణితపు ఆనవాళ్ళు లభించాయి.

ధాతువిజ్ఞానము ద్వారా కూడా వైదికయుగపు ప్రాచీనతా ప్రమాణాలు లభిస్తున్నాయి. ఒక అమెరికా దేశస్థనికి 1956 లో ఛిల్డ్లో ఒక ప్రాచీన నాణము దొరికింది. అది క్రీ.పూ. 3,700

నుండి 3,800 సంవత్సరముల క్రిందచేసి అని అనేక ప్రయోగాల ఫలితాలు బుజువుచేస్తున్నాయి. దీనిమీద ఒక తేజస్విమైన బుణి ముఖమలం ముద్రించబడి ఉన్నది.

భారతీయ పరంపరలో వేదాలు అతి పురాతనమైనవి. మాక్స్ ముల్లర్ అర్థ, అసంపూర్ణ తథ్యముల ఆధారంగా వీటిని కేవలము క్రీ.పూ. 1200 సంవత్సరముల నాటివని చెప్పాడు. అయితే సింధు-సరస్వతి సభ్యతల అసందిగ్ధమైన వైదిక చరిత్ర వీటికంటే కనీసము క్రీ.పూ. 4,000 సంవత్సరములదని నిర్ధారించారు. కొంతమంది సాహితీవేత్తలు వీటిని క్రీ.పూ. 5,000 సంవత్సరముల నాటివని ప్రాక్తుచ్ఛారు. జ్యోతిర్విజ్ఞానము వీటిని క్రీ.పూ. 9,000 సంవత్సరముల కంటే పురాతనమైనవని చెప్పున్నది.

భారతీయుల ప్రాచీనతకు సంబంధించి వాల్ట్రేయర్ ఇలా చెప్పాడు. ‘మా పూర్వులు అడవులలో ఆటవిక జీవితమును గడుపుతున్నప్పుడే భారతీయులు సభ్య జీవితమును గడిపారు.’

కానీ మన సభ్యత బుగ్గేదకాలం కంటే పురాతనమైనది. ఎందుకంటే బుగ్గేదమంత్రధారలో ప్రాచీన బుమలు పిత్తుదేవతల రూపంలో వర్ణించబడ్డారు. మహార్షి అరవిందుని అభిప్రాయమును అనుసరించి ‘మన బుమలు ప్రాసిన సంహితలు నిజానికి బుగ్గేద కాలం యొక్క అంతిమ సమయమునకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి తప్ప, ఆది-మధ్యమ కాలాలకు కాదు.’ వేదవ్యాస మహార్షి ద్వారా సంకలనము చేయబడిన బృహత్తగ్రంథాల సంగ్రహము అధిక సమృద్ధి, సంపన్నత కల అర్యుల మాణిక జ్ఞానమునకు ఒక ఉదాహరణగా నిలుస్తుంది. విషణులో మన అతి ప్రాచీన పరంపరలో 6,000 నుండి 8,000 సంవత్సరములు లేక అంతకంటే చాలా సంవత్సరముల ముందు నుండి జ్ఞానం మాణిక రూపంలో (ఒకరి నుండి మరొకరికి) త్రుతి-స్వీతులుగా ఒక తరం నుండి మరో తరమునకు ప్రవహిస్తూ వస్తున్నది.

విజ్ఞానశాస్త్రము ప్రకారము ఆదిమానవని నుండి మానవ సమాజము ఒక సరళరేఖ వలె వృధ్యించెదుతూ వస్తున్నది. కానీ శ్రీఅరవిందుల అభిప్రాయమును అనుసరించి ‘ఫిజీస్ట్స్ ప్రవాసుల నుండి ఆరంభమైన మానవ సభ్యత నేటి పోకల్ మరియు రాక్షఫ్లర్ పరకు సాగినదని భావిస్తా, పురాతన భారతీయ

సాధువులు ప్రతీకారం తీర్చుకోరు, కాని గుణపారం చెప్పారు.

సంస్కృతిని అర్థవికసిత సభ్యత కల ఆదిమానవులుగా నిజయిస్తారు అన్నది యూరోపియన్ పండితుల ఒక అవగాహన, ఉహ తప్ప మరేమీ కాదు. జ్ఞానయాత్ర తన సమగ్రరూపంలో మందుకు సాగుతూనే ఉన్నది అన్నది నేటి ఆధునిక విజ్ఞానవేత్తల అంధ విశ్వాసము. వికసించిన సభ్యత యొక్క ఒక గొప్ప వైదికయుగం ఉండేదని, అది దేశకాల పరిస్థితులను అనుసరించి నశించి పోయినదని వారు గుర్తించాలి. అయితే ఈనాడు మనము గర్విస్తున్న భౌతిక సుఖ సాధనాలు ఆనాడు వారి దగ్గర ఉండి ఉండకపోవచ్చు. కానీ ఆ వైదిక కాలం నాటి జనుల వద్ద ఈనాటి భౌతిక సుఖసాధనాలకు మించిన మరింత గొప్ప శ్రేష్ఠమైన విషయము ఒకటుంది. ఈ సంకేతాలు బహుశః ఆధ్యాత్మిక సంపద దిశగా సూచిస్తున్నాయేమో! ఆ వికసించిన సభ్యత మీద కాంతులను ప్రసరింపజేస్తూ వివిధ రంగాలలో ప్రాచీన భారత వాసులు అందిపుచ్చుకున్న ఉపలబ్ధులు మరియు సమస్త ప్రపంచముమీదా అవి చూపించిన ప్రభావమును గురించి అలోచించవలసినదే’

బాచిలోనియా మరియు గ్రీసుదేశవాసులు గణితజ్ఞానమును భారతదేశము నుండే నేర్చుకున్నారు. భారతీయులు క్రీ.పూ. 3,000 సంవత్సరముల కంటే ముందే గణితశాస్త్రం ద్వారా ఎంతో ఉత్తమమైన లాభాలను, ఫలితాలను అందిపుచ్చుకున్నారు. భారతదేశంలో జ్యోతిష్యశాస్త్రము కూడా అతి ప్రాచీనకాలంనుండే వృద్ధిచెందుతూ వస్తున్నది. అయితే పాశ్చాత్యులు క్రీ.పూ. కొన్ని సంవత్సరముల ముందర ఇది వృద్ధిచెందినదని భావిస్తున్నారు. భారతీయ విద్యావేత్త సుభాష్కార్క బుగ్గేద బుక్కుల గురించి పరిశోధనలు చేసి అనేక కొంగ్రోత్త విషయములను ఆవిష్కరించారు. ‘అప్సోలాజికల్ కోడ్ ఆఫ్ బుగ్గేద’ అనే తన పుస్తకంలో ‘బుఘులకు సూర్యా-చంద్రుల మధ్య దూరము సూర్యుని వ్యాసము కన్నా 108 రెట్లు ఎక్కువని తెలుసు. వారు బుధ, శుక్ర, కుజ, గురువనే గ్రహాల పరిమాణంతో సుపరిచితులే’ అని వర్ణించారు. ఈజిష్ట్, గ్రీన్, బాచిలోనియావాసులకంటే కొన్ని వేల సంవత్సరములకు పూర్వమే భారతీయ బుఘులకు శాశవంవత్సర కాల అవధి గురించి తెలుసు. ఆ కాలమును 365 లేక 366 రోజులుగా బుఘులు నిర్ధారించారు. వేల సంవత్సరముల పరిణామ క్రమంలో భాష క్రీతింటో సింధు-సరస్వతి లిపి ఒకవైపు, మరోవైపు బ్రాహ్మణిపి వికసించింది అని నిరూపించబడినది. ఈవిధంగా ఈ లిపి ఖచ్చితంగా ఇతర లిపులన్నింటి ఉత్పత్తికి మూల హేతువుగా నిలుస్తున్నది అని స్పష్టమౌతున్నది.

ఈ ప్రకారంగా గడితమైనా లేదా జ్యోతిర్విజ్ఞానమైనా, భాష-లిపిలైనా లేక సున్నా అయినా, దశాంశమాన జ్ఞానమైనా, నేడు అందరికి ఆమోదయోగ్యమైన అరబ్బు (ఆరబ్ = వంద కోట్లు; భరబ్ = పదివేల కోట్లు) సంఖ్యలు అయినా లేక వర్షమాల జ్ఞానమైనా ఏదైనాసరే అన్నే భరతభూమి నుండే పుట్టినవే! యూరప్ కు చెందిన 18 వ శతాబ్దము నాటి వండితులు, మేధావులు ఆర్షగ్రంథాల లోతుల లోలోపల దాగి ఉన్న జ్ఞానవిజ్ఞాన సమృద్ధిని కాంచి రోమాంచితులైనారు, ఆశ్చర్యచక్కితులైనారు. ఈ సందర్భమును పురస్కరించుకుని జర్మన్ విద్యాంసుడు దోహమ్ “భారతదేశం మానవజాతికి శాసకురాలు, సభ్యతకు జన్మస్తవి” అని చెప్పాడు. విలియమ్ మైకిస్టర్స్ ‘చరిత్ర అంతా భారతదేశమును జ్ఞాన విజ్ఞానములకు, కళలకు తల్లిగా చెప్పున్నది’ అని వెల్లడించాడు. ప్రాన్స్కు చెందిన ప్రకృతి విజ్ఞానవేత్త పియరీ భరతభూమిలో అతి పురాతన సుధూర అవశేషాలు లభ్యమవుతాయని చెప్పారు. విదేశాల నుండి అనేకమంది ఇక్కడికి వచ్చి తమ జ్ఞానతృష్ణను తీర్చుకున్నారు. భరతభూమి జగద్గురువుగా సమస్త విషయమును తన ధర్మ జ్ఞానకాంతులతో ప్రకాశింపజేసినది. ఈజిష్ట్ మరియు గ్రీసు దేశాలు భారతదేశంనుండి జ్ఞానము ఆర్జించి ఈ దేశమునకు బుఱపడి ఉన్నాయి.’

1773 లో ఫ్రేగోమేట్స్ హిస్టోరిక్యూన్ సర్ ఇన్ అను పేరుగల పుస్తకమును రచించిన వాల్ట్రేయర్ అందులో ఇలా ప్రాశాడు - ‘2500 సంవత్సరములకు పూర్వం పైథాగరస్ సామోన్ నుండి గంగానది ఒడ్డుకు జ్యామితీయ గణితమును అభ్యసించేందుకు వెళ్ళాడు. ఒకవేళ భారతీయుల విజ్ఞానము యొక్క భ్యాతి యూరప్లో చాలా కాలం నుండి వ్యాపించి ఉండి ఉండకపోతే అతను ఇంత సుదీర్ఘ యాత్రను చేసి ఉండేవాడు కాదు. భారతీయ విద్యాలయాలలో అంగణితము, జ్యామితీయ గణితము మరియు జ్యోతిర్విజ్ఞాను బోధించేవారు అని మేము ఎప్పటినుండో అభిప్రాయపడుతున్నాము. అనాదికాలంనుండే వారికి భూమధ్య రేఖ గురించి తెలుసు, సంక్రమణము గురించి తెలుసు.” భరత భూమిలో ఎన్నో సంవత్సరములు జీవించిన ప్రాన్స్కు చెందిన ఖగోళ విద్యాంసుడు లజెంబీలో ‘భారతీయులు ఇంతటి జ్ఞానము నార్థించటానికి ఎంతో కాలమును వెచ్చించి ఉంటారు! ఈ జ్ఞానం గురించి చైనావాసులకు కూడా ఎటువంటి ఆకశింపు లేదు’ అని భారతీయ విజ్ఞానమును కాంచి, దానిని ప్రశంసించాడు. అదే సమయములో ఆశ్చర్యమునకూ లోనయ్యాడు. ఈ విజ్ఞానము గురించి ఈజిష్ట్వాసులకు మరియు గ్రీకులకూ ఏమీ తెలియదు.

అధ్యాత్మికత దైర్యవంతుల వల్లనే ఆచరింపబడుతుంది - పిరికివాళ్ళ వల్ల కాదు.

జ్యోతిర్పిద్యు, ఖగోళవిజ్ఞానము, పునర్జ్ఞన్ము మొదలైనవ్స్తి మన ఈ గంగాతీరం నుండి పుట్టి అంతటా వ్యాపించాయి అని నా దృఢ విశ్వాసము. ఈ ఉపలబ్ధులన్నీ ఆర్యుల మౌలికతను సుస్పష్టంగా వెల్లడిస్తున్నాయి. అంతేష్టు వారు విదేశీ సభ్యతను అందిపుచ్చుకుని అనుకరించారు అనే విషయమునకు ఇక్కడ తావులేదు.

‘ద ఇన్వోజన్ దట్ నెవ్వర్ వహ్’ అను పుస్తకమును వ్రాసిన మైకెల్ డెనినో ఆర్యులు పరుల సభ్యతను అందిపుచ్చుకున్నారు అను సిద్ధాంతమును ఆధారసహాతంగా ఖండిస్తూ, సింధు-సరస్వతి సభ్యతలను విస్తృతంగా వెలుగులోకి తెస్తూ భారతీయ సభ్యత యొక్క ప్రాచీనతను, భిన్నత్వంలో ఏకత్వం ప్రస్తావిస్తూ ఇలా అన్నాడు – ‘భారతీయ ఇతివేసము యుగయుగాలుగా నిరంతరము ఉనికిని కలిగి ఉన్నది. క్రీ.పూ. 4,000 సంవత్సరముల క్రిందే వైదికయుగం తన ప్రాథావస్తలో ఉన్నది. మొగ్గ పువ్వగా వికసించినట్లు సింధు-సరస్వతి సభ్యతలు వైదికయుగం స్వాభావిక రూపము నుండి పూర్తిగా వికసించి, పల్లవించిన దశకు చేరుకున్నాయి. సరస్వతినది ఎందిపోయిన తరువాత ఇది గంగా సభ్యత రూపంలో ప్రకటితమైనది. భౌగోళిక మరియు దేశకాల పరిస్థితుల మార్పుల మధ్య ఏవిధమైన సుస్పష్ట విభజనిఫలించే లేదు. ఆర్యులు-ద్రవిడుల మధ్య కూడా భాష, సభ్యత మరియు ఇష్టదేవతల మధ్య ఏవిధమైన సుస్పష్టమైన విభజనా లేదు. సింధు-సరస్వతి భాగాలలో కొన్ని 4,000 సంవత్సరముల వరకు నిరంతరము వృధిచెందుతున్నానే ఉన్నాయి. అప్పుడప్పుడూ అక్కడక్కడా తలెత్తిన ప్రకృతి ప్రకోపాలతప్ప యుద్ధాలు లేదా ఆకస్మికమైన అడ్డంకులు వచ్చిన చిహ్నాలేమీ లేవు. దీనికి నంబంధించిన అన్వేషణలు కూడా ఈ తథ్యమునే బలపరుస్తున్నాయి. శ్రీఅరవిందులు ‘ది శాండేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ కల్చర్’ అనే పుస్తకంలో ఇలా ప్రాశారు, ‘భారతదేశంలో అతి పురాతనకాలం నుండి ఆధ్యాత్మిక మరియు సాంస్కృతిక ఏకత్వము పూర్వత్వమును సాధించినది. హిమాలయాలు మరియు రెండు సముద్రాల మధ్య వెలివిరిసిన మానవజాతి యొక్క మానవత్వము కూడా జీవనానికి ప్రాణంగా నిలిచింది.’

భారతభూమికి తనదైన ఒకానోక గౌరవాన్వితమైన గతమున్నది. దీని జ్ఞానవిజ్ఞాన ఉపలబ్ధులు స్వయంగా అద్వితీయమైనవి. దీని వెలుగులో ఏశ్వరులోని ఇతర సభ్యతలు కూడా ప్రకాశించాయి. ఇది ఖండించలేని సత్యం. ఈనాడు సమస్త మానవజాతి ఫోర అంధకారము, అవిశ్వాసంలో పడి దారితప్పి

తిరుగుతున్నది. మనం ఆత్మ-విస్మృతి కారణంగా దీన, హీన, దుఃఖ పతన, పరాభవ స్థితిలో పడి విలవిలలాడుతున్నాము. మనం మన లోపల విరాజమానమై ఉన్న శైష్మత, దివ్యతల పక్షం వహించే ఆర్యత్వమును జాగ్రతము చేసుకొనవలసిన సమయము ఆనన్నమైనది. మనము కోల్పోయిన వర్షస్నాను తిరిగి సాధించుకొని కేవలము మన దేశమునకు గౌరవమును సంపాదించి పెట్టడమే కాకుండా, వేలాది సంవత్సరములుగా మన భూజ స్వంధములమీద మోసిన ఈ భారమును ఇప్పుడు మనం మోస్తూ విశ్వ-కళ్యాణ కర్తవ్యమునుకూడా నిభాయించవలసి ఉన్నది. మన భూమికి తిరిగి పూర్వ వైభవమును చేకూర్చిపెట్టాలి. ఇదే మనందరి తక్కు కర్తవ్యము, లక్ష్మీము!!

- అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 2001
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

తాజ్ఞమహాల్ను మించిన మట్టి బిబ్బి

పొజపణ్ గారాల పట్టి జవ్వానారాకు, జౌరంగజేబు కుమార్తె జేమున్నిసాకు పిత్రార్థితంగా అంతలేని సంపద లభించింది. కాని రాబోయే రోజుల్లో ధనం కొరకు కుటుంబాలలో జరుగునున్న వాత్యాకాండలను, కుతంత్రాలను గుర్తించి దుఃఖితులై తమ అంతిమ సమయంలో తమ సంపద యూవత్తు పొరమార్థిక కార్యక్రమాలకు వినియోగించి సూఫి సంప్రదాయంలో చేరిపోయారు. చెడు కర్కులు ఆచరించే దుష్టులు, దుర్మార్గులు అయిన రాజులు చనిపోయిన తర్వాత కీర్తిమంతులు కావాలని ముందుగానే విలువైన సమాధులు కట్టించుకునే విషయం వీరికి ఎంతగానో బాధించింది. వీరిద్దరు కొద్దిరోజుల తేడాలో మరణించారు. తమను భిననం చేయడానికి తమచోటును తామే నిర్ణయించుకుని దాని మీద కేవలం గడ్డి తప్ప మరే విలువైనవి ఉండకూడదని ఆదేశించారు. ఈ గోర్చులు మట్టికుప్ప రూపంలో హజరత్ నిజాముద్దీన సమాధి ప్రక్కన ఇప్పటికే ఉన్నాయి.

రాజైవైభవం కంటే స్వత్స్యయోజనానికి వినియోగించే సంపద స్వార్థకమైనది. ఆదర్శవాదానికి [ప్రేరణనిచ్చే] ఈ చిన్నమట్టి దిబ్బి తాజ్ఞమహాల్ కంటే అనేక రెట్లు ఉత్సుకపైనదని అనడానికి ఏ మాత్రం సందేహం లేదు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

గురువుతో బాంధవ్యాన్ని ఎర్పరుచుకునేది జీవత్తేకాని, అతని ధనం, ఐశ్వర్యం కాదు.

ప్రగతిశీల స్వాపలంబనం-1

గ్రామాభివృద్ధి

గ్రామంలో ఉన్న చిన్న పిల్లలకు ముందుగా అధిక ప్రాధాన్యత ఇచ్చి వారి అవసరాలను తీర్పడానికి ప్రయత్నించాలి. ఎందుకంటే వారు బలహీనులుగా, అసమర్థులుగా ఉన్నందున వారి వికాసం దృష్టిలో ఉంచుకొని వారికి కావలసిన అవసరాలను ముందుగా తీర్పి తరువాత పెద్దలను గమనించవలసి ఉంటుంది. అలాగే రోగులు, అంగవిహీనులుగా ఉన్నవారిని కూడా ముందుగానే గమనించి వారికి అవసరమయిన వస్తువులను అందించడానికి ప్రయత్నం జరగాలి. ఎందుకంటే అభాగ్యులకు ముందుగా నేపసు అందించి తరువాత గ్రామములోని పెద్దవారిని స్వాపలంబ దిశలో బలోపేతం చేసి వారిని వారి కాళ్ళ మీద నిలబడటానికి కావలసిన సహాయ సహకారాలను అందించవలసి ఉంటుంది.

గ్రామాలలో నివసించే పేదవారు అక్షరజ్ఞానం లేక, పేదరికంతో, అపరిశుభ్రతతో, మూడ్చాచారాలతో మునిగి ఉంటారు. పల్లెలలో 80 శాతం ప్రజలు సరియైన తిండి, వసతులు లేక కనీస అవసరాలు తీరక నానా బాధలు పడుతుంటారు. కుటుంబ నిర్వహణకు కావలసిన వస్తు సామగ్రి కొరత బాగా ఉంటుంది. సంపన్న గ్రామాలలో ఉన్నవారు గాని, పట్టు వాసులు గాని, లేక సంస్కరటలు గాని పూనుకొని వారిని పైకి తీసుకు రావడానికి ప్రయత్నించకపోవుట వలన వారి జీవనానికి కావలసిన అవసరాలు తీరకుండా పోతున్నవి. విద్య, వైద్య సదుపాయాలే కాదు. కనీసం త్రాగటానికి మంచినీరు కూడా కరువైపోతుంది. కేవలం వ్యవసాయమే వారి ఏకైక ఆధారం. అదీకంకి చిన్న కమతాల వ్యవసాయంతో సంవత్సరమంతా వారికి వని కూడా దొరకదు. వ్యవసాయ కూలీలకుగాని, రైతులకు గాని పొలం నాట్లు సమయంలోను పంటకోతలప్పుడు తప్ప మిగిలిన రోజులలో ఏ పనిలేక సోమరిగా రోజులు దౌర్శించవలసి వస్తుంది. అలాంటప్పుడు వారిలో నిరాశా నిస్స్పృహలతో పాటు అనేక దుర్భణాలు కూడా చోటు చేసుకుంటాయి. జీవించటానికి కావలసిన ఉపాధులు అందనంత వరకు గ్రామ వికాసం అనేది సాశ్చపడే విషయం కాదు. పేదవారి కడుపులు నిండకపోతే వారికి ప్రగతి గురించి ఎన్ని ఉపస్థితాలు ఇస్తే ఏమి ప్రయోజనం? అనలే లేవలేని స్థితిలో ఉంటే వారు నిలబడాలనుకోవటం జరిగే పని కాదు. చిన్నపిల్లలలో సరియైన పోషకాహారం లభించనందున రోగులుగా, బలహీనులుగా ఉండి పోతున్నారు. అలాంటప్పుడు

న్యాయబద్ధంగా, కరుణతో, మానవత్వంతో వారికి అవసరమయిన చేయుత అందించటం సభ్య సమాజం యొక్క కర్తవ్యంగా భావించవలసి ఉంటుంది. ప్రకృతి యొక్క నియమము ఏమంటే గోతుల మయమయిన భూమిని తనంతట తానే పూడ్చుతుంది. వర్షం కురిసినపుడు చుట్టు ప్రకృత ఉన్న మట్టివచ్చి నీటితో కలసి ఆ కండకాలను పూడ్చుట మనం నిత్యం గమనిస్తూనే ఉంటాము. ఎత్త పల్లాలతో కూడిన భూమి వ్యవసాయానికి పనికిరాదు. ఎప్పటికయిన సమతలంగా ఉంటేనే పంట పండుతుంది. అలాగే సమాజంలో ఒక వర్గం పేదవారిగా మిగిలిపోతే మరొక వర్గం ధనికులుగా రూపొంతరం చెందితే వారి మధ్య ఆగాధం ఉన్నట్టే కదా. అందువలన బీదవర్గాన్ని పైకి తీసుకొని వచ్చే ప్రయత్నాలు సమాజం ద్వారానే జరగాలి. ప్రభుత్వం వారి ఉన్నతిని ప్రణాళికల ద్వారా చేపడితే ధనిక పేద వర్గాల మధ్య కొంతలో కొంతయినా సమానత్వం పొందే అవకాశం ఉంటుంది. పల్లె ప్రజలను పేదరికం నుండి విడిపించటానికి మొదట ఈ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టవలసి ఉంటుంది. దీనిలో పట్టణాలలోని ద్వేషాలు, దుర్భావనల యొక్క వాసనలు కూడా తాకకుండా చూడాలి. ఎవరయితే తమ కాళ్ళ మీద తాము నిలబడతారో వారు తమ పురుషార్థంలో తమ అవసరాలను తామే సమకూర్చు కొన్నప్పుడు ఇతరుల సహాయ సహకారాలు అవసరం ఉండదు. వెనుకబడిన వారిని పైకి లేపి అనమానతల నుండి సమానత్వం వైపు మారేలాగా పని చేయాల్సి ఉంటుంది.

గ్రామాల ప్రజలను అభివృద్ధిలోకి తేవటానికి పట్టణాల సమృద్ధి మీద ఆనుమాన అనుమానాలతో కళంకాలు వేయటం జరుగుతున్నాయి. కాని కావలసినది వెనుకబడిన వర్గం వారి విషయంలోనే ఆలోచించవలసి ఉంటుంది. వానిని ఏ విధంగా పైకి తీసుకొని రావాల్సి ఉంటుందనే దాని మీదనే ప్రణాళికలు వేయాల్సి ఉంటుంది. మన శరీరంలో అనారోగ్యం వస్తే లేక ఏదైనా ఒక భాగం రోగగ్రస్తం అయితే ముందుగా ఆ అనారోగ్యం నుండి బయట పడటానికి ఆ అంగం యొక్క పరిస్థితిని బాగు చేయించుకొని మొత్తం శరీరం సంపూర్ణం ఆరోగ్యానికి కావలసిన శ్రద్ధ ఎలా తీసుకుంటామో అలాగే సమాజంలోని ఒక వెనుకబడిన వర్గాన్ని పై వర్గానికో చేరేలాగా చేయాతనందించి వారికి కావలసిన అన్ని అవసరాలను తీర్పటానికి అన్ని వర్గాల వారు మరియు

లోకసేవచేయు వ్యక్తులు, స్వాయంగా తమ పట్ల కరినంగా, ఇతరుల పట్ల సరళంగా వ్యవహరించాలి.

ప్రభుత్వం వారు సరియైన ప్రణాళికల ద్వారా చర్యలు తీసుకోవలని ఉంటుంది. దాదాపుగా 80% ఉన్న గ్రామ ప్రజల యొక్క స్థితిగతులు బాగు చేయని పక్కంలో ఉన్నత వర్గాల వారి ఎక్కిరింతలు, నిందలపాలు కావలని ఉంటుంది. వారి నిష్మారాలు భరించవలని ఉంటుంది. ఎందువలనంటే గ్రామాలు అభ్యర్థయం చెందకపోతే పట్టణాలలో, ఫ్లాక్సరీలలో పనిచేసేవారు లేక ఇతర రకాలయిన సేవలు అందించే వారి సంపదలను చూసి ఈర్ష్య చెందే అవకాశం ఉంది. దాని వలన వర్గ పోరాటాలు జరిగే అవకాశం ఉంది. పక్కవాతం వన్నే దాని నివారణ కొరకు ముందుగా చర్యలు తీసుకొని ప్రాణాంతకం కాకుండా ఎలాగ చూసుకుంటామో అలాగే సమాజంలోని 80% గ్రామ ప్రజలకు ఉన్న ఇబ్బందులను తీర్చటం అనేది చూచకోవాలి. గ్రామవాసులు, పట్టణవాసుల మధ్య ఈ అంతరాన్ని దూరం చేయకపోతే తారతమ్యాలు తారుమారయి పోయి ప్రభుత్వానికి ఎంతో భారం అవటం భాయం. అంతేగాక సమాజం అల్లకల్లోలంలో కూరుకు పోయే ప్రమాదం కూడా ఉంటుంది. కాబట్టి ఆ అంతరాన్ని పూడ్చుటకు అన్ని మార్గాలను అన్వేషించవలని ఉంటుంది.

పట్టణ వాసుల రంగేళి జీవితాన్ని చూసి పల్లెవాసులు వారి విలాసవంతమయిన జీవిత ప్రత్యేకతలు గమనించి అసూయ చెంది, వారిలాగే తమకు లేదని పేరాశకు లోనవుతారు. గుడిసెలలో, ఘర్షికలో అసభ్యకరమయిన, దుర్ధంఘముతో కూడిన ఆవాసాలు పెరగటం, దానికి తోడు అధిక జనాభా పెరుగుదలను చూస్తాము. ఈ అధిక జనాభా పెరుగుదల వలన చుట్టూప్రక్కల మురికి కూపాలు తయారయి అందులో నివసించేవారు వ్యాధిగ్రస్తులవుతారు. అంతేకాకుండా మురికివాసులు జన సంఖ్య రోజురోజుకీ పెరగటం వలన వారిలో రకరకాలైన మానసిక వ్యధలతో దొంగలుగా, రోడీలుగా సమాజంలో చీడపురుగులుగా మారదానికి ఎక్కువ అవకాశం ఉన్నది. మురికి కూపాలు జబ్బులకి తల్లి లాంటిది. అది ఎప్పుడూ పెరుగుతూనే ఉంటుంది. ఆ పెరుగుదలని ఎవరూ ఆవలేరు. పట్టువాసుల యొక్క విలాసాలు, జల్సాలు వెనుకబడిన వర్గం వారు కూడా పొందాలని తాపత్రయ పడటం ఒక ఖరీదైన వ్యసనముగా మారుతుంది. అప్పుడు పట్టులలో ఉన్న జనసంఖ్య విపరీతంగా పెరుగుతుంది. ఆ పెరుగుదల ఆవటం కోసం చిన్న చిన్న ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నప్పటికి కూడా పూర్తి సఫలత పొందలేక పోతున్నాము. ప్రతి పట్టణంలో జన సంఖ్య విపరీతంగా పెరుగుతుందని జనాభా లెక్కల ద్వారా మనకు అర్థం అవుతుంది. ఈ జనాభివృద్ధితోపాటు ప్రభుత్వం మరియు అనధికార క్షేత్రాల మీద ఒత్తిడి అదే నిష్పత్తితో

పెరుగుతుంది. వీటన్నిటి వలన పెరుగుతున్న జనాభాకు త్రాగునీరు పంపిణి అస్త్రవ్యస్థం అవుతుంది. రోడ్స్ కూడా క్రికీరిసిపోయి అనేక ప్రమాదాలు జరగటం రోజురోజుకీ ఎక్కువ అవుతున్నవి. ఈ పెరుగుతున్న జనాభా మందు మత్తులో జోగుతూ మానసికమైన బాధలు మర్మిపోడానికి ప్రయత్నిస్తూ మృగత్వష్ట లాంటి ఊహలోకాలలో తేలిపోతుంటారు. రంగేళి జీవితం యొక్క తెరతోలిగించి చూస్తే నరకం లాంటి దుర్దంధ జీవితాలు కనిపిస్తా ఉంటాయి. సినిమా హాళ్ళు, వేళ్ళ గృహాలు, హోటళ్ళు, వినోద విలాసాలతో కూడినవి ప్రగతి అనే భ్రమలో ఉంటున్నారు. దౌర్యాగ్య జీవితాలు చూడటానికి రోగిగ్రస్తమైన పుండులాగా బయటికి కనిపించవస్తుటికి లోన బాధాకరమైన చీముతో నిండి పగలటానికి సిద్ధంగా ఉండే పుండులాగా పట్టణాల భారీ పెరుగుదల అవాంఘనీయ సంఘటనల అవకాశం ఉన్నది. వాటిని త్వరగా అరికట్టడానికి రకరకాలైన చర్చలు ద్వారా మార్గాల కొరకు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇలాంటి అవాంఘనీయ పరిస్థితులు పట్టణాల పెరుగుదలకు ఎందుకు కారణం అవుతుంది అని ఆలోచిస్తే, గ్రామాలలో ఉన్న పేద ప్రజలు పట్టణాలకి వలస వచ్చి కూలీ నాలీ చేసుకుంటూ, కనీస అవసరాలు తీర్చుకుంటూ ఉండటానికి పుష్పలమైన అవకాశాలు ఉన్నందున, ఉల్లాసభరిత జీవితం గడపాలనే కోర్చెలు పట్టణాల పెరుగుదలకి కారణం అవుతుంది. దేశం యొక్క అభివృద్ధి కుంటుపడటానికి కారణంపైన పేర్కాన్న పరిస్థితులే.

గ్రామము అభివృద్ధి కార్బోకమంలో 80% పేద ప్రజల కష్టాలను దూరం చేయ్యాలన్న, పట్టణాల జనాభా ఒత్తిడిని తగ్గించాలన్న, సరియైన చర్యలు తీసుకుంటే తప్ప పెరుగుతున్న జనాభా యొక్క ఒత్తిడిని ప్రభుత్వం అరికట్టలేదు. ఈ అంతరాన్ని తగ్గించే ఒకే ఒక మార్గం ఏమిటనగా గ్రామాభివృద్ధితోపాటు పట్టణాల మీద పడిన ఒత్తిడిని తగ్గించాలంటే, ఈ రెండు క్షేత్రాలలో వ్యాహాత్మక చర్యలు తీసుకోవాలి.

ప్రకృతి సహకారముతో పాటు మానవుని సహ్యదయత సహాయ సహకారాలతో గ్రామము, పట్టణాల యొక్క అంతరాన్ని తగ్గించి, సమానత్వానికి కావలసిన చర్యల ద్వారా మనం ఈ కార్బోన్ని సాధించవచ్చు.

దేశ ప్రగతి కొరకు అనేక రకాలైన ఆలోచనలతో పాటు అనేక ప్రణాళికల మీద ఎన్నో చర్చలతోపాటు వాదోపాదాలు జరుగుతున్నాయి. ఆర్థిక వసరుల పెరుగుదల, ప్రచురణ విభాగం, ఉద్యోగస్థుల సంఖ్య ప్రగతికి సూచనలుగా అనుకోవలసి

అజ్ఞానాన్ని, అభావాన్ని, నిరాసక్తిని తోలగించుకుంటే దుఃఖాన్ని దూరం చేసుకొనగలం.

ఉంటుంది. రాజకీయవాదుల దృష్టిలో సరిహద్దుల యొక్క రక్షణ; అంతరాష్ట్ర సంబంధాలు ఉంటే, సామాన్య మానవుల దృష్టిలో అభివృద్ధి గురించి ఆలోచనలు ఉంటే, మరాధిపతుల దృక్కుధంలో పుణ్యం పెరగటానికి, పాపం తగ్గటానికి ప్రతిపాదనలు చేస్తూ ఈశ్వరుని మీద విశ్వాసంతో ఉంటేనే దేశ ప్రగతి సంభవ మవుతుందని అంటారు. వైజ్ఞానికులు మాత్రము పెరుగుతున్న జనాభా అన్ని అనర్థాలకు మూలకారణమని వారి వాదన. ఈ జనాభా పెరుగుదలను అరికట్టినిచో ఎలాంటి ప్రగతికి అస్వారము లేదు. సామ్యవాదములు ఈ అన్ని కష్టాలకి మూలము గ్రామ, పట్టణాల మీద ఉన్న వ్యతాయాసకు కారణం అని అంటున్నారు. ఈ విధమైన వాడోపాదాలు ఎన్ని జరిగినప్పటికి విదేశాల యొక్క స్థితి ఎలా ఉన్నప్పటికి భారతదేశంలో పట్ల ప్రజల అభివృద్ధి మైన మాత్రమే ప్రగతి సూత్రం నిర్ధారించబడి ఉంది. పట్టణాలలో ధనశక్తి కేంద్రిక్యతమై ఉంటే గ్రామాలలో జనశక్తి కేంద్రిక్యతమై ఉంది. 80 శాతం గ్రామ ప్రజల యొక్క అభివృద్ధి సంపూర్ణ దేశం యొక్క అభివృద్ధి అవుతుంది. వెనుకబడిన ఈ వర్గం ఉపేక్షతకి గురయినప్పటికి ప్రభుత్వం నిలబడటానికి ప్రధాన పాత పోషించటం జరుగుతుంది. 80% బట్ట బలం ద్వారా ప్రజాతంత్ర పాలనలో ప్రముఖ పొత్త వహిస్తుంది. వారి అభివృద్ధి దేశం యొక్క అభివృద్ధిగా మారుతుంది. ఈ నిరుపేద గ్రామ ప్రజలు ధనవంతుల ఆధిపత్యంలో అణగతొక్కబడ్డారు. కానీ సమస్త వెనుకబడిన వర్గం అభివృద్ధి ఏదైతే ఉందో అదే దేశాభివృద్ధికి మూల కారణం అవుతుంది. ఈ పేదవారు వెనుకబడిన వర్గంగానే మిగిలిపోతే దేశం యొక్క ప్రగతికూడా కుంటుబడుతుంది. ఆ విధంగానే దేశం యొక్క ప్రగతి గ్రామ అభివృద్ధితోనే ప్రారంభం అవుతుంది.

పెరుగుతున్న జనసంఖ్య యొక్క దరిద్రత అనేక సమస్యలకు మూలకారణము అవుతుంది. ప్రతి వ్యక్తికి పనితోపాటు ఆపస్తు హస్తం దొరికినట్టయితే జనసంఖ్య పెరుగుదలలోని పరిణామాల గురించి పెద్దగా ఆలోచింపవలసిన పని ఉండదు. జనాభా పెరుగుదల వలన తనకి తన ప్రకృత్వారికి అసొకర్యం కలగాలని ఎవరూ కోరుకోరు. జపాన్ దేశం చాలా చిన్నది అయినప్పటికి ప్రజలందరూ కూడా దీక్షతో ప్రభుత్వం ద్వారా నియమించిన పనులలో ప్రతిపని నిస్సార్థంగా చేసినందున ఆ దేశం ప్రగతి మార్గాన పయనిస్తున్నది. అలాగే ఇంగ్రండ్, ఇజ్రాయెల్, జర్మనీ దేశంలోని ఉత్సాదన పెంచటంలో ఎంతో సఫలత పొందాయి. అభివృద్ధి చెందిన దేశాల సరసన చేరాయి. దీనికి విరుద్ధంగా విశాలమైన ఆప్రికా భండములోని ప్రజలు బీదరికంలో జీవించటం మనం చూస్తున్నాము. భారతదేశం గ్రామాల సమాహారంతో నిండి

ఉన్నది. గ్రామ జీవనానికి సొకర్యవంతమైన పరిస్థితులు ఏర్పడి ప్రజలందరికి సంవత్సరము పొడుగునా చేతి నిండాపని దొరికే విధంగా దేశ పాలకులు ప్రణాళికలు రచించి వారి అభివృద్ధికి పాటుపడటం వలన మాత్రమే దేశ ప్రగతి ఆధారపడి ఉంటుంది. దీనివలన పట్టణ అభివృద్ధి మీద ఎలాంటి ప్రతి బంధకాలు ఉండవు. ఇందువలన సంపూర్ణ గ్రామ వికాసంతో పాటు దేశం అభివృద్ధిలో పయనిస్తుందని మనం విశ్వసించవచ్చు.

- అనువాదం : చెన్నకేశవరావు

జదరికానికి మించిన తల్లి లేదు

నాకు బీదవానిగా జన్మనిచ్చిన ఆ పరమాత్మకు కృతజ్ఞత తెలుపుకుంటున్నాను. బీదరికం జీవితంలోని అవసరాల యొక్క నిజమైన ప్రాధాన్యతను నాకు తెలిపింది. ఈ తల్లి నేర్చించిన విద్యవల్ల ఎన్నో ఆమూల్యమైన విషయాలు నేర్చుకున్నాను. అజ్ఞానమనే అంధకారంలో నన్ను వదలేయకుండా సత్యమనే వెలుగులో నిలబెట్టింది. బీదరికం నిజానికి స్వర్గలోకపు అప్పరస, తను ప్రేమించేవారి నరాల్లో ఆనందసాగరాన్ని ప్రవహింపజేస్తుంది. అటువంటివారి వెన్నుముక నిటారుగా, బాహువలు దృఢంగా మారిపోతాయి. బీదరికం కృప చూపించిన మనిషికి సంజీవనీ ఔషధం వంటి బహుమానాన్ని అందిస్తుంది. దానితో మనిషి కష్టాల్లో సుఖాన్ని, కోలాహలంలో ప్రశాంతతని అనుభవిస్తాడు. అతనికి ప్రపంచమంతా ఎంతో పవిత్రంగా, అందంగా, ఉల్లాసంగా కనిపిస్తుంది.

మానవ జీవితం కలహాలతో, క్లేశాలతో, పీడలతో నిండి ఉంటుంది. దుఃఖాలకు అంతే ఉండదు. అయినా మనము ఈ జీవితాన్ని ప్రేమిస్తాము. నిజానికి మనము బాధలను కూడా ప్రేమిస్తాము, ఎందుకంటే అవి చాలా వరకు సుఖాలతో పోలి ఉంటాయి. ఒక్కొసారి సుఖాలతో పాటు కలినే వస్తాయి.

బీదరికాన్ని బాధగా భావించినా కూడా అది తల్లిలాగా మనలను లాలిస్తుంది. ప్రపంచంలోని సుఖాలన్నీ మనలను మురివిస్తున్నప్పటికీ ఆ తల్లి వడి ఎప్పటికీ మనలను ఆదరించడానికి సంసిద్ధంగా ఉంటుంది. అటువంటి చక్కని తల్లిని మనమెందుకు ప్రేమించకూడదు?

నేను నా బీదరికపు జీవితాన్ని చాలా ప్రేమించాను. ఆ తల్లి వడిలో లభించినన్ని రత్నాలు మరోచోట లభించే అవకాశాలు చాలా తక్కువ.

- మహాత్మ అనాతోలే ప్రాంస్

కుటుంబంలో కలహానికి బదులు ప్రేమ అంకురాన్ని నాటుండి.

సింహవాహిన్యైన భవానీమాత సాధన ద్వారా మహాబూగులు కాగలరు

ఆదిశక్తి లీలాకథలోని 700 శ్లోకాలు ఈ సృష్టిసూత్రములోనే ఇమిడి ఉన్నాయి. అఖిలసృష్టికి చెందిన ఆరోహ, అవరోహణము లన్నింటిలోను, ప్రతి ఒక్క సంఘటనాక్రమములోను అంతెందుకు జీవితము, జగత్కు చెందిన ప్రతి కణములో కూడ ఈ దివ్యగాఢ ధ్వని ప్రతిధ్వనులను వినగలము. ఆదిశక్తి జగన్నాత గాయత్రి విజ్ఞానమూర్తి. ఆమె వేదమాత, జ్ఞానదాయిని కూడా. ఆమెలో భావాలను లయము చెయ్యడమనే ఉపాసన ద్వారా లభించే ఆత్మియ సాన్నిధ్యములో ఆమె విరాట్ స్వరూపము మనకు బోధపడుతుంది. ఆమెలోనే ఆలోచనలను లయము చెయ్యడమనే సాధన ద్వారా ఆమె యొక్క లీల రేఖామాత్రంగా కనపడుతుంది. మనస్సును కేంద్రీకరించి భగవతితో తాదాత్మము చెందగలిగిన వారే మహామాయయైన గాయత్రి లీలలను చూడగలరు. ఆమె లీలలను దర్శించగలిగినవారు ఆమెను ఆరాధించడముతో తమను తాము మార్పుచేసుకొనగలరు. వారే వేదమాతను సకలరూపాల లోనూ చూసి ఆమెను సేవించగలరు.

ఈవిధమైన ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనలతో కూడిన త్రివేణిలో నిత్యము స్నానం చేసే సాధకులు, త్రిపదా గాయత్రి రహస్యములను తెలుసుకొనగలుగుతారు. త్రిపదా గాయత్రి మూడు చరణములు వాస్తవానికి శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క మూడు చరిత్రలే అనే సత్యమును కూడా వారే అనుభూతిచెందగలుగుతారు. గాయత్రి మహామంత్రములోని 24 ఆక్షరములు, శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క 700 శ్లోకాలలో ఇమిడి ఉన్నవనే విషయమును కూడా వారు గ్రహించగలరు. వారు తమ జీవితములో కష్టాలం పచినప్పుడు, కీష్టమైన క్షణాలలోను, వరదాయిని అయిన వేదమాత గాయత్రి తన భక్తులను దుర్గమమైన కష్టమునుండి రక్షించటానికి దుర్గ రూపమును ధరిస్తుందని కూడా వారు అనుభూతి చెందగలరు. పాలు నీరును విడదీయగలిగే విచక్షణా జ్ఞానం కలిగిన హంసను తన వాహనముగా చేసుకున్న హంస వాహిన్యైన గాయత్రీమాత ధర్మాశరణలో నిష్ఠను కలిగిన ధర్మమయమైన సింహమును వాహనముగా చేసుకొని సింహ వాహిని దుర్గగా రూపుదాటి, ధర్మమునకు కష్టమును కలిగించే ఆసురీ శక్తులను నాశనము చేయగలదు. ఈ జగత్కుమైన, జీవితము మైనా అపదలను కలిగించే క్రూరకర్మలతో విశాశనమును కలిగించే దుష్టశక్తులను ఆమెయే నిరూపించి వేయగలదు.

గతంలోకి వెళితే క్రీ.శ 1965, క్రీ.శ 1971 సంవత్సరములలో పొకిస్తూ మన దేశము మైన ఆక్రమణ జరిగిపోయింది. అప్పుడు యుగద్రష్ట, యుగావతారస్వరూపులైన గురుదేవులు గాయత్రి పరివార్కి చెందిన తన స్వజనము, సంతానము మొదలగు వారందరినీ గాయత్రీమాతను దుర్గాస్వరూపములో ఆహ్వానించమని ప్రబోధించారు. అదే సమయములో గాయత్రి మహామంత్రమును ‘క్లీం’ బీజముతో సంపుటీకరణం చేసి జపించమని కూడ సూచించారు. పరమపూజ్యగురుదేవులు ఆనాడు చేసిన మార్గ దర్శనము ఇప్పుడు కూడ అన్నివిధాలా ఆమోద యోగ్యమైనది. ఆ రోజులలో వారు చెప్పినది అప్పటి అభిండజ్యోతి సంచికలో చదువవచ్చు. ప్రస్తుతకాలములో కూడా దేశము, ప్రపంచము అనేక రకాల సమస్యల నెదుర్కొంటున్నది. వాటన్నింటిని సమూలంగా నశింపజ్యుటానికి వరదాయిని, హంసవాహిని అయిన గాయత్రి మాత తపస్యును స్వీకరించి సింహవాహినిగా మారవలసి పచ్చినా ఆశ్చర్యపడవలసిందేమి లేదు. ఆమె పుత్రులు, పుత్రికలు, సంతానము, భక్తజనము అయిన మనమందరం ఆమెకు వాహనములమే!

వివేకపూర్వమైన జీవనాన్ని గడువుతూ సంపూర్ణమైన జ్ఞానమును, మోక్షమును ఆ తల్లినుండి మనం కోరుకున్నట్లుయితే మన స్వరూపమే హంసవలె ఉంటుంది. అలాకాక కీష్టమైన, వ్యతిరేకపరిస్థితులతో పోరాదుతూ ధర్మంపట్ల స్థిరమైన విశ్వాసమును నిలుపుకొని ధర్మమునే ఆచరిస్తా, దుష్టమైన, దుర్భరమైన తపస్యును సాగిస్తా ధర్మం యొక్క విజయము కోసము కలినమైన ఘర్షణకులోనై మహాసంగ్రామ మొనరిస్తా ఉన్నట్లుయితే కనుక మనం సింహరూపులమౌతాము. అప్పుడు ఆదిశక్తి వేదమాత సింహోలమైన మనలను స్వీకరించి సింహవాహిన్యై అపరిమితమైన సాహసమును, అనంతమైన శార్యమును, మహా విజయము అనే వరదాసమును మనకు అనుగ్రహిస్తుంది. ఆ విజయము ఎవరో ఒక వ్యక్తికి మాత్రమే చెందదు. ఇది ధర్మమునకు లభించిన విజయం

వివేకమును ప్రసాదించే వరదాయిని యైన గాయత్రీమాతను శార్యసాహసములను, కష్టములను ఎదుర్కొనగలిగి మంచి శక్తి సామర్థ్యములను ప్రసాదించమని కోరినవారికి ఆదిశక్తి గాయత్రీ మాత సింహవాహిన్యై దర్శనమిస్తుంది. అనంత రూపాలను

లోక సేవకుడు ఎల్లప్పుడూ నిరాడంబరంగా ఉండాలి.

కలిగి ఉన్నపుటీకి ఆమె ఒకడై! గాయత్రి మహా మంత్రము యొక్క 24 అక్షరములలో ఆమె 24 రూపములలో దర్శనమిస్తుంది. యుగాద్రష్ట, యుగబుషియైన పరమ పూజ్య గురుదేవులు భారతదేశము యొక్క మొట్టమొదటి శక్తిపీర రూపములో 'ఇహపూర్వస్తు శోధి సంస్థాన్'ను స్థాపించేటప్పుడు విశ్వమాత 24 రూపములను ప్రతిష్ఠించారు.

ఇక్కడ ఆమె తన మూలరూపములో హంసవాహినిగా ఉంటునే మహాసంకటములను నివారించటానికిగాను సింహావాహినియైన భవానిగా కూడా అవుతున్నది. రూపములు ఎన్ని అయినపుటీకి తన సంతానమునకు ఆమె తల్లిమాత్రమే! పరదాయినియైన ఆ తల్లియొక్క సాధకులలో అత్యంత శ్రేష్ఠుడైన మార్గందేయ మహార్షి ఆమె దయను సంపూర్ణముగా అనుభూతి చెందాడు. సత్యయుగంలో మార్గందేయమహార్షి పొందిన ఆ అనుభూతిని తన శిష్యులకు సంతానమును ప్రసాదించటానికి గాను, కలికల్పణాశకుడు, కల్పిరూపధారియై భగవంతుడైన మహాకాలుడు, జగన్మాతయైన భగవతితో సహా ఈ యుగములోనే వేంచేసి ఉన్నాడు. ఆ మహాశక్తిమంతుడు ఆ మహాశక్తి వారిరువురి లోకయాత్ర ప్రత్యక్షంగా లేనపుటీకి పరోక్షంగా ఆమె లీలాగాధ ఇప్పుడు కూడ జరుగుతూనే ఉన్నది. మధుకైటభులను, మహిషాసురుని సంహరించటానికి ఆమె ఇప్పుడు కూడా పరమ శివునితో కలిసి సన్మద్దమై ఉన్నది. శంఖనిశంఖులను వారి సమస్త సేనాపతులను ఇప్పుడు కూడా నిర్మించటానికి ఆమె దృఢ సంకల్పంతో ఉన్నది.

వాస్తవానికి ఈ లీలాగాధ ఆమెదే! అంతర్షప్పి, యోగదృష్టితో పాటు, ఆధ్యాత్మికశక్తి కలిగినవారు ఈ సత్యమును వీక్షించగలరు, వినగలరు, అర్థము చేసుకొనగలరు. శబ్దములు ఎలా ఉన్నపుటీకి యథార్థమేమిటంటే ఆదృశ్యంలో జరుగుతూ ఉన్న యుగ పరివర్తనకు చెందిన సత్యములే శబ్దరూపములో వెలువడు తున్నాయి అనే విషయమును ఇతరులకు కూడా అర్థమయ్య విధంగా చెప్పవలెను. ఈ సత్యమునేది ఒక నాణమైతే దానికి యుగప్రత్యావర్తన కారకమైన సృష్టిసత్యము ఒక వైపు ఉంటే, రెండవవైపు ఉన్న సత్యము సాధకులు. అదిశక్తి వేదమాత గాయత్రిని ఆరాధించే సాధకుల యొక్క అంతశేతనలో ఈ సత్యములు వెల్లడౌతున్నవి. అందుచేత త్రమలను తొలగించుకొని, దైర్ఘ్యంగా ఉంటూ ఆదిశక్తి గాయత్రి యొక్క రహస్యము చరిత్రను పరించండి. ప్రస్తుతకాలంలో ఆమె మనకు ప్రసాదిస్తున్న చక్కని దృష్టితో వీక్షించండి. ప్రాచీనకాలంలో ఆమె దయతోనే

మార్గందేయమహార్షికి ఇటువంటి దృష్టి లభించినది.

దీనిని పొందిన తరువాతనే మార్గందేయమహార్షి శ్రీదుర్గా సప్తశతి యొక్క ప్రథమచరిత్ర, మొదటి అధ్యాయములో, మొదటి శ్లోకంలో 'ఎనిమిదవ మనువుగా చెప్పబడే సూర్యపుత్రుడైన సావర్ణి యొక్క జన్మవృత్తాంతమును విపులంగా చెప్పి నాకు వినిపించ వలసినది' అన్నారు.

మార్గందేయమహార్షి చెప్పిన కథనాన్ని భక్తుడైన ఒక కవి ఈ క్రిందివిధంగా ప్రాశాండు.

**సూర్యపుత్ర సావర్ణి ఆర్వేం హోంగే జగమే మను విభ్యాత |
జన్మకథా విస్తారసహిత మై కహతా ఉన్కీ సునియే తాత ||**

బుచ్చి యొక్క ఈ కథనమును ఆదిశక్తి లీలాగాధ యొక్క గత సంచికలో వివరంగా చెప్పడమైనది. దీని తరువాత రాబోయే మంత్రమయమైన గాథను మంత్రోచ్చారణ చేస్తూ సర్వశేషుడైన మార్గందేయమహార్షి ఈ క్రిందివిధంగా చెప్పున్నారు.

**మహా మాయానుభావేన యథా మన్మంతరాధిపః |
స బభూవ మహాభాగః సావర్ణిస్తసయో రఖే : || (1/1/3)**

అనగా మహామాయ యొక్క అనుగ్రహముతో మహాభాగుడైన ఆ సావర్ణి మన్మంతరానికి అధిపతియైన విధానమును ఇప్పుడు మీకు వినిపిస్తున్నాను' అని అర్థము. భక్తుడైన కవి దీనిని ఈ క్రిందివిధంగా అనుపదించాడు.

**మన్మంతర్క కే అధిపతికైకే హంచే సునో వే సూర్యకుమార |
ఆదిశక్తికీ అనుకంపాసే మహాభాగ సావర్ణి ఉదార ||**

అదిశక్తి యొక్క సంతానమైన సాధకులకు ఈ గాథ లోతైన భావముతో పూరించబడిన మంత్రము వంటిది. ఈ మంత్రములో బుచ్చి, జగన్మాత యొక్క సాధనలో తత్తురుడైన వ్యక్తి మహాభాగుడౌతాడు' అనే సత్యమును స్పష్టంగా వెల్లడించారు. ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రములను అనుసరించి 1) షశ్యర్యము, 2) వీర్యము, 3) యశము, 4) శ్రీ, 5) జ్ఞానము, 6) షైరాగ్యము ఈ ఆరు భగవములని చెప్పబడడతాయి. ఈ ఆరింటిని సంపూర్ణంగా పొందగలిగిన వ్యక్తిని మహాభాగ అంటారు. ఈ మంత్రములో 'మన్మంతర బభూవ' అనగా మన్మంతరమునకు అధిపతి అయ్యేను అని అర్థము. అయితే అసలు కథలోని సత్యమేమిటంటే రెండవ మన్మంతరములో సురథు, రాబోయే ఎనిమిదవ మన్మంతరానికి అధిపతి కాగలిగినట్టి వరమును పొంది ఉన్నాడు. అందుచే 'మన్మంతరమునకు అధిపతి అయ్యే అధికారమును పొందాడు' అని పైన చెప్పబడిన మంత్రమునకు భావార్థము తీసుకొనవచ్చు.

బలహీన మనసు కలిగిన వ్యక్తికి, ప్రతి పని చాలా కష్టంగా అనిపిస్తుంది.

ఈ కారణముగానే కొంతమంది వ్యాఖ్యానవేత్తలు, ‘బభూవ’ అనే శబ్దమునకు ‘భవిష్యత్తులో’ జరుగుతుంది’ అనే అర్థమును కూడా తీసుకున్నారు. సంస్కృతభాషా మర్మజ్ఞల అభిప్రాయమును అనుసరించి ‘భావిని భూత్వారోషం’ అని చెప్పబడింది. ఈ మంత్రము యొక్క సాధన ‘ఆదిశక్తి యొడల చేయబడిన సమర్థ వంతమైన సాధన, సాధకునకు షడైశ్వర్యములను ‘సమకూర్చు గలదు’ అని సూచిస్తున్నది. ఛైర్యపూర్వకంగా సాధన చెయ్యటం వలన సాధకుడు సమస్తమైన భాతిక, ఆధ్యాత్మిక సంపదలకు అధికారి కాగలడు. దీనితోపాటు శోకం యొక్క మంత్రపూర్వకమైన సత్యము, సాధనావిధానము ఈ క్రింద ఇవ్వబడినది.

సాధనా విధానము :

వినియోగము : ఓం అస్య “తీమహామాయానుభావేన” ఇతి సప్తశతీ తృతీయ మాట్లాడు శ్రీమార్కందేయ బుధిః, భగవాన్ తీసూర్య నారాయణదేవతా, క్లిం బీజం, జ్యోతిః శక్తిః, ఛిస్మమస్తా మహావిద్య, రజోగుణః క్రోత్రజ్ఞానేష్ట్రియం, శాస్త్ర రసః, వాక్ కర్మాష్ట్రియం, ప్రశ్నస్తరం, భూతత్త్వం, విద్యాకళా, శ్రీం ఉత్సీలనం, సంజ్ఞాచిస్మృద్ధా, మమజ్ఞాన భ్రక్తి వైరాగ్య క్షేమ సైర్యాయురారోగ్య మఖివృథ్థర్థం శ్రీఅదిశక్తి మాతా గాయత్రీ రూపేణా యోగమాయా భగవతీ మహాదుర్గా ప్రసాద సిద్ధ్యర్థం చ నమో-యుత ప్రణవ-వాగ్మీజ-స్వబీజ లోమ విలోమ పుటితోక్త తృతీయ మాట్లాడ ఇప్పినియోగాసించాలి.

న్యాసః

కరన్యసము	పదంగన్యసము
ఓం ఏం క్లిం	హృదయాయనమః
అంగుష్ఠాభ్యాం నమః	శిరసేస్పాపో
ఏం నమోనమః	త్రష్ణనీభ్యాం నమః
తర్జనీభ్యాం నమః	శిభాయై వషట్
మహామాయానుభావేన	శిభాయై వషట్
మధ్యమాభ్యాం నమః	కవచాయహుమ్
యథామన్వస్తురాధిపః	నేత్రత్రయాయ వౌషట్
అనామికాభ్యాం నమః	అప్రాయఫట్
స బభూవమహాగః	
కనిష్ఠికాభ్యాం నమః	
సావష్టిస్తసయోరవేః	
కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః	

ధ్యానం

భాస్వద్-రత్నాంశ్య-మాలిః స్పురథర-రూచా రజ్జీతశ్చారు కేశో ।
భాస్వాన్యో దివ్యతేజః కర కమలయుతః స్పురప్రాప్తభాధిః ॥
విశ్వాకాశావకాశో గ్రహ-గణ సహాతో భాతి యశోదయాద్రో ।
సర్వాస్తా-ప్రదాతా హరి-హర-నమితః పాతు మాం విశ్వ-వఛ్మః ॥
విశ్వాద్యం విశ్వపస్తం నిభిలభయహరం పంచవక్తం త్రినేత్రమో॥

మంత్రం

ఓం ఏం క్లిం నమః మహామాయానుభావేన, యథా మన్వస్తురాధిపః ।
సబభూవమహాగః సావష్టిస్తసయో రవేః నమో క్లిం ఏం ఓం॥

1000 జపాత్ సిద్ధి-శక్రరాతిల ఘృతేన దశాంశ హామః

పంచదార, సువ్యులు, నెయ్యాని కలిపి అందులో పదవంతు హామము, గాయత్రీమహామంత్ర జపం 1000 చెయ్యాలి. గాయత్రీ విధానమును అనుసరించి అందులో పదవంతు హామము.

గాయత్రీమహామంత్రజప 10,000 గాయత్రీ విధానేన దశాంశ హామః ।

10 మాలల గాయత్రి, 1 మాల సప్తశతీమంత్రము. ఈ విధంగా పదిదినముల విధానం తరువాత ప్రతి ఒక్కదానికి దశాంశముతో హామము చేయాలి

ఆధ్యాత్మిక ఘలశ్చతి : సాధనలో ఎదురయ్యా విష్ణుములు తొలగుట, ఆధ్యాత్మిక ఐశ్వర్యము చేకూరుట.

లౌకిక ఘలశ్చతి : లౌకిక సంపదలు, ఉన్నత పదవులు ప్రాప్తించుట.

అదిశక్తి జగన్మాత గాయత్రీమాత సాధకుల సముఖంలో ఈవిధంగా అనేక ఆధ్యాత్మిక రహస్యార్థములు వెల్లడోతుంటాయి. సాధనలోని గూఢమైన సత్యమును తెలిసినవారికి ‘ఎల్లవేళలా నంపూర్ణంగా, నిష్టామహార్యకంగా చేసిన సాధనయే సర్వోత్తమమైన’ అన్న సత్యమును తప్పనిసరిగా తెలుసుకొన వలయును. సాధన నిష్టామంగా చేసినట్లయితే చిత్రశుద్ధితోపాటు అంతశేతనలో అనేక ఆయామములు ప్రకటికృతము కాగలవు. ప్రాపంచమైన సమస్యలలో చిక్కుకుని కష్టాలతో బాధపడుతుండే వారికి గాయత్రీసాధనతోపాటు సప్తశతీ సాధనకూడా కలిసి చేసుకొనటం వలన బాధలనుండి కొంతపరకు ఉపశమనము కలుగుతుంది. తత్తులితముగా అతడు సహజముగానే తన మనోరథమును నెరవేర్పుకొనగలుగుతాడు.

- అభిందజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2009
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

డబ్బు సార్థకత లోకకల్యాణంలో ఉన్నది.



పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర-2

భారత భాగ్య విధాత

భారతదేశ చరిత్రలోనే కాక విశ్వంలో కూడా 20వ శతాబ్దింలో అనగా గతించిన నూరు సంవత్సరాల కాలంలో ఎన్నో ఒడిదుడుకులతో కూడిన విస్తార్ముఖైన మార్పులు సంభవించాయి. 1905లో బెంగాలు విభజనకు తీవ్రంగా స్పందించిన భారతీయ ప్రజలలో దేశభక్తి భావాలు వెల్లువెత్తాయి. విస్తృతార్థంలో ఇది భారతదేశంలో బ్రిటీష్ పొరిపాలనలో ఎటువంటి మార్పులను తేలేకపోయినది. అటు పిమ్మట అరు సంవత్సరాల తదుపరి, 1911లో బెంగాలు విభజనను ప్రభుత్వం రద్దుగావించినప్పటికి, భారతీయులలో చెలరేగిన స్వాతంత్య భావాగ్నిని ఇది చల్లార్పక పోగా, రాను రాను దాని తీవ్రతను పెంచింది. నిజంగా బెంగాలు విభజన భారతీయ యువకులలోని మనోభావాలను తీవ్రంగా ప్రభావితం గావించింది. దీనితో భారతీయులంతా ఏకమై, ఒకే త్రాటిపై నిలచి రౌలట్ చట్టాన్ని వ్యతిరేకించుట, జలియన్ వాలాబాగ్ హత్యాందంతాన్ని నిరసించుట, సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమం, శోర వ్యతిరేక ఉద్యమాలు, సత్యాగ్రహ ఉద్యమాలు సైమన్ కమీషన్ రాకము బహిష్కరించుట, క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని చేపట్టుట జిరిగింది. వీటన్నింటి ఫలితంగా అగస్టు 15, 1947లో భారతదేశానికి స్వాతంత్యం లభించింది.

భారతదేశం నిజంగా స్వాతంత్యాన్ని సాధించుకున్నదా? అన్న ప్రశ్నకు దివ్య దృష్టిగల సిద్ధ పురుషులు సమాధానాన్ని చూచాయగా అందించారు. ఏరి ప్రకారం “భారతదేశ స్వాతంత్య ప్రకటన అనేది బుషుల విస్తృత దివ్య ప్రణాళికలో” ఒక అంశం. దీని ద్వారా ప్రపంచం ఆధ్యాత్మిక యుగంలోనికి ప్రవేశించున్నది. ఈ నూతన యుగ ఆగమనానికి భారతదేశం ఒక విశిష్టమైన పాత్రను పోస్తూ విశ్వాసికి ఒక విశిష్ట సందేశాన్ని అందించవలసి ఉన్నది. విశ్వ మానవజాతికి భారతావని ఒక నూతన దిశనిర్దేశాన్ని అందించ గలిగిన సత్తాను కలిగి ఉన్నది”. భారతదేశ స్వాతంత్యం, దైవి ప్రణాళికలో భాగమైనచో, అసలు భారతదేశం బానిస దేశంగా ఎలా మారింది? అనేది మరో పెద్ద ప్రశ్న: దీనికి సమాధానంగా మహర్షి అరవిందులవారు 1908 ఏప్రిల్లలో విపులంగా తన వందేమాతరం ప్రతికలో ఈ విధంగా ప్రాశారు. దాని సారాంశం “బ్రిటీష్ పొరిపాలన పూర్తియైనది. కాని మరికొంత

కాలం భారతదేశాన్ని పాలించాలనేది దైవిశక్తుల సంకల్పం. బ్రిటీష్ పొరాచు అత్యంత సునాయాసంగా భారతదేశాన్ని ఆక్రమించుట ప్రపంచ ప్రజాసికాన్ని నిజంగా ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది. బ్రిటీష్ పొరాచు తమ తెలివిని ఉపయోగించి వారి శక్తితో అత్యంత సునాయాసంగా దేశాన్ని ఆక్రమించారని ప్రజలు తలంచారు. నిజంగా ఈ భావాన్ని బాగా ప్రచారంలోనికి తెచ్చి తడ్డురా బ్రిటీష్ పొరాచు ఎంతో లాభించారు. భారతదేశాన్ని వీనాడు బ్రిటీష్ జయించలేదు. కొద్దిమందిని వదలివేస్తే ఇంగ్లాండు కొరకు పనిచేసినవారు మమూలు మనమ్మలే. భగవదుగ్రహం లేనిచో చరిత్రలో కాని మరోచోట కాని వారు గుర్తింపు పొందేవారు కాదు. భారతదేశ ఓటమిని, బ్రిటీష్ పొరిపాలనికి తెలివికి, శక్తియుక్తులకు ప్రతీకగా ఎంచరాదు. మరియు భారతీయుల బలహీనతగా కూడా దీనిని భావించరాదు. ఇది చరిత్రలో ఊహకందని, ఆశ్చర్యాన్ని కల్పించే సంఘటన. ఒక గొప్ప పనిని ఎటువంటి ప్రత్యేక తెలివితేటులు లేని ఒక సంప్రకు అప్పగించి, దాని విజయాన్నికి ఒక దైవిశక్తి పాటుపడుగా దీనిని వర్ణింపవచ్చును”.

“అట్లే ఆ లక్ష్మం నెరవేరగానే, అప్పగిపేరకు బ్రిటీష్ ప్రభుత్వానికి అండగా నిలచి, వత్తాను పలికిన, ఆ దైవిశక్తి ఇక ఎంతోకాలము బ్రిటీష్ పొరిపాలనికి తన సహాయ సహకారముల అందించక నిలిపివేయక తప్పదు. భారతదేశానికి అవసరమున్నంత మేరకు బ్రిటీష్ పొలన ఇచ్చట ఉండి, ఆ తదుపరి ఇండియాను విడచిపెట్టుట తప్పదు. ఎందువలన అనగా బ్రిటీష్ పొరి ఇండియా పొలన, వారి స్వశక్తితో సంపాదించింది కాదు మరియు దాని స్వశక్తిపై ఆధారపడి మనగడ సాగించుట లేదు. బ్రిటీష్ పొరాచు సహకరించినా, సహకరించకపోయినా భారతదేశం తన లక్ష్మాన్ని సాధించి తీరుతుంది”.

20వ శతాబ్ది ప్రథమ దశకంలో, బెంగాలు విభజనవేళ తప్పించి, భారతదేశంలో, స్వాతంత్య పోరాట చైతన్యం ఎన్నడూ కన్పించలేదు. కాని బెంగాలు విభజనకు మాత్రం వ్యతిరేకత చాలా తీవ్రంగా కన్పించింది. ఈ వ్యతిరేకత భారతదేశ స్వాతంత్యాన్ని సాధించేటం తీవ్రస్థాయిలో లేదు. శ్రీ అరవిందుని యోగ విద్యలోనికి ప్రవేశించవచేసిన యోగి విష్ణు భాస్వరలేలే, బెంగాలు విభజనను వ్యతిరేకిస్తూ ఉన్న ఉద్యమకారులనందరిని భగవంతుని చెతిలోని ఆయుధాలని వర్ణించారు. అట్లే భారతదేశం తన స్వాతంత్యాన్ని దైవిశక్తుల ప్రేరణతో పొందునని సెలవిచ్చారు.

మాతృశక్తి రోదిస్తున్నంతకాలం సమాజం బాగుపడు.

భగవంతుడు ఎన్నోకొనిన దేశము :

“ఈ క్రింద తెలియజేయబడిన విషయాలు బుప్పి లేలే సందేశముతో సరిపోలుతుంది”. 1972వ సంవత్సరములో పరమ పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్య ఆచార్యులవారు, అరు మాసములు ఆధ్యాత్మిక దైవికట్టులలో కూడి ఉన్న హిమాలయ ప్రాంతాలలో నివసించి తిరిగి శాంతికుంజ్ చేరుకున్నారు. వారి నివసంలోనీ మొదటి అంతస్తులో ప్రస్తుతం గురుదేవుల మరియు మాతాజీల పాదుకలున్న చోట విశ్రమించి ఉన్నారు. అట్టి సమయంలో భారతదేశ విశిష్టతల గురించి ప్రపంచానికి తర్వానికి తావులేని రీతిలో తెలియజేపుట ఎలా అనేదానిపై చర్చ జరుగుచున్నది. దీనికి కావలసిన యదార్థాలను ప్రోగ్రస్సెసుకోవాలి. ఈ నిజాల పరిశోధనా ఫలితాలను తదుపరి కాలంలో “సమస్త విశ్వకో భారత్ కా అజప్ర అనుదాన్ (హిందీ)” అనే పుస్తకంలో ముద్రించడమైనది. గురుదేవులైన శ్రీరామశర్య ఆచార్యులవారు తమ ఉపన్యాసాలలో, వ్యాసాలలో భారతదేశం దైవికట్టుల ఆలవాలము అని వివరించుట జరిగింది.

ఒక పరిజనుడు గురుదేవులను ఇలా ప్రశ్నించాడు. “భగవంతుడు భారతదేశానికి తనను తాను ఎందుకు అనుసంధానించుకొన్నాడు? ఇచ్చటే ఎందుకు పుట్టుచున్నాడు? ప్రాచీన సంస్కృతికి, నాగరికతకు మనమే అసలు వారసులమని ఎట్లు చెప్పగలం? శక్తికి, జ్ఞానానికి, నైపుణ్యానికి, వ్యవస్థ నిర్మాణానికి ఇతరులకు తీసిపోమని మనకు మనం భావించినచో, శతాబ్దాల తరబడి బానినలుగా ఎందుకున్నాని? నిజంగా మనం శక్తివంతులం, ధైర్యశాలురమైనచో, మనమై దండయాత్ర చేసిన వారు ఎన్నటికి విజయాన్ని సాధించి ఉండేవారు కాదు”.

భారత ప్రజలపై నమ్మకం లేక కాదు, మరియు వారిని నిందించుటకై పై ప్రశ్నలను పరిజనుడు సంధించలేదు. కేవలం తన కుతూహలంతో పై ప్రశ్నలను సంధించాడు. గురుదేవులు హిమాలయ యాత్ర నుండి తిరిగి శాంతికుంజ్ చేరుకున్నట్లు అప్పటికి ఎక్కువమండికి తెలియదు. రోజు 4 నుండి 6 గురు గురుదేవుల దర్శించుటకై వారు శాంతికుంజ్ వచ్చేవారు. ఆ రోజులలో మాతాజీ గదిని ఆనుకుని ఉన్న గదిలో గురుదేవులు పనిచేసుకుంటూ ఉండేవారు. పరిజనుని పై ప్రశ్నలకు గురుదేవులు ఖ్యాతిగా ఈ రీతిలో జవాబు ఇచ్చారు. “భగవంతుడు ఎన్నోకొనిన దేశం భారతదేశం. భగవంతుడు 24 సార్లు భౌతిక రూపంలో ఈ దేశంలో జన్మ తీసికొని సత్యాన్ని మరియు దైవత్యాన్ని ప్రతిష్ఠించాడని నీకు తెలియదా? దేశములో ఉన్న భారతీయ బుపులను, మునులను, యోగులను లెక్కించుట సాధ్యవడదు.

అట్టే దేశము వెలుపల ఉన్న మునులను లెక్కించినచో, వారి సంఖ్య భారతదేశంలోని మునులతో సరితూగజాలదు. ఈ దేశములో ఉన్న అనేక రకములైన ఆధ్యాత్మిక సంస్థలు, ఆలోచనా రీతులు, వైవిధ్యాలు విధి విధానాలు, ప్రపంచంలో మరే దేశంలో కానరావు. వీటన్నింటి మధ్య ఉన్న సంఖ్యిభావము, ఐక్యత్వం మనకు విచిత్రంగా కన్నిస్తుంది. కాని ఇదే విధమైన వైవిధ్యాలతో కూడి ఉన్న ఆధ్యాత్మిక సంస్థలు మరో దేశంలో ఉన్నచో వాని మధ్య తప్పక బేధభావాలు నెలకొని పరస్పర దూషణలకు నిందలకు తప్పక దిగి ఉండేవారు. భారతదేశ వాతావరణంలో వైవిధ్యాలు కన్నిస్తాయి. ప్రకృతి పరంగా వైవిధ్యాలున్నాయి. బుతువులు, కాలాల మధ్య వైవిధ్యాలున్నాయి. దీనిని బట్టి భారతదేశం భగవంతుడు ఎన్నోకొనిన దేశంగా మనం గుర్తించలేమా? ఇచ్చట భగవంతుడు మానవ ప్రకృతిపై కొత్త కొత్త ప్రయోగాలు చేస్తున్నాడు”.

తదుపరి కొంతసేపు గురుదేవులు, పరిజనుని వైపు తన దృష్టిని సారించారు. మాటల ద్వారా చెప్పిన దానికన్నా మించిన జ్ఞానాన్ని తన దృష్టి ద్వారా పరిజనునికి అందించారు. పరిజనుడు తన అనుభవాన్ని ఈ క్రింది రీతిలో తెలిపారు. “ఈ సంఘటన, నా చిన్ననాటి బాల్యస్మృతులను జ్ఞాపికి తెచ్చింది. చిక్కుముడితో కూడిన ప్రశ్న నాకు ఎదురయితే మా నాస్కగారి సహాయాన్ని అడిగేవాడను. మా నాస్క నా సమస్యకు ప్రామాణిక గ్రంథాలను ఉటుంకిస్తూ అంకెలతో కూడిన సమాధానాన్ని ఇప్పక, కేవలం కొన్ని మూల సూత్రాలను తెలిపి నా వంక ప్రేమతో చూచెడివారు. అప్పుడు నేను వేసిన ప్రశ్నను, సమాధానాన్ని కూడా మరచిపోయేవాడిని. నాస్కగారి జవాబు విని, వారి ప్రేమస్పురుష చూపులనందుకొనగనే నా మనసు సంతృప్తితో నిండెడి. నా ప్రశ్నకు సమాధానం లభించినట్లు అనిపించేది. తాళం వేసిన పెట్టే వంటిది పుస్తకం. తాళం చెవితో, తాళం తీసి సమాధానాన్ని పొందాలి. గురుదేవుల కొద్దిపాటి సమాధానం, ప్రేమస్పురుషైన చూపులు నా బాల్యస్మృతులను జ్ఞాపికి తెచ్చాయి.

“తర్వా ద్వారా సమాధానం కావాలన్నా అది కూడా ఉన్నది” అన్నారు గురుదేవులు. “ప్రపంచము గుండ్రని చక్రం వంటిది. చక్రం తిరుగుచున్నప్పుడు చక్రంలో ఉన్న చుప్పులు కొన్ని పైకి పోతే కొన్ని క్రిందికి వస్తాయి. భారతదేశానికిదే జరిగింది. ఏ జాతి కలకాలం ఉచ్చస్థితిలో ఉండదు. వెలుగు తరువాత చీకటిలా ఉన్నతి వెనుక పతనం కూడా ఉంటుంది. కొద్ది వందల సంపత్తురాల బానిసత్యాన్ని ఓటమిగా మాడాలేకాని పతనంగా లెక్కించరాదు. అనేక జాతులు కొన్ని వందల సంపత్తురాల విధేశీ

సౌభాగ్యము ఎప్పుడూ మరుగపరచరాదు. కావున బోట్టు పెట్టుకొనుట మానరాదు.

పాలన వలన నిర్విర్యవైనాయి. ప్రాచీన గ్రీకు నాగరికత, ఈజిష్టు, ఇరాన్ మరియు రోమన్ నాగరికతలు మనుగడ సాగించలేక పోయాయి. వారి అసలైన నాగరికత ఏనాడో అంతరించిపోయింది. ఈ దేశాల సంస్కృతి వెల్లివిరిసిన కాలం కన్నా ఎక్కువ రోజులు భారతదేశం విదేశీయుల పాలనలో ఉన్నది. అయినప్పటికి ఈ రోజు దాని కాళ్ళపై అది నిలబడి ఉన్నది. దీనిని భారతదేశ పతనం అందామా? లేక బ్రతకాలనే సంకల్పానికి ఖుజువుగా తీసుకుండామా? నిజాలను పరిగణనలోనికి తీసికొన్నచో, ఒక బలీయమైన శక్తి దాన్ని ఒకటిగా నిలిపి, అజేయంగా ఉంచిందనేది నుస్పష్టము.

డిసంబర్ 1971లో జరిగిన సంఘటనను ఖుషిసత్తు యొక్క కృపకు మచ్చుతునకగా లెక్కించవచ్చును. ఆ రోజులలో భారత పాకిస్తాన్ల మధ్య యుద్ధం జరుగుతున్నది. ఈ యుద్ధానికి ముందున్న దేశ పరిస్థితులందరికి తెలిసినవే. వేలాది శరణార్థులు అప్పటి తూర్పు పాకిస్తాన్ సరిహద్దుల దాటి భారతదేశంలోనికి నిత్యం ప్రవేశిస్తున్నారు, పాకిస్తాన్ పాలకులు పెట్టే చిత్రహింసలు భరింపలేకపోతున్నారు. తూర్పు పాకిస్తాన్లో ఉన్న ప్రకృతి వనరులను అచ్చటి వారికండనివ్వకుండా పశ్చిమ పాకిస్తాన్కు తరలించి వేస్తున్నారు. దీనిని తూర్పు పాకిస్తాన్ ప్రజలు అప్పటికి 20 సంవత్సరాల నుండి భరిస్తూ ఇక భరింపజాలక, ఎదిరింప నారంభించిరి. వారి న్యాయబద్ధమైన హక్కుల సాధనకై పోరాటం చేయగా దీనికి పశ్చిమ పాకిస్తాన్ పాలకులు ప్రతిస్పందించి, వారి కోర్టులు తీర్మానికి వారిపై బల ప్రయోగం గావించి, ప్రజా ఉద్యమాన్ని అంఘట ప్రారంభించారు. దీనితో తూర్పు పాకిస్తాన్ ప్రజలు పాలకులపై తిరుగుబాటును ప్రకటించారు. రక్తపాతం జరిగి ప్రజల తిరుగుబాటు ఉన్నేత్తున లేచి తూర్పు పాకిస్తాన్ బంగాదేర్గా ఒక నూతన దేశంగా అవతరించింది.

దైవి సత్తా జీవ్కము :

భారతదేశంపై కూడా తూర్పు పాకిస్తాన్లోని అంతర్యాధి చాయలు ప్రభావాన్ని చూపాయి. తూర్పు పాకిస్తాన్లోని ప్రజలు, తిరుగుబాటుదార్లు, ప్రభుత్వ దమనకాండను, అంఘట తట్టుకొనజాలక భారతదేశంలోనికి శరణార్థులుగా చేరుట ప్రారంభమైనది. వీరి సంఖ్య క్రమక్రమంగా వందలు, వేలు, లక్షలు దాటి కోట్లకు చేరింది. వీరిని పోషించే భారం, భారతదేశంపై పడింది. దీనితో భారత ప్రభుత్వం తన ప్రజలపై ప్రత్యేక పన్నును విధించి శరణార్థుల పోషణ భారాన్ని తలకెత్తుకుంది.

తూర్పు పాకిస్తాన్లోని ప్రజల తిరుగుబాటును క్రూరంగా

అంఘటతో సంతృప్తి చెందక పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వం భారతదేశంపై దండయాత్రకు పూసుకొన్నది. దీనికి పూర్వమే జులై 1971 నుండి భారతదేశ తూర్పు మరియు పశ్చిమ సరిహద్దులలో పాకిస్తాన్ సైన్యం ఒత్తిడిని పెంచుతూ కొన్ని వారాల వ్యవధిలో దానిని సంపూర్ణ యుద్ధంగా మార్చింది. ఆనాడు ప్రపంచంలోని శక్తిపంతమైన దేశాలు పాకిస్తాన్ పక్షాన నిలబడ్డాయనే సూచనలు కన్నించాయి. రెండు సరిహద్దులలో భీషణ సమరం ప్రారంభమైంది. మొదటి రెండు, మూడు దినాలలోనే పాకిస్తాన్తో సైన్యం యుద్ధరంగంలో వెనుకంజ వేసే స్థితి ఏర్పడింది. పాకిస్తాన్ స్వేచ్ఛాంగా ఉన్న దేశాలు ఐక్యరాజ్య సమితిలోని భద్రతా సమితిలో అమెరికా నాయకత్వాన్ని ఈ అంతాన్ని లేవనెత్తుటకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాయి. భారతసైన్యం తూర్పు పాకిస్తాన్లోనికి చొచ్చుకొని పోయాంది. అప్పుడు భారతదేశంపై సైతికమైన ఒత్తిడిని పెంచే లక్ష్యంగా అదేశాలు పని ప్రారంభించాయి.

అమెరికా ఇంతటితో ఆగక తన సప్తమ నోకాదళాన్ని హిందూ మహాసముద్రంలో ప్రవేశించి, భారతదేశ సముద్రజలాలలోనికి ప్రవేశించవలసిందిగా ఆజ్ఞను జారిచేసింది. ఆ రోజులలో అమెరికా ప్రపంచంలో అత్యంత శక్తిపంతమైన నోకాదళంగా పేరుగాంచింది. ఇది యుద్ధ విమానాలు, ఫిరంగులు, మిసైల్స్, మందుగుండతో కూడిన అత్యంత భీషణాల్పైడి నావికాదళంగా పేరు గాంచింది. దీని ప్రవేశంతో యుద్ధరంగ దిశ మారే పరిస్థితి ఉత్పన్నమైంది. ఆనాడు శక్తిపంతమైన సప్తమ నోకాదళాన్ని ఎదిరించి, నిలబడ గలిగిన శక్తి భారతనోకాదళానికి లేదు. భారత పాకిస్తాన్ల మధ్య యుద్ధం తీవ్రమై, వారం పది రోజులలో, భారతదేశాన్ని విజయం వరించనుండగా అమెరికా సప్తమ నోకాదళ ప్రవేశంతో యుద్ధ భూమి పరిస్థితులు ఒకస్థారిగా తారుమార్యే పరిస్థితి నెలకొన్నది. ఈ దశలో డిసెంబర్ 7, 1971 ఉదయాన అనూహ్యాంగా అమెరికా సప్తమ నోకాదళం తన దిశను మార్చుకొని భారతీయ సముద్ర తీరజలాల నుండి దూరంగా వెళ్ళుచున్నట్లు వార్త వచ్చింది.

“వీమి జరిగింది? రాత్రి పరిస్థితులలో మార్పెలా వచ్చింది? రాజకీయ మంత్రాలు జరుగలేదు. ప్రపంచదేశాల ఒత్తిడిలేదు”. అమెరికా పెంటగ్స్ యుద్ధాన్నితిని తెలిసిన పండితులు కూడా, ఇంత దూరం వచ్చి వనిని పూర్తి చేయకుండా అనూహ్యాంగా సప్తమ నోకాదళం వెనుదిరుగుటలో గల రహస్యాన్ని ఉద్దేశ్యాన్ని చెప్పజాలకపోయారు. పెంటగ్స్ చరిత్రలో ఇట్టి సంఘటన అనగా తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకొనుట ఏనాడు జరుగలేదు. నోకాదళాన్ని ఒకసారి ముందుకు వెళ్ళుమని ఆదేశించి కొలది సమయంలోనే వెనుదిరిగి రమ్మని ఆదేశించిన సంఘటన

శవయాత్ర ఎప్పుడైనా ఎదురైతే దానితోపాటు నాలుగు అడుగులు వెయ్యాలి.

ఐశ్వర్యం - 4

షైన్యం అన్ని పరిస్థితులను ఎదుర్కొనేందుకు సిద్ధంగా ఉంటుంది. అలాగే ఐశ్వర్యపంతులు కావాలనుకున్నపారు అన్ని పరిస్థితులకు తయారయి ఉండాలి. అవసరము వచ్చినప్పుడు చూద్దామంటే కుదరదు.

మేము వంటిల్లు, బాతురూములు కడిగి గొప్పవాళ్ళం అయ్యామని చెప్పింది ఎవరు? పూజ్య గురుదేవులు శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ఆయన ఆత్మకథలో ప్రాసుకున్నారు. మీరెక్కడ ఉన్నారో అక్కడ నీటోగా, శుభ్రంగా ఉండాలి. అన్ని పస్తువులు చక్కగా సర్ది ఉంచాలి. మీ పస్తువులు, మీ గది చక్కగా సర్దుకుంటే చాలు. ఇంకోళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి వాళ్ళకు చెప్పునక్కరలేదు. అక్కడ సర్దిపెట్టాల్సిన పనిలేదు.

ఇంకోళ్ళించి ఏమిటంటే ఏడైనా ఒక అవకాశం రావాలనుకుంటే ఆ అవకాశానికి కావలసినటువంటి పరిస్థితులు మీరే సృష్టించు కోవాలి. టీచర్ కావాలనుకుంటే చెప్పడం మొదలుపెట్టు. ఇంజనీరు కావాలి, ఇంజనీరింగ్ గురించి ఆలోచించుతుండాలి. ఇదంతా చేస్తాం కాని నా బట్టులు అమ్మ ఉతకాలి. నా పక్క అమ్మ వేయాలి. నా ఆహారం అమ్మపెట్టాలి. కుదరదు. మీరు ఎదగాలంటే మీరు ఇంట్లో వాళ్ళకి చేసిపెట్టాలి తప్ప, ఇంట్లో వాళ్ళ చేత చేయించు కోకూడదు. కొంతమంది సోషల్ సర్వీసు చేస్తామని బయలు దేరుతుంటారు. ఇంట్లో వాళ్ళకి చేయండి. చేయదలుచుకున్న సేవ ఇంట్లో వాళ్ళకి చేయండి. బయటి వాళ్ళకు ఎందుకు చేయడం? “ఇంట్లో వాళ్ళు నాకు ధాంక్స్ చెప్పరండి!” వాళ్ళ ధ్యాంక్స్ చెప్పాలని చేస్తున్నారా లేక మీరు గొప్పవాళ్ళు కావాలని చేస్తున్నారా? మీ ఇంట్లో మొత్తం బాధ్యతలను తీసుకోగలగాలి. చివరకు ఎలాంటి పరిస్థితి రావాలంటే మీరు ఎక్కడికయినా రెండు గంటలు బయటకు వెళితే ఇంకెలాగా మావాడు లేకపోతే అని ఏలవిలలాడిపోవాలి. ఇంట్లో అందరిని మీ మీద ఆధారపడేటట్లు చేసుకోవాలి. అది ఐశ్వర్యానికి, విశాలత్వానికి మొదటి మెట్లు.

ఐశ్వర్యం కావాలంటే ముందు వృధా చేయకుండా ఉండాలి. కొందరు ఉదయం దంతాలను బ్రాష్ చేసుకుంటూ ఉంటారు. కాని నీళ్ళు అలా పోతుంటాయి. పంపు కళ్ళీయరు. చిన్న మందు పేరు ప్రాయాలి. పెద్ద కాగితం చించుతారు. ఇలాంటి వారు ఐశ్వర్యపంతులు కాలేరు. ఇవి చిన్న చిన్న విషయాలే కాని పెద్ద మహాత్మ కలవి. నీకు కనిపిస్తున్న వృధాను, నీవు అదుపుచేయగల వృధాను వెంటనే అదుపుచేయాలి.

ఇంకొక ముఖ్యమైన విషయం ఇల్లు చాలా శుభ్రంగా ఉండాలి. నువ్వు తుడుస్తుంటావు. నీ చెల్లలో తమ్ముదో పాడుచేస్తుంటాడు. అప్పుడేమి చేయాలి. తమ్ముడినో, చెల్లలినో ఉతికేయాలి. అలా చేస్తే నువ్వు ఐశ్వర్యపంతుడివి కాలేవు. రోజు కొంత టైము కేటాయించి చేసుకుంటూపోవడమే. పండుగలు వచ్చినప్పుడు ఇంటికి వెల్లవేయిస్తారు. పెళ్ళిళ్ళలో ఇల్లు చాలా శుభ్రంగా ఉంచుతారు. ఎందుకంటే అలాంటి పరిస్థితులు ఐశ్వర్యానికి చిప్పొలు.

గురుదేవులు గాంధీగారి ఆశ్రమంలో ఏమేమి చేశారో “సాఫల్యమునకు స్వర్ణమ సూత్రాలు” అని అయిన ఆత్మకథలో ప్రాశారు. అది చదువుకోండి. అభ్యాసం చేయండి, లావెటీలు శుభ్రం చెయ్యండి కట్టెలు కొట్టడం నుంచి మొదలు పెట్టారాయన. అందువల్లనే ఆయన అంత గొప్పవాడయ్యాడు. అందుచేత అవి చిన్న చిన్న పనులని మాత్రం అనుకోకండి. అందుచేత ఇంటి బాధ్యతలు మొత్తం తీసేసుకుంటే ఇంకా మంచిది. బాధ్యత ఎవడు తీసుకుంటాడో వాడినే పిలుస్తుంటాము. పెళ్ళిళ్ళలో ఒక్కొక్కసారి మీరు చూస్తుంటారు. వారికి ఆ పనులు చేయమని ఎవరు చెప్పలేదు. వాళ్ళ చేస్తుంటారు. అది వారి ప్రవృత్తి. వాళ్ళ అలాగే చేసుకుంటూ చాలా గొప్పవాళ్ళుతారు. కాని అలా జరగదు. కారణం ఏమిటంబే కొందరు అంటారు. “నీకు బుద్ధుండా పెళ్ళి వాళ్ళది. నువ్వేందుకురా పిచ్చివాడిలాగా తిరుగుతున్నావు”. వాడికి వచ్చినా అవకాశాన్ని వీరు పోగొట్టేస్తుంటారు. ఈ మాట మన ఇంట్లో వాళ్ళే చెప్పారు. చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

ప్రపంచంలో చాలా మంది “నాకు రోగంగా ఉన్నది, నాకు బాధగా ఉన్నది, నన్నెవరు ప్రేమించడం లేదు, పెళ్ళికి వెళ్తే మర్యాద ఇప్పడం లేదు” అంటుంటారు. కాని ఎందుకు ఇలా ఉన్నది, నేనెనెందుకు మారలేను? అనుకునేవాడు గ్యారెంటీగా మారిపోతాడు. ఎవరిని అడుకోక్కు. గురువుగారిని కూడా అడుకోక్కు. బీదవాడు అడుక్కుంటాడు. ధనవంతుడు అడుకోక్కు. అడుక్కునే వాడికి ఏమి ఇస్తాం. ఇస్తే ఇస్తాం లేదా పొమ్ముంటాం. ధనవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళటప్పుడు ఖరీదైన వస్తువులు బహుమతిగా తీసుకెళ్తారు. ఆ మానసిక స్థితి మీరు తెచ్చుకోవాలి. నటన కాదు కానీ నటిస్తుంటే ఆ మానసిక స్థితి వచ్చేస్తుంది. నటులు ఉన్నారు. వాళ్ళకి కోపం రావడం లేదు. కళ్ళు పెద్దవి చేసి, హో హు అని అరుస్తున్నాడను

ఈర్వై, ద్వేషం అంతరిస్తే యోగ్యత, తీక్షణత వెలుగులోకి వస్తాయి.

అంటాం (visualisation technique), ప్రతీది ఊహజనితమే. కొన్ని వందల మంది మనిషి ఎగరగలడేమానని ఆలోచించారు. వాళ్ళందరి ఆలోచన రైట్ బ్రదర్స్‌లో ఊహిరి పోసుకుంది. కాని రైట్ బ్రదర్స్ మాత్రమే మేము ఎగరాలి అని ఆలోచించి ఉంటే అది జరిగి ఉండేది కాదు. మీకు ఆ రహస్యం తెలిసినప్పుడు పిచ్చివాళ్ళలాగా మళ్ళీ కొత్తగా ఆలోచించడం ఎందుకు? అందువల్ల అలా ఎదిగిన వాళ్ళను చూడండి. మీరు ఎవరిని ఎన్నుకున్నారో వాళ్ళని అనుసరించాలి. మీరు ఎదిగారు. ఆ స్థితికి వెళ్ళిపోయారు. వెళ్ళిపోయాక మీ టైమ్ టేబుల్ ఎలా ఉంటుందో ఊహించండి. ఆ స్థితిలో మీకు బాధ్యతలు పెరుగుతాయి. ప్రాధ్యన లేచినప్పటి నుండి పడుకనే లోపల మీరు ఏమి చేయబోతున్నారు? మీరు ఊహించడమే. అంతకంటే ఏమి చేయక్కరలేదు.

మీరు గుర్తుంచుకోవలసినది పనికిరానటువంటి వ్యక్తి ఎవరు లేరు. ఇతరులను ఉపయోగించుకోవడం నేర్చుకోవాలి. అలా ఉపయోగించుకున్న వారందరు గొప్పవారు అయిపోయారు. దీనితోపాటు మీరు వాళ్ళకి ఉపయోగపడాలి. అంతే తప్ప నేను ఇంకొకవాళ్ళకి ఉపయోగపడను. అంటే కుదరదు.

ఒక ఫ్యాక్టరీ ఉంటుంది. దానిలో మంచి మంచి బిట్టింగులు ఉంటాయి. ఆ ఫ్యాక్టరి చుట్టూ పూరి గుడిసెలు ఉంటాయి. పూరి గుడిసెలు అక్కడ ఉండటానికి కారణం ఆ ఫ్యాక్టరియే. మరి గుడిసెలలో ఉన్న కార్బికులకు ఫ్యాక్టరి మేనేజ్మెంట్ ఇస్తే ఫ్యాక్టరి మూతపడుతుంది. అందుచేత ఫ్యాక్టరి నడపాలంటే తెలివితేటలు ఉన్నవారు కావాలి. అందుచేత మీరందరు కాపిటలిస్టు (capitalist) అవ్వాలి. పెట్టుబడిదారులు కావాలి. కాదండి మేము సోషలిస్టులం. అందరు సమానమే. అందరు సమానం కాదు. కాలేరు. ఎవరి తెలివితేటలు వారివి.

కొంతమంది సేవ పేరుతో కాళ్ళు తుడుచుకునే పట్టా (door mat) లాగా తయారవుతారు. ఎవరైన వచ్చి కాళ్ళను తుడుచుకుని పోవచ్చ. వాళ్ళ మళ్ళీ అంతా మన నెత్తిన పోసుకుని “అబ్బి మేము ఎంత మంచి వాళ్ళమో! మేము ఎంత సేవ చేస్తున్నామో అనుకుంటూ ఉంటారు. అది పరమ మూర్ఖత్వం. నువ్వు ఇతరులకు ఉపయోగపడాలి. కాని ఇలా కాదు. మీ లక్ష్యం గుర్తుండాలి. మీ ప్రవర్తన లక్ష్యానికి అనుగుణంగా ఉండాలి.

“బిజినెస్ చేస్తాం మాప్పారు” ఏం బిజినెస్ చేస్తారు? ఎలా చేస్తారు? ఏం చేస్తారు? ఏమి చేస్తే పైకి వస్తారు? ప్రకృతాడు ఏది పెడితే అది పెట్టేస్తారు. కుదరదు, మీకంటూ స్వంత ఆలోచనలు ఉండాలి. దానికి జ్ఞానం కావాలి. “వాడికి తెలుసండి.

వాడిని అడిగితే చెప్పలేదండి” ఎందుకు చెప్పాడు. వాడేమన్నా పిచ్చివాడా మీకు చెప్పటానికి, చెప్పించుకోవాలి. అంటే ముందు నువ్వు ఉపయోగపడాలి. అంటే నీ దగ్గర ఉన్నదేదో వాడికి ఉపయోగపడేది అయిండాలి. అమ్మనిగాని, నాన్ననుగాని ఇంట్లోవాళ్ళనుగాని, బయటవాళ్ళను కాని వేదాంతాలు అక్కరలేదు. కావలసినది ఏమంటే నువ్వు వాళ్ళకు ఎలా ఉపయోగపడగలవు? వాళ్ళను ఎలా ఉపయోగించుకోగలవు?

A rich man always exploits a poor man. అంటే ధనవంతుడు బీదవాళ్ళను పిందుతుంటాడు. అది ఎప్పుడు గుర్తుంచుకోవాలి. బీదవాళ్ళ బాధ కూడా అదే. ఎవరికి పడితే వారికి ఉపయోగపడకూడదు. ఎవరికి ఉపయోగపడాలో వారికి మాత్రమే ఉపయోగపడాలి. పనికి వచ్చేవారికి ఉపయోగపడండి. అందువల్ల ఉపయోగించుకోవాలి, ఉపయోగపడాలి. రెండూ సమానంగా ఉండాలి. నువ్వు 100% ఇంకొకడికి ఉపయోగపడు ఎదుటివాడు నీకు 100% ఉపయోగపడతాడు. మీ చుట్టూ ప్రక్కల ఉన్నవారిని ఎలా ఉపయోగించదలచుకున్నారో ప్రాసుకోండి.

అదేదో సినిమా పచ్చింది. పేరు గుర్తులేదు. వాడు ఎవరినో కలుసుకోవాలి. అతను రోజు ఉదయం మార్చింగ్ వాక్ చేస్తాడు. వీడు ఉదయం 9 గంటలకు నిద్ర లేచే రకం. కాని వాడిని కలవాలంబే ఆ మార్చింగ్ వాక్ సమయంలోనే కలవాలి. మిగిలిన టైంలో దొరకడు. చాలా బిజీగా ఉంటాడు. అందువల్ల పీరో మార్చింగ్ వాక్ అలవాటు చేసుకుంటాడు. వాడు ఎక్కడ నడుస్తుండేవాడో వీడు అక్కడే నడిచేవాడు. వాడికంటే సీరియస్‌గా, సైంటిఫిక్‌గా చివరికి ఆ మార్చింగ్ వాక్లో ఇష్టం ఉన్న ఆ కోటి శ్వరుడికి వాకింగ్లో వాడికి తెలియని మెలకువలు ఏవో వీడు చెప్పాడు. అంటే ఉపయోగపడ్డాడు. తరువాత వాడు వీడికి ఉపయోగపడతాడు. ఇటువంటి ఆలోచనలను పట్టుకోవాలి. మీరు మారితే మీ పరిస్థితులు మారతాయి. తప్ప ఎవరి ఆశీర్వాదం వల్ల పరిస్థితులు మారవు. సహాయం చేయటం తప్పని చెప్పటం లేదు. కాని అది ఇప్పుడు చేయకండి. నువ్వు ఎంత మందికి సహాయం చేయగలవు. ప్రపంచంలో ఉన్న వాళ్ళందరికి చేయలేదు. మీకు ఎలాగు ఒక లక్ష్యం ఉన్నది. ఆ లక్ష్యం దగ్గరకు మిమ్మలను తీసుకెళ్ళగలరు అనుకునే వారికి సహాయం చేయడం మొదలుపెట్టండి. మెల్లమెల్లగా మీకు సహాయం రావడం మొదలవుతుంది.

- డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాప్పారు యువతకు ఇచ్చిన ఉపాయానులు నుండి (మాప్పారు గారి ఉపాయానులు సి.డి.లు కావలసిన వారు సంప్రదించండి ఫోన్: 9441901275)

నీవు ఇతరులను మంచిగా ఉండమని చెప్పేముందు నీవు ముందు మంచిగా జీవించు.



హోమియో వైద్య సేవ

హశమియోపతి వైద్య విధానం

హోమియోపతి (Homeopathy) ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రాచుర్యంలో ఉన్న వైద్య పద్ధతి. ముఖ్యంగా భారతదేశంలో దీనికి లభిస్తున్న ప్రజాదరణ, తద్వాపేణా ప్రభుత్వాదరణ, ప్రపంచంలో మరక్కడా లేదనటం అతిశయోక్తి కాదు. ఈ పద్ధతి దరిదాపు రెండు పందల ఎళ్ళబట్టి వాడుకలో ఉన్నప్పటికి దీనికి శాస్త్రియమైన పునాదులు లేవనే నింద ఒక చెరగిన మచ్చలూ ఉండిపోయింది. ఆధునిక శాస్త్రియ దృక్పథంతో చూస్తే ఈ నిందారోపణ సబబయినదే అనిపిస్తుంది. కానీ హోమియోపతి వైద్యం వల్ల వ్యాధి నయమైనవారు ముందుకు వచ్చి ఇచ్చే సాక్ష్యం సంగతి ఏమిటని ప్రతిసవాలు చేసేవారు ఉన్నారు.

చరిత్ర:

హోమియోపతి అన్నది హోమోయెన్ (బేకే రకమైన), పేఫోన్ (బాధ, రోగ లక్షణం) అనే రెండు గ్రీకు మాటలని సంధించగా పుట్టిన మాట. కనుక దీనిని తెలుగులో సారూప్య లక్షణ వైద్యం అన్నాచ్చు. ఉప్పం ఉప్పేత శీతలే అన్నట్లు, పుజం పజేన బిద్యుతే అన్నట్లు ఒక పదార్థం ఏ బాధని కలిగిస్తుందో ఆ బాధని నివారించటానికి అదే పదార్థాన్ని మందుగా వాడాలి అన్నది హోమియోపతి మూల సూత్రం. ఈ వైద్య పద్ధతిని, ఈ మాటని కనిపెట్టినది “శామ్యాల్ హోమాన్ (Samuel Hahnemann; 1755-1843)” అనే జర్మనీ దేశపు వైద్యుడు. ఈయన వైద్య కళాశాలకి వెళ్లి అప్పటి వైద్యశాస్త్రం అర్థయనం చేశాడు. ఆ రోజులలో వైద్యం అంటే నాటు వైద్యమే. రోగానికి కారణం మలినపు రక్తం అనే నమ్మకంతో రోగి రక్తనాళాలని కోసి రక్తం ఓప్పేసేవారు. దేహనిర్మాణ శాస్త్రం (ఎనాటమీ), రోగ నిర్దయ శాస్త్రం, రసాయన శాస్త్రం అప్పటికి ఇంకా బాగా పుంజకోలేదు. కనుక అప్పటి వైద్య విధానాలలో హోమాన్కి లోపాలు కనిపించటం సహజం. ఈ లోపాలని సవరించటానికి ఆయన ఒక కొత్త పద్ధతిని కనిపెట్టాడు. అదే హోమియోపతి. హోమియోపతి వాడుకలోకి వచ్చిన తరువాత హోమియోపతి భక్తులు ఇప్పుడు వాడుకలో ఉన్న “ఇంగ్రీషు వైద్యాన్ని” ఎల్లోపతి (Allopathy) అనటం మొదలు పెట్టారు. అంతేకాని ఇంగ్రీషు వైద్యులు ఎవ్వరు వారి వైద్యపద్ధతిని “ఎల్లోపతి” అని అనరు.

దరిదాపు రెండున్నర శతాబ్దాల క్రితం పుట్టిన ఈ పద్ధతి

కాలక్రమేణా కొన్ని మార్పులు చెందింది. మొదట్లో హోమాన్ ప్రపంచించిన పద్ధతిని సనాతన హోమియోపతి (**classical homeopathy**) అని, ఇప్పుడు వాడుకలో ఉన్న పద్ధతిని అధునాతన హోమియోపతి (**modern homeopathy**) అని అందాం. కానీ విచారణ చేసేది మూలసూత్రాలు, ఆక్షేపణలు. హోమియోపతి వైద్యాన్ని కొన్ని మూలసూత్రాలు ఉన్నాయి.

మొదటి సూత్రం : మనం ఇచ్చే మందు రోగానికి, రోగ లక్షణాలని తగ్గించటానికి కాదు, మనిషికి. ఒకే రోగం అందరి లోనూ ఒకే రకమైన లక్షణాలని చూపించదనేది సర్వాలు గమనిస్తున్న విషయమే. ఇది పటిష్టమైన సూత్రమే అని మానసిక శాస్త్రంలో ప్రాపీణ్యత ఉన్నవారు ఒప్పుకుంటున్నారు. ఈ సూత్రానికి “mind over matter” అని ఇంగ్రీషులో భాష్యం చెప్పాచ్చు. కనుక రోగి ఎన్ని లక్షణాలు ఏకరవు పెట్టినా వాటన్నిటికి ఒకే ఒక మూల కారణం ఉంటుందనేది వీరి సిద్ధాంతం. కనుక రోగి ఎన్ని లక్షణాలు ఏకరవు పెట్టినా వాటన్నిటికి ఒకే ఒక మందు (remedy) ఇస్తారు. సనాతన హోమియోపతిలో మందుల భాతాలో ఉన్న ఏ మందు రోగికి నశ్యతుందో ఎంపిక చెయ్యటం చాలా కష్టం. పది పుస్తకాలు చదివినంత మాత్రాన అబ్బే ప్రతిభ కాదు ఇది; అనుభవం ఉండాలి. అందుకనే హోమియోపతి వైద్యం అందరి చేతిలోను రాణించదు. అందుకనే కాబోలు, అధునాతనులు ఈ సూత్రాన్ని సమయాను కూలంగా విస్మరిస్తారు.

రెండవ సూత్రం : రోగికి ఏ మందు ఇవ్వాలనే ప్రశ్నకి సమాధానం చెబుతుంది ఈ సూత్రం. ఆరోగ్యంగా ఉన్న ఒక వ్యక్తిచేత విష్ణైనా మందు తినిపించినప్పుడు ఆ వ్యక్తి శరీరంలో ఏమీ లక్షణాలు పొడచూపుతాయో ఆయా లక్షణాలు ప్రదర్శించిన రోగికి అదే పదార్థం మందుగా పనిచేస్తుంది. ఈ సూత్రానికి “ఉప్పం ఉప్పేణ శీతలం” అని సంస్కృతంలో భాష్యం చెప్పాచ్చు. ఈ సిద్ధాంతాన్నే లేటిన్ భాషలో similia similibus curentur అంటారు. ఆరోగ్యంగా ఉన్న వ్యక్తి సింకోనా తింటే చలిజ్వరం లక్షణాలు కనిపించేయనుకుందాం. అప్పుడు చలిజ్వరంతో బాధ పదే రోగికి అతి చిన్న మోతాదులో సింకోనా ఇస్టే రోగ లక్షణాలు ఉపశమించి, క్రమేహి రోగం నయమవుతుండని సనాతన హోమియోపతి చెప్పుంది. ఎల్లోపతి వైద్యంలో కూడా ఈ సూత్రం

భిక్షువు తనకు దానంగా ఇచ్చిన దాన్ని గురించి ఫిర్యాదు చేయరాదు.

ఉంది. టీకాల మందులు దీనికి ఒక ఉదాహరణ. ఏ రోగం బారి నుండి తప్పించుకోవాలంటే ఆ రోగం లక్షణాలని శరీరంలో పుట్టిస్తుంది. టీకాల మందు కలరా, మసూబికం (smallpox), పోలియో, టోటన్స్, నిమోనియా, ఫ్లూ మొదలైన వాటికి ఎన్వింటోటో “టీకాల మందులు (vaccinations) కనిపెట్టారు. పుష్టి (pollen) పడని వాళ్ళకి కూడా టీకాల మందులు ఉన్నాయి. మలేరియా వంటి వ్యాధులకి కూడా టీకాల మందుల కోసం వేట సాగుతోంది. కనుక ఈ సూత్రంలో లోపం లేదు. కాని ప్రాయోగికమైన విషయాలలో బేధాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి, టీకాలు వేయించుకున్న వ్యక్తి రక్తం పరిక్ష చేసి చూస్తే టీకాల వల్ల శరీరంలో వచ్చిన మార్పు (ప్రతికాయాలు (antibodies) కనిపించటం) ఏమిటో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. అంటే టీకా మందు వల్ల శరీరం ఎలా స్పందిస్తుందో రక్తం పరిక్ష చేసి మనం రుజువు చూపించవచ్చు. హోమియోపతి మందు వేసుకున్న తరువాత శరీరంలోని రక్తంలో కాని, జీవకణాలలో కాని ఎటువంటి మార్పు వస్తుందో ఇంతవరకు ఎవ్వరూ ప్రమాణాత్మకంగా రుజువు చేసి చూపించలికపోయారు.

మూడవ సూత్రం: ఇచ్చే మందు అతి సూక్ష్మమైన మోతాదులో ఇవ్వాలి. సాధారణంగా రోగి వేసుకొనే మూడు మాత్రలలో మందు ఒక పాలు ఉంటే పంచదార (కాకపోతే ఆల్యహోలు, కాకపోతే నీళ్ళు) 1,000,000,000,000 పాళ్ళు ఉంటుంది. ఇంత తక్కువ మోతాదులో ఉన్న మందు ఎలా పని చేస్తుందో, దాని వెనక ఉన్న తర్వాత ఏమిటో ఇంతవరకు ఎవ్వరూ నిక్కచ్చిగా రుజువు చేసి నిర్ద్వందంగా చెప్పలేకపోయారు.

తథాస్తు ప్రభావం: ఇంగ్రీషులో ప్లాసిబో (placebo) అనే మాట ఉంది. లేటిన్లో ఈ మాటకి “అలాగే సంతోషిస్తాను” అనే అర్థం ఉంది. అలాగే వైద్యశాస్త్రంలో “ఈ మందు గుణం చేస్తుంది” అని చెప్పి వైద్యుడు పంచదార మాత్రలు ఇచ్చినా కొండరిలో గుణం కనిపిస్తుంది. ఈ దృగ్గిష్యాన్ని (phenomenon) శాస్త్రియ పద్ధతిలో అనేక కోణాల నుండి రుజువు చేశారు. ఈ సందర్భంలో ఔషధం లేని ఉత్త పంచదార మాత్రలని ప్లాసిబో అంటారు. దీనిని తెలుగులో “తథాస్తు మందు” (placebo) అని, ఈ ప్రభావాన్ని తథాస్తు ప్రభావం (placebo effect) అన్నచ్చు. ఎందుకంటే సంస్కృతంలో తథాస్తు అంటే “అలాగే జరుగుతుంది” అని అర్థం కనుక.

హోమియోపతి వాడకంలో కనిపించే గుణం కేవలం తథాస్తు ప్రభావమే అని ఆధునిక శాస్త్రియ దృక్పథపు వాదన. తథాస్తు ప్రభావం వల్ల కనిపించే గుణం ఉత్త ఊహజనితము కాదు, కనిపించే గుణం ఉత్త ఊహజనితము కాదు. ఈ ప్రభావం వల్ల వ్యాధి నిజంగా నయం అవుతుంది. సమ్మకంతో తులసిదశంతో నూతి నీళ్ళు తాగినా కొండరిలో గుణం కనిపిస్తుంది. అలాగని నూతి నీళ్ళకి మహాత్మ ఉండనడం శాస్త్రియం అనిపించుకోదు. వచ్చిన చిక్కల్లా ఈ తథాస్తు ప్రభావం అందరిలో కనిపించదు. ఈ దృగ్గిష్యాన్ని (phenomenon) పరిపూర్ణంగా అర్థం అయినవానికి హోమియోపతి వైద్యం కూడా ఎలా పనిచేస్తున్నదో అర్థం అవటానికి అవకాశాలు ఉన్నాయి.

ప్రజాదరణకి కారణాలు : హోమియోపతి మందులు బేధాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి, టీకాలు వేయించుకున్న వ్యక్తి రక్తం పరిక్ష చేసి చూస్తే టీకాల వల్ల శరీరంలో వచ్చిన మార్పు (ప్రతికాయాలు (antibodies) కనిపించటం) ఏమిటో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. అంటే టీకా మందు వల్ల శరీరం ఎలా స్పందిస్తుందో రక్తం పరిక్ష చేసి మనం రుజువు చూపించవచ్చు. హోమియోపతి మందు వేసుకున్న తరువాత శరీరంలోని రక్తంలో కాని, జీవకణాలలో కాని ఎటువంటి మార్పు వస్తుందో ఇంతవరకు ఎవ్వరూ ప్రమాణాత్మకంగా రుజువు చేసి చూపించలికపోయారు.

మూడవ సూత్రం: ఇచ్చే మందు అతి సూక్ష్మమైన మోతాదులో ఇవ్వాలి. సాధారణంగా రోగి వేసుకొనే మూడు మాత్రలలో మందు ఒక పాలు ఉంటే పంచదార (కాకపోతే ఆల్యహోలు, కాకపోతే నీళ్ళు) 1,000,000,000,000 పాళ్ళు ఉంటుంది. ఇంత తక్కువ మోతాదులో ఉన్న మందు ఎలా పని చేస్తుందో, దాని వెనక ఉన్న తర్వాత ఏమిటో ఇంతవరకు ఎవ్వరూ నిక్కచ్చిగా రుజువు చేసి నిర్ద్వందంగా చెప్పలేకపోయారు.

1. హోమియోపతి వైద్యం, మందులు (కనిసం భారతదేశంలో) బాగా చౌక ఇంగ్రీషు మందులతో పోల్చి చూసినా, ఆయుర్వేదం మందులతో పోల్చి చూసినా ఈ వైద్యం భారతదేశంలో చౌక. కనుక బీదవారికి అందుబాటులో ఉన్న పద్ధతి ఇది.
2. సరి అయిన మందు వేసుకుంటే గుణం కనిపిస్తుంది. త్వరగా కనిపిస్తుంది. చేసిన గుణం తాత్కాలికం కాకుండా శాశ్వతంగా ఉంటుంది.
3. హోమియోపతి మందులు హోని చెయ్యవు. ఒకవేళ సరిఅయిన మందు పడకపోతే గుణం కనిపించదు తప్ప, హోని ఉండదు.
4. హోమియోపతి మందులు ప్రకృతిలో దొరికే పదార్థాలతోట తయారవుతాయి గాని కృతిమంగా సంధించబడ్డ రసాయనాలు కాదు.
5. హోమియోపతి మందులు బాహ్య లక్షణాలని అదుపులో పెట్టడానికి ప్రయత్నించవు. బయటకి కనిపించే లక్షణాలకి మూల హోతు ఏదో దానిపై పనిచేస్తాయి. ఉదాహరణకి జ్వరం, దగ్గు మొదలైనవి బయటకి కనిపించే లక్షణాలు. ఈ

ఆలోచించినది సవ్యంగా ఉంటే అది వెంటనే ఘలితాన్నిస్తుంది.

లక్ష్ణాలు పొడచూపగానే వాటిని వెంటనే అణచిపెట్టటానికి మందు వేసుకుంటే అసలు కారణం కప్పడిపోతుందని అధునిక శైవ్యకాప్తం కూడా అంటుంది.

6. హోమియోపతి పూర్వదృక్వధ (holistic) సిద్ధాంతం. అంటే రోగిని ఒక రోగాల పుట్టులా కాకుండా ఒక వ్యక్తిగా చూసి, రోగికి ప్రస్నటంగా కనిపించే భావ్యాలక్ష్ణాలతో పాటు, రోగి మానసిక స్థితిని, మూర్తిత్వ వ్యక్తిత్వాలని సమీక్షించి, రోగ లక్ష్ణాలని కాకుండా రోగ కారణాలని దృష్టిలో పెట్టుకుని బోధ నిర్ణయం చేయాలంటుంది.

చిక్కులు : జలతారు పోగుల మధ్య నల్లబట్ట ఉన్నట్లు, హోమియోపతి సిద్ధాంతాలు చెప్పుటానికి, వినటానికి బాగానే ఉంటాయి కానీ, వీటిని ఆచరణలో పెట్టటంలో కొన్ని చిక్కులు ఉన్నాయి. రోగితో కనీసం గంటయినా గడపకుండా రోగ నిర్ణయం చేసి బోధాన్ని ఎంపిక చెయ్యటం కష్టం. సరి అయిన బోధం ఎంపిక చెయ్యకపోతే గుణం కనిపించదు. హోమియోపతిలో తలనొప్పికి ఘలానా, జ్వరానికి ఘలానా అంటూ మందులు లేవు. తలనొప్పి ఎక్కడ వస్తున్నది, ఎప్పుడు వస్తున్నది, ఎప్పుడు ఉద్రేకం (aggravation) అవుతున్నది, ఎప్పుడు ఉప శమనం (amelioration) అవుతున్నది, రోగి మూర్తిత్వ వ్యక్తిత్వాలు ఏమిటి మొదలైన ప్రశ్నలకు ఇచ్చే సమాధానాలను బట్టి మందు ఉంటుంది. కానీ ఈ ప్రశ్నలన్నిటికి సమాధానాలు రాబట్టాలంటే సమయం పడుతుంది.

సలహాల కౌరకు సంప్రదించవల్సిన చిరునామా

డా. డి. శిలాచేటి, బి.పా.ఎ.ఎమ్.ఎస్.

ఆర్.ఎస్.జి. అడ్వ్యూన్స్ హోమియో ట్రినిక్,
జ.నె.ఎ. 3-211, యశోద గార్డెన్స్ డగ్గర, శాంతినగర్,
కూకట్టపల్లి, హైదరాబాద్ - 500 072.
ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమియో శైవ్య విధానం మీద అవగాహన పెంచుకోవడానికి. దయచేసి స్వంత శైవ్యం ప్రయత్నించవద్దని మనవి.

**యోగోక్తిగాయై
మాస పత్రిక చదవండి !
చటివించండి !!**

దేవత్వం చెడులో కూడా మంచిని దర్శిస్తుంది.

సుభాషితాలలో సుధారస జందువులు-10

(43వ పేజి తరువాయి...)

వంద్రుడు అనేక బోధాలకు నిలయం. అమృతానికి నిలయుడు. శివుని శిరస్సుపై వెలుగొందెడి ఆభరణం. శతభిషజులు (శైవ్యుల) చే అనుసరించబడెడి మహాస్తుడు. కానీ ప్రతి అమావాస్యకు (కృష్ణ పక్షంలో) క్లీపించే లోపాన్ని మాత్రం తప్పించుకొనలేదు. ఇది దైవలీల. విధి ఎంతటి బలమైనదో తెలివే సత్యం ఇది.

**సృజతి తావదశేష గుణాకరం
పురుషరత్న మలంకరణం భూమః ।
తదపితత్త్వీకణ భంగేకరోతి చే
దహహ కష్టమపండితతా విధేః ॥**

“పాపీచిరాయుః, సుకృతిః గతాయుః” అన్న ఆర్థ్రోక్తి విధి లీలకు విచిత్ర అర్థాన్ని తెలుపుతోంది. ఎన్ని గుణగుణాలను కల్గి ఉన్నప్పటికీ దైవబలం లేని కారణంగా సజ్జనుడు అల్పాయుషుడు కావచ్చును. ఎన్ని దుర్భుణాలు ఉన్నా లోకంటచుడైనా దైవ వరాన్ని పొందిన దుష్ట రాక్షసులు చిరాయువులుగా చాలకాలం జీవించడం కేవలం దైవబలానికి నిదర్శనం. మహామహులు ఆదిశంకరులు, శివాజి, వివేకానందుడు మొదలైన మహానీయులు చిన్న వయస్సులోనే దివంగతులు కావడం విధి లీల.

కావన దైవబలం కోసం ప్రయత్నిస్తూ, మంచి పనులు చేస్తూ మనుగడ కొనసాగించడమే మానవ ధర్మమని, భర్తృహరి బోధించాడు. ఆ ‘కర్మ పద్ధతి’ లోని సారాన్ని వచ్చే వ్యాసంలో తెలుసుకుండా.

- సాధన నరసింహచార్య

లోహియా ఆదర్శవాదం

సంపన్నుడు, విద్యావంతుడు, ప్రతిభాశాలి, సుందరుడు అయిన డాక్టరు రామ మనోహర్ లోహియాను వివాహ మాడాలని, ఇంటి అల్లుడిని చేసుకోవాలని అనేక మంది ఉత్సాహపడుతుండేవారు. ఆయన కుటుంబ సభ్యులు కూడా వివాహం చేసుకోమంటూ తీపమైన ఒత్తిడి తెచ్చేవారు. కానీ ఆయన మాతృభూమిని దాస్యశృంఖలాల నుండి బంధ విముక్తురాలిని చేసేంతవరకు సమయాన్ని, దృష్టిని ఇతర విషయాలపై మళ్ళించేది లేదని దృఢ నిశ్చయంతో పలికేవారు. ఆయన లక్ష్మీ, ఆయన ఆదర్శం కేవలం ఆయనను ఉత్సాహపడిని చేయటమే కాక వేలాదిమందిని ప్రభావితం చేసింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి



సుభాషితాలలో సుధారస బిందువులు - 10

దైవబలం ఉంటే అపజయం ఉండదు. ఈ భావాన్నే 'కాలం కలసి రావాలి' అంటూ ఉంటారు. మానవశక్తి ఎంత గొప్పదైనా, దైవబలం తోడుగా ఉండాలి. విధి, దైవం అనేవి మన జీవితాలను ఎంతో ప్రభావితం చేస్తాయి. భర్తృహరి 'దైవపద్ధతి'లో ఇలా వివరించారు.

నేతాయస్య బృహస్పతిః ప్రహరణం వజ్రిం, సురాఃసైనికాః స్వర్గోద్ధర్, మానవఃాః ఖలుహరే, తైరావణోవారణః జత్యాశ్వర్యై బలాన్వితోర్పాపి బలభీష్టగ్ర్హః పరైః సభ్యరే తద్వ్యక్తం ననుదైవమేవ శరణం థిగీధివ్యధావారుషమ్ ॥

దేవలోకానికి అధిపతి అయిన ఇంద్రుడు ఎన్ని లౌకిక శక్తుల సహాయం ఉన్నా, దైవబలం లేని కారణంగా రాక్షసుల చేతిలో ఎన్నో పరాభవాలు పొందాడు. బృహస్పతి వంటి మహానీయుడు గురువు అయినపుటికీ, అష్టదిగ్జములకు అధిపతి అయిన ఐరావతము వాహనమైనపుటికీ, శత్రుఘ్నభీష్టమునకు ఆసాధ్యమైన స్వర్గమే కోట అయినపుటికీ, విష్ణువు ఆశీస్ములు ఉన్నపుటికీ, కేవలం దురదృష్టం తోడై ఉండడం వలన దైవబలం లేని కారణంగా ఎన్నో అపజయాలు పొందాడు. అందువలన వ్యక్తి బలంతో పాటు దైవబలం కూడా అవశ్యకం.

భగ్నాశస్య కరండ పిండి తతనోర్మానేంద్రియస్య క్షఫా కృత్యాఖుర్యివవరం స్వయం నిపతితో సక్తం ముఖే భోగినః తృప్తసత్పతితితేన సత్యరమసా తేవై యాతః పథా స్వస్తాసిష్టత దైవమేవ హి పరంవృద్ధాక్షయే కారణమ్ ॥

ఒకపాము బుట్టలో బంధింపబడి, ఆపోరము లేక, చిక్కి శల్యమై ఉండగా, దైవశాశ్వత ఒక ఎలుక ఆ బుట్టకు రంధ్రం చేసి, అందులో ఆపోరం ఉందేమోనన్న ఆశతో బుట్టలోనికి వెళ్లింది. అది పాముకు దైవవశాశ్వత కలిగిన అదృష్టం. ఎందుకంటే ఎటువంటి శ్రమ లేకుండా, ఆపోరం దానివద్దకే చేరడం, దానిని తిన్న పాము ఆ ఎలుక చేసిన రంధ్రం ద్వారా బయటకు వెళ్లడం అనేది దైవబలం వల్ల పాముకు కలిగిన అవకాశం, కాబట్టి దైవబలం ఉంటే ఎవరికైనా అవకాశాలు వాటంతట అవే వచ్చి సహకరిస్తాయన్నది సత్యం. అందుకు మానవుల సత్ప్రవర్తన, సద్గుణాలు దైవసుగ్రహానికి తోడ్పుడుతాయి.

యథా కస్యుక పాతే నో త్వతత్యార్థః పతన్మపి । తథా త్వనార్థః పతతి మృత్పిండ పతనం యథా ॥

విధివశాశ్వత, పతన దశలో ఉన్నవానికి, దైవసుగ్రహంతోడైతే మళ్ళీ తిరిగి ఉన్నత స్థితిని పొందుతాడు. అదే దైవసుగ్రహంలేని దురదృష్టపంతుడు అదే స్థితిలో జీవితాంతం ఉండిపోతాడు. అందుకే మనం వీలైనన్ని మంచి పనులు చేస్తూ, దైవసుగ్రహాన్ని సంపాదిస్తే, ఆ దైవబలం వల్ల జీవితంలోని ఆటుపోట్లను సులువుగా ఎదుర్కొనేశక్తివంతులు అవుతారు. బంతిని క్రిందికి విసిరినపుటికీ, అది అంతేవేగంతో తిరిగి పైకి వస్తుంది. అందుకు దానిలో అంతర్గతంగా దాగి ఉన్న వాయువు అనే దైవశక్తి. అది బంతిని చైతన్యశక్తిలా పని చేయస్తుంది. కానీ మట్టిముద్ద ఎటువంటి చైతన్యం లేకుండా (దైవబలం లేని కారణంగా) అది క్రిందకు కొట్టబడితే నేలకే అతక్కుపోతుంది తప్ప మళ్ళీ తిరిగి పైకి రాలేదు. అందుకు కారణం కూడా దైవబలమే.

శశిదివాకరయోః గ్రహపీదనం గజభుజంగ విహంగ మబంధనం మతిమతాంచ విలోక్య దరిద్రతాం విధిరహశో బలవానితి మే మతిః ॥

విధి (దైవబలం) ఎంత బలీయమైనదంటే, ఎంతటి శక్తివంతుడైనా, దైవబలం లేకుంటే కష్టాలు తప్పవు అన్న జీవన సత్యాన్ని భర్తృహరి చక్కటి ఉడాహరణలతో ఇలా వివరించారు.

సూర్యుడు గ్రహాలకు అధిపతి, ప్రత్యక్ష పరమాత్మ అయినపుటికీ, ప్రతి ఏటా సూర్యగ్రహణం అనివార్యం. అలాగే చంద్రగ్రహణం కూడా అప్రతిరోధం. (నిరోధించడానికి వీలు లేనిది) ఎందువలననగా అదీ కేవలం విధిలీల. దైవబలం తోడు లేకుంటే ఎంతటి వారికైనా ఇష్టిస్థితి తప్పదు. ఆకారంలో ఎంతో పెద్దది అయిన ఏనుగు, బంధించడానికి తావీయని సర్వాలు, ఎంతో ఎత్తున ఎగిరే పక్కలు కూడా దైవశక్తి లోపించినప్పుడు బంధించబడక తప్పదు. అందుకే “విధి ఎంతటి బలీయమైనది” అంటూ భర్తృహరి ప్రత్యుస్తున్నారు. ఎంతో జ్ఞానం ఉన్నపుటికీ, పాండిత్యం ఉన్నపుటికీ, పండితులకు కూడా తప్పని బాధ దారిద్ర్యం. కావున దైవబలం ఉన్నంతవరకూ వీరిని ఏ దుష్టశక్తి ఏమీ చేయలేదు.

అయమమృత నిధానం, నాయకోపోషధీనాం శతభిషగుమయాతః, శంభు మూర్ఖ్యోరతంశః । విరహయతిన చైనం రాజయక్ష్మా శశాంకం హత విధి పరిపాకః కేనవా లంఘనీయః ॥

(... మిగిలినది 42వ పేజీలో చూడండి)

పాత్రత అభివృద్ధి చెందితే ప్రతిభ ప్రాప్తిస్తుంది.



సమైక్యతా స్వాప్నకుడు సర్దార్ పటేల్

కలిసి జీవిస్తా, నిత్యం కలహించుకునే శత్రువుం కంటే, విడిపోయి కరచాలనం చేసుకునే మైత్రి గొప్పదన్న సత్యాన్ని నమ్మి, భారత్, పాకిస్తాన్లు విడిపోవడం తప్పదని గ్రహించి, “ఇద్దరం స్నేహితులుగా విడిపోదాము” అని చాటిచెప్పిన కర్తృయోగి సర్దార్ పటేల్. భారత్ నుండి పాకిస్తాన్ విడిపోయిన తర్వాత, స్వాతంత్ర్యసంస్థానాలుగా ఉన్న చిన్న రాజ్యాలను ఒకే భత్తం క్రిందకు తేవాలన్న లక్ష్యంతో తపించి, ఏకీకృతం చేసిన ప్రజాస్వామ్య ప్రేమికుడు మన పటేల్.

గుజరాత్ రాష్ట్రంలో, నడియాడ్ గ్రామంలో, జవేర్భాయ్, లాడ్జబాయి దంపతులకు 31-10-1875వ తేదిన పటేల్ కుటుంబంలో వల్లభ్ జనించాడు. పటేల్కు సోమ, నర్సి, విరల్, కాశీ అనే నలుగురు సోదరులు దహీ అనే సోదరితో కూడిన పెద్ద కుటుంబం. చిన్నతనం నుండి తండ్రికి పొలం పనులలో సహాయం చేస్తూ కాయకష్టాన్ని నమ్ముకుని, జీవితాన్ని తీర్చుచిద్దుకున్న కష్టజీవి. పేదరికం పట్ల మొండితనం, అత్యవిశ్వాసం, ఛైర్యసాహసాలు, నీతివర్తనం అనే లక్ష్మణాలు అతనిలో చిన్నతనం నుండి పెరిగి పెద్దవి కాసాగాయి.

చిన్నతనంలో “చంద్రుడు కొన్ని రాత్రులు చిన్నగా ఎందుకు కనపబడతాడు”? అనే ప్రశ్నను ఎందరినో అడిగినా, సమాధానం దొరకలేదు. చివరకు ఉపాధ్యాయుడు కూడా సమాధానం చెప్పుకుండా, అతని దైర్యానికి కోపగించుకుని “నీ అంతట నువ్వే తెలుసుకో” అని కసిరికొట్టాడు. దాంతో పుస్తకాలను వదివి, లోకాన్ని పరిశీలించి, జ్ఞానాన్ని సంపాదించాలన్న నిర్ణయంతో చదువును కొనసాగించాడు.

బైస్కూల్ చదువు కోసం, మేనమామ ఇంట్లో ఉండి చదువుకునే రోజులలో ఒకనాడు నిత్యం ఆలస్యంగా వచ్చే ఉపాధ్యాయుణ్ణి మార్చే ఒక సంఘటన పటేల్ వ్యక్తిత్వానికి తార్కాణంగా నిలుస్తుంది.

రోజు ఉపాధ్యాయుడు తరగతికి ఆలస్యంగా వచ్చేవారు. పిల్లలంతా, ఆయన “ఇంకా రాలేదు కదా” అన్న భావనతో ఆటపాటులతో అల్లరి చేస్తున్నారు. కొంత సేపటికి వచ్చిన

అయన కోపంతో అందరినీ తిట్టడం మొదలు పెట్టారు. వల్లభ్ లేచి “మీరు సరైన సమయంలో వచ్చి ఉంటే, మేం బుధిగానే ఉండేవాళ్ళం కదా!” అన్నాడు. దాంతో మరింత ఆగ్రహంతో ఊగిపోయిన ఆయన, వల్లభ్ను ప్రధాన ఉపాధ్యాయుని వద్దకు తీసుకుని వెళ్ళి, వల్లభ్పై చర్య తీసుకోవలసినదిగా ఫిర్యాదు చేశాడు.

ఆప్పుడు ప్రధాన ఉపాధ్యాయుడు, వల్లభ్ను క్షమాపణ చెప్పమని ఆదేశించగా, వల్లభ్ ఆయనతో “అయ్యా! నేను పెద్దలను ధిక్కరించే వాడిని కాదు. క్షమాపణ చెప్పడానికి అభ్యంతరం లేదు. అయితే ఉపాధ్యాయుల వారు సరైన సమయంలో తరగతికి వస్తే, విద్యార్థులు అల్లరి చేసే అవకాశం ఉండదు కదా! అంతేగాక అధ్యాపకులే క్రమశిక్షణ పాటించక పోతే విద్యార్థులకు క్రమశిక్షణ ఎలా అలవడుతుంది?” అని ప్రశ్నించిన దైర్యపంతుడు. అప్పటి నుండి ఆ ఉపాధ్యాయుడు కూడా ఆలస్యంగా రావడం మానివేసి క్రమశిక్షణకు మారు పేరుగా నిలిచాడు. ఆ విధంగా పెద్దవారిని కూడా చక్కదిద్దే ధీమంతుడిగా ఎదిగాడు. ఇదే విధానం తనకన్నా ఆరు సంవత్సరాలు వయస్సులో పెద్ద అయిన గాంధీజీ విషయంలో కూడా ఎన్నో సార్లు ఆయన నిర్ణయాల మార్పుకు తోడ్పడింది.

మెల్లిక్కులేషన్ ఉత్తర్వుడయ్యక న్యాయాద పరీక్షకు ఎంతో శ్రమతో, దీక్షతో చదవసాగాడు. అయితే ఒక రాచవుండు అతనిని తీప్రంగా బాధించేది. ఎంతో ఓపికగా, భరించినప్పటికి అది వీలు పడలేదు. చివరకు నాటు వైద్యుని వద్దకు వెళ్లి, చికిత్స చేయమన్నాడు. దానికి వాత ఒక్కటే మార్గమని అయితే భరించే వయస్సు వల్లభ్కు లేదని చెప్పగా, వెంటనే నిష్పులలో కాలుతన్న కడ్డిని తీసుకుని, తానే ఆ కురుపుపై ఉంచుకుని, ఆ బాధను దిగమింగి అద్భుత సహనాన్ని ప్రదర్శించాడు. ఎంతో కలోర దీక్షతో, పట్టుదలతో జిల్లా న్యాయాదుల పరీక్ష పాసయ్యా, అతని అన్న విరల్తో కలిసి క్రిమినల్ కేసులు వాదించ సాగాడు. అయితే అతని చిరకాల వాంఘ లండన్ వెళ్లి బారిష్టర్ చదవడం, అది ఎంతో ఖర్చుతో కూడుకున్న పని. అయినా పట్టుబడ్డి, తండ్రిపై ఆధారపడకుండా, తన సంపాదనతోనే లండన్ వెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

(మిగిలినది వచ్చే సంచికలో...)

పరిశ్రమలేని శక్తి వినాశనానికి కారణమవుతుంది.

క్రావణ మాసం - శోభిత హనం

శ్రీ మహావిష్ణు జన్మ నవకృత్యమైన శ్రవణ నవకృతంతో శౌర్యమి కూడి ఉండడం చేత ఈ మాసాన్ని శ్రావణ మాసం అని పిలుస్తారు.

లీక్కప్పుడు, హయగ్రీవుడు, బదరీనారాయణ పెరుమాళ్, చూడికూడుత్తనాంచార్ వంటి పురాణ విశిష్ట వ్యక్తులు జన్మించిన శుభమాసం ఈ శ్రావణ పుద్ధ పంచమినాడే గరుత్వంతుడు అమృతభాందాన్ని సాధించినట్లీ పురాణాలు తెలుపుతున్నాయి. ఆఘనిక యోగి పుంగమలు శ్రీ అరవిందులు జన్మించిన మాసం కూడా ఈ మాసమే.

శ్రావణ మాసం భక్తి ప్రపంతులతో ముక్తికి సాధనం. శ్రావణ మంగళవార నోములు, శుభవార ప్రతాలు, శనివార పూజలతో ఆధ్యాత్మిక పరిమళాలతో శోభిలై శుభమాసంగా పేర్కొనుతినది.

శ్రావణ మంగళవారం నూతన ముత్యయిదులు మంగళ గారీ ప్రతాల్ని ఆచరించి, తమ కుటుంబానికి మంగళం కలగాలని, అన్ని అమంగళాలు తొలగిపోవాలని కోరుతూ తరిస్తారు.

శ్రావణ శుక్రవారాన్ని గురించి వేంకట పొర్వోత్సవ కవులు ఇలా వర్ణించారు.

తీల జెలువోందుటకు సువాసినులొనర్ను
శ్రావణీ శుక్రవార పూజలకునలరు
నమ్ముహోలక్ష్మీ శుభదృష్టినపత్రించు
నమృత వీచికల శుభంబునార్ను గొత్త

వరలక్ష్మీ ప్రతాల్ని ఆచరించి, పేరంటాలతో, పట్టు చీరలతో, క్రొత్త ఆఖరణాలతో గృహాణులు కళకళలాడుతూ, తిరుగుతూ ఉంటే, ఆ ఇంక్కు శుభానికి ప్రతీకలై, అనందానికి ఆరోగ్యానికి జ్ఞాపికలై, అనురాగపు దీపికలొతారున్నది అక్కర సత్యం.

శ్రావణ పట్టీలు, శ్రావణ తగపులు పేరిటి అత్తవారు కొత్త కోడళ్ళకు నగలు, వస్తాలు సమర్పించడం అనవాయితి. శ్రావణ పుద్ధ పంచమిని నాగపంచమిగా ఆచరిస్తారు. నాగపంచమినాడు దుక్కి దున్నడం చేయరాదు. ఈ విషయం తెలియని ఒక గౌడ బ్రాహ్మణుడు దుక్కి దున్నడునందగా, ఒక కలుగులో ఉన్న నాగసర్ప పిల్లలు నాగలి ములుకుతాకి చనిపోయాయి. దీనికి ఆగ్రహించిన నాగిని, ఆ బ్రాహ్మణుని అతని కుటుంబ సభ్యులను కాటువేసి, వివాహిత అయిన అతని పెద్ద కుమారైను చంపటానికి అమె ఇంటికివెళ్ళగా, అక్కడ అమె, ఆ ఇంటి గోదలపై పసుపుతో వేసిన పొము చిత్రాన్ని, వాటికి చేసిన పూజలకు సంతృప్తి చెంది, అమెక సహాయం చేయాలని నిశ్చయించి, అమృత బిందువులతో అమె తల్లి తండ్రులను తిరిగి బ్రతికించింది. ఈ వ్యక్తాంతాన్ని తెలుసుకొనిన ఆ గ్రామవాసులు నాగపంచమిని శ్రద్ధాభక్తులతో ఆచరించడం మొదలైంది.

దీనినే గరుడ పంచమిగా కొన్ని పొంతాలవారు ఆచరిస్తారు. బ్రాహ్మంద పురాణం ప్రకారం గరుత్వంతుడు నాగపంచమినాడే అమృత భాందాన్ని సాధించి, తన తల్లికి దాస్యామిముక్తిని కల్పించిన రోజు. మాతృబుణం తీర్ముకున్న పుష్టినంగా ఆచరిస్తారు గరుత్వంతునికి వైనతేయుడు అని పురో వేరు కలదు. గోదావరికి గల ఏడుపాయలలో ఒకదానిపేరు వైనతేయ, వశిష్ఠ నది గోదావరి

నుండి గన్నవరం అనే ఊరు వద్ద విడిపోతుంది. అక్కడ గరుత్వంతునికి ఆలయం ఉండని స్థల పురాణం తెలుపుతోంది.

పూర్వం ఒకనాడు గరుత్వంతుని తక్కుకుని మధ్య యిధ్యం జరిగింది. దాని పర్యవసానంగా, ఇరువరి మధ్య రాజీ యత్యంగా నాగయంత్రాన్ని గరుత్వంతుడు ధరించెనని, గరుత్వంతునితోపాటు నాగ పూజలు జరుగుతాయని వంగదేశపు పురాణాలలో కథలు ఉన్నాయి.

శ్రావణ శౌర్యమిని రాఖీశౌర్యమిగా పేర్కొంటారు. దీనినే జంధ్యాల శౌర్యమిగా ఆచరిస్తారు. సోదర సోదరిముఱల మధ్య అనుబంధానికి, విశ్వమానస సౌభ్రాత్ర్యానికి చిప్పాం ఈ రాఖీ శౌర్యమి. రక్షణ బంధనం. కేవలం సోదరిపట్ల మాత్రమేగాక, స్త్రీ జన రక్షణ, దేశరక్షణ, భాషా సంస్కృతుల రక్షణ అనే ఆదర్శాలు ఈ రక్షణబంధన ఉత్సవంలో అంతర్లీనంగా దాగి ఉన్నది. స్వయం సేవకులు ఓంకార ధ్వజానికి ప్రథమిల్లు నంస్కృత భాషాభిమానులు సంస్కృత మహాత్మపం వేరిటి ఉత్సవాలు జరపడం పరిపాటి.

యేసబద్ధో బలీరాజ్మా, దానవేంద్రో మహాబలః
తే తాపమసి బధ్యామి రక్షే మాచల మాచల
స్వీ స్వే కర్మఖ్యిరత్పం సిధ్ధిం లభతేనరః ||

బలి చక్రవర్తి దానగుణమునకు కట్టుబడిన (విష్ణువు యొక్క పొద స్వర్పనంతో తరించి, చిరంజీవిగా ప్రతి ఏటా భక్తుల పూజలందుకున్న) రీతిలో నీ రక్షణకు నేను కట్టుబడి, జీవిత పరమార్థాన్ని పొందగలను అన్న భావనతో రక్షకు సార్థకతను కల్గించేదే శ్రావణ శౌర్యమి.

ఉపయం జరిగన యజ్ఞప్రవీతాన్ని ధరించే వటువులు, నితాగ్నిహోత్రులు కూడా ఈ శౌర్యమి రోజునే నూతన యజ్ఞప్రవీతాన్ని ధరించి, ధర్మరక్షణకై కృషిచేస్తానని ప్రతిన పూనుతారు.

పాయగ్రీవుని జయంతిగా శ్రావణశౌర్యమిని జరపడం వేద రక్షకుని కర్వయం, మానవులు హయగ్రీవుని ఆశీస్యులతో వేద రక్షణను కర్వయంగా భావించాలని బోధిస్తుంది. మధు కైటటులతో యుదుం చేసి, వారిని వధించి, వేదాలను తిరిగి బ్రాహ్మచంతకు చెర్చినే కథను స్వరించుకోవడం మన ధర్మం.

శ్రావణ బహుళ అష్టుమిని శ్రీకృష్ణప్రాప్తమిగా జరపడం వేద రక్షకుని కర్వయం, మానవులు హయగ్రీవుని ఆశీస్యులతో వేద రక్షణను కర్వయంగా భావించాలని బోధిస్తుంది. మధు కైటటులతో యుదుం చేసి, వారిని వధించి, వేదాలను తిరిగి బ్రాహ్మచంతకు చెర్చినే కథను స్వరించుకోవడం మన ధర్మం.

- సాధన నరసింహచార్య

యుగం అనేది చదువు వల్ల మారదు. మంచితనం వల్ల మారుతుంది.

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

విశాఖపట్టంలో

2012 జూలై 7వ తేది విశాఖపట్టంలో ఉదయం 10 గంటల నుంచి సాయంత్రం 5 గంటల వరకు గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తల సమ్మేళనం జరిగింది. శ్రీకాకుళం, విజయనగరం, విశాఖపట్టం, ఉభయ గోదావరి జిల్లాల కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు.

పూజ్యులు డాక్టర్ మారెళ్ళు శ్రీరామకృష్ణ మాష్టోరు, గాయత్రీ పరివార్ ప్రధాన సంచాలకులు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు, శాంతికుంజ్ నుండి శ్రీ పరమానంద ద్వివేది, శ్రీ శర్మ గార్లు దీపప్రజ్వలన గావించి, వేదికనలంకరించి కార్యక్రమములను నిర్వహించారు. సభకు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు అధ్యక్షత వహించారు. శ్రీ గాయత్రీ స్టోమి ప్రత్యేక అతిథిగా సభకు విచేశారు.

తొలుత సభను ప్రారంభిస్తూ, సమ్మేళన లక్ష్మీలను వివరిస్తూ పూజ్య గురుదేవుల లక్ష్మీలైన యుగపరివర్తన ద్వారా భూమిపై స్వర్ణపతరళ గావించే లక్ష్మీదివసి తః 5 జిల్లాల్లో జరిగిన ప్రగతిని సమీక్షించుట జరిగింది. ప్రజ్ఞామండలులు / మహిళా మండలులు / యువ మండళ్ళు స్థాపించుటలో సాధించిన ప్రగతి, లోటుపాట్లు చర్చించి, ప్రగతి బాటలో పయనించవలసిన ఆవశ్యకతను నొక్కి వక్కాణించారు. అటుపిమ్మట పూజ్య గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని మరియు వారి వాణిజ్యాన్ని అఖండజ్యోతి / యుగశక్తి గాయత్రిని ఇంటింటికి చేర్చుటలో సాధించిన ప్రగతిని సమీక్షించుట జరిగినది. సాహిత్యాన్ని వ్యాపి చేయుటలో వెనుక బచిన శ్రీకాకుళం, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాల పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించి చేపట్టవలసిన పనిగా గుర్తించుట జరిగినది.

పూజ్యులు డా. శ్రీరామకృష్ణ మాష్టోరీ లక్ష్మీనికి, శాంతికుంజ్ నిద్దేశానుసారం యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక చందాదారుల సంఖ్యను ప్రస్తుతమున్న 11000 నుంచి లక్ష ముఖ్యివేలకు పెంచవలయునని సంకల్పము గైకొనుట జరిగినది. మాష్టోరి ఆదేశాల మేరకు 500 వరకు పత్రికల చందాదారులను ఆగస్టు నుండి పెంచుటకు నిర్ణయించడమైనది.

శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారి ప్రసంగం : తమ ప్రేరణా ప్రసంగంలో పూజ్యులు డా. ప్రణవ్ పండ్యాగారి గాయత్రీ అనుష్ఠాన ప్రక్రియను వివరించిరి. గాయత్రీమాత సాక్షాత్కార లక్ష్మిలతో డా. ప్రణవ్ పండ్యాగారు 40 దినముల గాయత్రీ మంత్రానుష్ఠానాన్ని ప్రారంభించుట జరిగినది. దీనికి పూజ్య

గురుదేవులు 4 మార్లు మధ్యలో ఆవరోధం కల్పించిరి. దీనితో విసిగిన ప్రణవ్ జీ “ఎందుకు నన్నిలా బాధిస్తున్నారు? ఇష్టబీకి 4 సార్లు నా గాయత్రీ మంత్ర అనుష్ఠాన హర్తుకి భంగం కల్పించారు” అని తన బాధను వ్యక్తికరిస్తూ పూజ్య గురుదేవులను ప్రశ్నించారు. జవాబుగా గురుదేవులిట్లు బదులిచ్చిరి. “బేటా! దేని నిమిత్తమై ఈ అనుష్ఠాన సంకల్పాన్ని తీసికొన్నావు?” అని ప్రశ్నించగా, “గాయత్రీమాత సాక్షాత్కారాన్ని కోరుతూ” అని బదులిచ్చారు ప్రణవ్ జీ. దీనికి గురుదేవులు నవ్యి” అయితే కూర్చొని కన్నలు మూసుకో! కుమారా!” అన్నారు. తదుపరి క్షణంలో “కన్నలు తెరువు” అన్నారు. తానే గాయత్రీమాతగా దర్శనమిచ్చారు. ప్రణవ్ ఈ రీతిగా పూజ్యగురుదేవులు “తనకు గాయత్రీమాతకు భేదము లేదని” ప్రణవ్కు తెలియజేస్తూ ఆ రహస్యాన్ని తెలియజేస్తారు. గురుదేవుల లక్ష్మీనసారం కార్యక్రమాలను నిర్వహించుట గాయత్రీమాతను సేవించుటే అని తెలిపారు. రెండవ అంశంగా, గురుదేవులను శ్రద్ధాభక్తులతో సంపూర్ణ సమర్పణా భావంతో సేవించెనిచేయారి పనులను, ఆశలను, ఆకాంక్షలను గురుదేవులే నెరవేర్చేదనని, గుజరాత్లో జునాగఢ నగరంలో ఒక పేద భక్తుడు, నిర్మించిన గాయత్రీ మందిర నిర్మాణ రహస్యాన్ని తెలిపారు. జునాగఢలో గాయత్రీ మందిర నిర్మాణ సంకల్పాన్ని ఒక చిరు షోటల్ యజమాని గురుదేవుల ముందు వ్యక్తం చేయగా, సుదూరంగా ఎక్కడో దక్కిణాటికాలోనున్న ఒక కోటీశ్వరుని ప్రేరించి మందిర నిర్మాణానికి వలసిన ధనాన్ని అందించేలా చేసి మందిర నిర్మాణం గావింపజేశారు.

మూడవ అంశంగా గాయత్రీ పరివార్ సక్రియ కార్యకర్త గురించి వివరిస్తూ ఇలా తెలిపారు.

సమర్థక : అప్పగించిన పనుల వరకు పూర్తిచేసి మిన్నుకుంటాడు.

సహాయాగి : అంశదానం లేక సమయదానమిచ్చి కొంత పరిమితి మేర సహకారమందించెనిచ్చాడు.

కార్యకర్త : సమజీదారి, జుమ్మేదారి, ఇమాందారి మరియు బహుదూరి లక్ష్మణలు కలిగి సమయదానమిచ్చేడివాడు కార్యకర్త.

సమజీదారి-వివేకపంతుడు; జుమ్మేదారి-బాధ్యత తీసికొనెడి వాడు; ఇమాందారి - విశ్వసనీయత కలిగినవాడు; బహుదూరి - పోరాటపటిమ కల్పినవాడు.

శ్రీ పరమానంద ద్వివేదిగారి ప్రసంగం : గురుదేవులు

ఆపదకాలంలోనే మన వారెవరో, పరాయి వారెవరో తెలుస్తుంది.

మనల నుండి ఆశించేడి గుణకర్మ స్వాభావాలపెంపు ద్వారా పాత్రతను పెంచుకొని సాధకుడు / పరివార్ ముందుకు సాగాలి. వ్యక్తిత్వ లోపం పరిష్కరింపబడనిచో అహంకార, లోభ, మోహ, స్వార్దలు మనలను అక్రమిస్తాయి. దీనితో మనలోని కాలనేమీ తొంగిచూచి మనల కాటు వేస్తాడు. కావున సద్గావనల పెంపాందించుకొనుట ప్రథానం. ఇది సత్కర్మలకు దారితీస్తుంది. తద్వారా లోక కళాణం సిద్ధిస్తుంది.

దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి ప్రసంగం: మనమంతా పరస్పర సహకారంతో వనిచేయాలి. యుగశక్తి గాయత్రి రూపంలో హృజు గురుదేవులు మనకొక అస్త్రాన్ని అందించారు. అజ్ఞానమనెడి రాక్షసుని, యుగశక్తి గాయత్రి జ్ఞానరూపంలోనున్న అప్రసహయంతో సంహరించాలి. అప్పుడే మనం భూమిటై స్వార్దాన్ని స్థాపించగలం. దీనికి ఈ పత్రికును ఇంటింటికి చేర్చాలి. కావున దీని చందాదారుల సంఖ్యను లక్షకు పైగా పెంచాలి. మొదటి నా వాటాగా 20 పత్రికలకు చందా చెల్లించుచున్నానని ప్రకటించి, మిగిలిన వారితో 500 వరకు చేయించుట జరిగింది.

తీ గాయత్రి స్వామి వారి ప్రసంగం : 90వ పడిలో కూడా తాను అత్యంత ఉత్సాహంతో ఉండుటకు కారణం గాయత్రి ఉపాసన, సాధన అని సెలవిచ్చారు. తన 7వ ఏట కాశీ పండితుని ద్వారా గాయత్రి మంత్రాపదేశం లభించింది. హృజు గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని పరించుట ద్వారా “గురుదేవుల గాయత్రీ వివరణ నభూతో న భవిష్యత్” అన్న రీతిలో ఉన్నది అని ప్రకటించిరి. గురుదేవులు సాక్షాత్కార్తు గాయత్రీమాత అవతారమని భావిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. పశుత్వ చాయలతో నిండిన మానవ మస్తిష్కాన్ని దైవత్వంతో నింపాలనెడిది హృజు గురుదేవుల సంకలనుని ప్రకటించిరి. పెరచి బౌపథ మొక్క వైద్యానికి పనికిరాదేమానన్నది నిజమని శ్రీరామశర్గారిని ఈ పుణ్య భారతావనిలో ఆశించినంత రీతిలో ఆదరించలేదని ఆవేదనను వ్యక్తపరచారు.

ఆట్లే “ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనలు” ఒక అద్భుత గ్రంథరాజం. శ్రద్ధ-విశ్వాసములను, విశ్వామిత్ర మహార్షి బల-అతిబల విద్యలకు ప్రతీకలని నేను నమ్ముచున్నానని చెప్పుచూ, భవిష్యత్తులో సద్భుద్ధికి ప్రతిరూపమైన గాయత్రీని ఇంటింటికి చేర్చేదనని పలుకుతూ సెలవు తీసికొనినారు.

తీ చంద్రశేఖర జైన్, గాయత్రి పరివార్ ట్రస్ట్ విశాఖపట్నం సభ్యులు మాట్లాడుతూ, ప్రపంచ ప్రమాణాలు కలిగిన ఒక విద్యాలయాన్ని బాలబాలికల స్థాయి నుండి పరిశోధన స్థాయి వరకు ఆంధ్రరాష్ట్రంలో స్థాపించుటకు గాయత్రీ పరివార్ నడుం బిగించాలని పిలుపుతో ముగించిరి.

54 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం : 2012 జూలై 8వ తేది ఆదివారం ఉదయం 9 గంటలకు 54 కుండముల

గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించారు. ఈ యజ్ఞమును శ్రీ చంద్రశేఖర జైన్, శ్రీ పూర్లేసింగ్ తదితరులు నిర్వహించారు. మాన్యులు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారు, శ్రీ అశ్విని సుభ్యారూపుగారు, శ్రీ పరమానంద ద్వివేదిగారు ప్రవచించారు. శ్రీ అశ్విని సుభ్యారూపుగారి ప్రసంగ ప్రేరణతో దాదాపు 20 వేల రూపాయల గురుదేవుల సాహిత్యం మరియు గాయత్రీ మంత్ర బాక్షులు పరిజనులు భరీదు చేశారు. ఈ యజ్ఞంలో 2000 మంది పాల్గొన్నారు.

విజయనగరంలో

2012 జూలై 10వ తేదిన విజయనగరం పట్టణ గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తల సమావేశం ఉదయం 10 గంటలకు గాయత్రీ ప్రజ్ఞామండలిలో (శ్రీ విశ్వేశ్వరరావు ఇంటిలో) శ్రీ పరమానంద ద్వివేది శాంతికుంజ హరిద్వారగారి సారథ్యంలో నిర్వహించాడింది. సుమారు 20 మంది కార్యకర్తలు ఈ కార్యక్రమంలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు.

శ్రీ పరమానంద ద్వివేదిగారు ఈవిధంగా సందేశాన్ని అందించారు.

హృజు గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్పు ఆచార్యుల జన్మ శతాబ్ది పురస్కరించుకుని, యుగసిరాణ కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ క్రింది కార్యక్రమాలను క్షేత్ర దశలో విష్ట్రుతంగా చేపట్ట వలసినదిగా కోరారు.

1. హృజుగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని ఇంటింటికి చేర్చుట, యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక చందాదారుల సంఖ్యను అధిక సంఖ్యలో పెంచుట, చెట్లు నాటే కార్యక్రమాలను విస్తృతపరచుట.

2. సంస్కార విభాగంలో బాలసంస్కారశాలలు స్థాపించుట, అధిక సంఖ్యలో మహిళామండళాలు, ప్రజ్ఞామండలులను స్థాపించి, మరుగున పడిన సనాతన ధర్మానుసరణకు తిరిగి జీవం పోసి, దాని విలివును తెలియిచెప్పుట. గాయత్రీ జపం, యజ్ఞం, దీప యజ్ఞాల ద్వారా పై కార్యక్రమాలను వ్యాప్తిగావించుట.

3. కార్యకర్తలు ఉత్సాహంతో ఈ క్రింది కాలనీల గ్రామాలను గాయత్రీ కాలనీలుగా, గాయత్రీ గ్రామాలుగా చేయాలనే నిర్ణయం తీసుకున్నారు.

1) పూరసపాటి రేగ 2) మెపటం 3) కోనాల 4) రెల్లివలస 5) కుమలి 6) గోవిందపురం 7) పినలేమలి 8) పెద వేమలి 9) జయతి 10) ముంగలాపల్లి 11) చొళ్ళంగి పేట 12) లక్కిద్రాం 13) అచ్యుతపేట 14) జీవేట 15) తెట్టమి 16) గుంక్లాం 17) జమ్ము నారాయణపురం 18) పెదతాడివాడ

కాలనీలు : 1) పి.బి.కాలని 2) దానన్నపేట 3) బావామెట్ట 4) ప్రశాంతినగర్ 5) ప్రదీపనగర్ 6) అలకానంద కాలని

చెడ్డవానితో స్నేహం, మన ఉనికికి ప్రమాదం.

7) బ్యాచ్ కాలని 8) సంతపేట 9) కృష్ణరాజుపురం 10) కస్ట
11) గాజలరేగ్ 12) రాజీవ్ నగర్ కాలని

కార్యకర్తలలో ప్రముఖంగా శ్రీ కుసుమంచి సుబ్బారావు, శ్రీవిశ్వేశ్వరరావు, శ్రీ చలమయ్య, శ్రీమతి వద్దాపతి, శ్రీమతి టి. వద్దాపతి మున్గు కార్యకర్తలు సంకల్పం తీసుకున్నారు.

గుంటూరులో

గురుపూర్విమ సందర్భమున గుంటూరు, వేఱగోపాలనగర్ లోని సందీపని ఆశ్రమం (సహజుఖి ఆశ్రమం) సందు జూలై 3,4,5 తేదిలలో డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారి నేతృత్వంలో మూడు రోజుల సాధనా శిబిరం నిర్వహించబడింది. నూతనంగా నిర్మించిన ఆశ్రమ భవనమును గృహప్రవేశం జరిగింది. శ్రీ విశ్వనాథ్, విజయ దంపతులు ఈ కార్యక్రమానికి విశేషమైన ఏర్పాట్లు చేశారు.

నారాకోడూరులో

03.07.2012 గురుపౌర్వమి పర్వదినాన నారాకోడూరులోని గాయత్రి శక్తిపీఠం ను 9 కుండముల గాయత్రి మహాయజ్ఞమును శ్రీ నేమాని లక్ష్మీ నరసింహమార్తి దంపతులు నిర్వహించారు. నుమారు 200 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు. యజ్ఞ కార్యక్రమములో పూజ్య గురుదేవుల జన్మనుభాగి గురించి వివరించారు.

11.07.2012 శాంతికుంజ ప్రతినిధి శ్రీ పరమానంద ద్వావేదిగారు గుంటూరు జిల్లాలోని నారాకోడూరులోని గాయత్రి శక్తి పీఠాన్ని సందర్శించారు. ప్రతిష్టించుటకు సిద్ధంగా ఉన్న సహజుముల విగ్రహములను ప్రతిష్టించుటకు తమ సుమఖతను వ్యక్తం చేశారు. ఈ గాయత్రి శక్తి పీఠమును కార్యకర్తల శిక్షణ కేంద్రంగా మరియు పరివార్ నిర్మాణ కేంద్రంగా తయారు చేయడానికి సంకల్పించారు. ప్రతినెల 1వ తేది నుండి 5వ తేది వరకు 5 రోజుల సాధనా శిబిరమును నిర్వహించుటకు నిర్దయం తీసుకున్నారు.

తిరుపతిలో గాయత్రి పరివార్ కార్యాలయం

2012 జూలై 3వ తేది గురుపూర్విమ సందర్భమున గాయత్రి పరివార్ తిరుపతి శాఖ కార్యాలయమును శ్రీమతి మునిలక్ష్మీమ్యా గారి ఇంటిలో ప్రారంభించబడింది.

అడ్రెస్ : ఇ.నె.ఎ. 7-53-52, వాసవినగర్, యం.ఆర్.పల్లి, జ్యోతి బేకరిపైన (మొదటి అంతస్తు), తిరుపతి - 517502.

తిరుపతి పట్టణంలోని ప్రముఖ వ్యక్తిగతి మరియు ఆర్యవైశ్య ప్రముఖులైన శ్రీ గోవీనాథ్, సుజాత దంపతులచే కార్యాలయం ప్రారంభించబడింది. ఈ కార్యక్రమంలో శ్రీమతి మునిలక్ష్మీమ్యా, శ్రీ హేరిసింగ్ రాజుపురోహిత్, గేవర్లాల్, చందుల్లాల్, తిరుపతి గాయత్రి పరివార్ మహిళామండలి సభ్యులు

నుమారు 60 మంది పాల్గొన్నారు. మూడు కుండముల గాయత్రి యజ్ఞం నిర్వహించబడింది.

వేములవాడలో

03.07.2012 కరీంనగర్ జిల్లా వేములవాడలో గురుపౌర్వమి శఫ్త సందర్భమున పంచకుండీ గాయత్రి మహాయజ్ఞం శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్పామి వారి ఆలయ ప్రాంగణంలో డా॥ పులి సత్యన్మార్యాయం గారు నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీ అడ్డగట్ల సత్యవారి, సుగుణాకరరావు సహాయ సహకారాలను అందించారు. నుమారు 200 మంది పరిజనులు యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాలుపంచుకున్నారు. 500 రూపాయల గురుదేవుల సాహిత్యం విక్రయించడమైనది.

దిల్సుభ్వనగర్లో

జూలై 3,4 తారీఖుల్లో పైదరాబాద్ దిల్సుభ్వనగర్లోని శ్రీరామకీర్తన ప్రభజ్ఞాపీఠంలో గురుపౌర్విమ సంబరాలు వైభవంగా జరిగాయి. సుమారు నల్కై మంది పరిజనులతో ఉదయం 7 గంటలకు గాయత్రి పావనం జరిగింది. గురుదేవుల అష్టాత్తర శతనామావళిని పరిస్తూ పరిజనులందరూ పరమపూజ్య గురువు గారి పాదపూజను నిర్వహించారు. పరిజనులందరూ భక్తి, శ్రద్ధలతో 108 ఆహాతులను సమర్పించారు. అదే రోజు శ్రీ హరిసింగ్ తార దంపతుల వివాహ దినోత్సవం కావడంతో వారు యజ్ఞశాలలో సంస్కారాన్ని జరుపుకుని విశేషమైన ఆశీస్సులను పొందారు. పావనం ఆనంతరం అందరూ గురుదేవుల వాసితో కలిసి గాయత్రి మంత్ర జపం, గాయత్రి చాలీసా పరసం చేశారు.

ప్రకటన

గుంటూరు జిల్లా, చేబ్రోలు మండలంలోని నారాకోడూరు గాయత్రి శక్తి పీఠమునందు 2012 అక్టోబరు 1వ తేది నుంచి 5వ తేది వరకు సాధనా శిబిరం నిర్వహించబడుతుంది. వయోపరిమితి 50 సంవత్సరములుగా నిర్దయించడమైనది. శారీరకముగా, మానసికముగా, ఆరోగ్యముగా ఉన్న ప్రిపరుమలు ఈ సాధనా కార్యక్రమంలో పాల్గొనుటకు తమ తమ దరభాస్తులను ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపవలసినదిగా కోరడమైనది. దరభాస్తులలో మీ పేరు, చిరునామా, వయస్సు, విద్యార్థులు, మీ టెలిఫోన్ నంబరు మొదలైన అన్ని వివరాలు ఇప్పవలెను. ఎన్నిక కాబడిన వారికి ఆహ్వానపత్రం పంపబడుతుంది.

గాయత్రి చేతనా కేంద్రం

పోచ్.పి.రోడ్, అశ్విని హౌస్ డగ్గర, మూసాపేట, పైదరాబాద్-500 018. ఫోన్: 040-23700722

ఎవరికి ఏది అవసరమై దానిని జవ్వాలి.